

YES!

Youth.Energy.Success.

100

MLADIH

LIDERA

SRBIJE

NAZIV IZDANJA:
YES- 100 MLADIH LIDERA SRBIJE

UREDNIK
Biljana Stepanović

NOVINAR
Miloš Obradović

UREDNIK FOTOGRAFIJE
Dragan Milošević

LEKTURA I KOREKTURA
Mirjana Radaković

ŠTAMPA
Štamparija Caligraph

IZDAVAČ
Business Info Group,
Bulevar despota Stefana 12 Beograd

YES!
Youth.Energy.Success.

100
MLADIH
LIDERA
SRBIJE

YES!

FORUM MLADIH LIDERA SRBIJE - REČ ORGANIZATORA -

Savez ekonomista Srbije i Business Info Group, pod pokroviteljstvom Kopaonik biznis foruma, pri put su organizovali Forum mladih lidera Srbije YES (youth, energy, success). Forum je organizovan na Srebrnom jezeru od 7. do 9. oktobra. Osnovni cilj Foruma je okupljanje mladih, pametnih, ambicioznih i obrazovanih ljudi iz različitih oblasti društvenog života. Na ovaj način pružili smo im priliku da se međusobno upoznaju, povežu, druže, razmene mišljenja i iskustva i čuju kako svoje vršnjake, tako i starije kolege koji su postigli uspeh u svojim oblastima rada.

Na Forumu je učestvovalo 100 mladih lidera. Selekciona komisija imala je zaista težak zadatak da od preko 200 pristiglih prijava studenata, izabere njih 40 koji će se naći među mladim liderima. Takođe, kompanije i predstavnici akademske zajednice su s najvećom pažnjom delegirali svoje zaposlene do 35 godina starosti, koji su se istakli dosadašnjim radnim rezultatima i napredovanjem u karijeri.

Glavna poruka Foruma, koju nameravamo da prenesemo široj javnosti, jeste da se rad i trud isplate, da je obrazovanje ključni preduslov za napredak Srbije i da ovoj temi treba posvetiti punu pažnju na organizovan i sistemski način. Bez obrazovanih, ambicioznih i vrednih mladih ljudi, Srbija će teško dostići razvijene evropske zemlje. Danas, nažalost, mla-

di, obrazovani ljudi u potrazi za boljim životnim standardom trajno napuštaju zemlju. Srbija je na neslavnom, prvom mestu u svetu po "odlivu mozgova". Ova činjenica nas obavezuje da organizovano, zajedno, učinimo sve da okupimo mlade, obrazovane i pametne ljude, da im pokažemo da se vredi boriti, da se njihov rad i zalaganje primećuju, cene i vrednuju. Svesni svoje društvene odgovornosti, Business Info Group i Savez ekonomista Srbije su nastojali, i u tome uspeli, da animiraju najbolje studente svih univerziteta u Srbiji, mlade lidere u najvećim i najbrže rastućim kompanijama, goste-paneliste iz akademske zajednice, uspešne preduzetnike, društvene aktiviste, novinare, glumce i sportiste. Svi zajedno okupljeni su oko istog cilja i zadatka - pokretanje i angažovanje mladih i, sledstveno, doprinos razvoju Srbije. Nadamo se da je Forum mladih lidera Srbije bio edukativan, zanimljiv i nadasve inspirativan, te da će doprineti promociji sistema pravih vrednosti.

Organizatori su po završetku Foruma pripremili specijalnu publikaciju „100 mladih lidera Srbije“, sa biografijama učesnika i njihovim osnovnim stavovima u pogledu vizije moderne i napredne Srbije. Publikacija pokazuje kako vredni, pametni, ambiciozni mladi ljudi sagledavaju naše društvo, a takođe, upoznaje nas sa njihovim željama, potrebama i očekivanjima.

YES FORUM MLADIH LIDERA SRBIJE

ŠTA KAŽE BUDUĆNOST SRBIJE?

Da li mladi budući lideri vide sebe u Srbiji ili u inostranstvu? Kakve perspektive im pruža visoko obrazovanje? Da li otići u preduzetnike ili postati deo korporativne kulture, i kako su uspeali oni koji se nalaze danas na vrhu? To su neka pitanja na koja su odgovore dali mladi lideri, preduzetnici i uspešni privrednici na Forumu mladih lidera "YES!" održanom u organizaciji Saveza ekonomista Srbije i Business Info Group, pod pokroviteljstvom Kopaonik biznis foruma

U nedavno objavljenom izveštaju Svetskog ekonomskog foruma o konkurentnosti zemalja, Srbija se našla na samom začelju, na 138. mestu u svetu u dve kategorije: odliv mozgova i sposobnost da se privuku talenti. Postavlja se pitanje da li društvo i država imaju na to odgovor, plan ili strategiju da preokrenu situaciju.

Ako pitate mlade, a upravo tome je poslužio Forum mladih lidera Srbije „YES!“ koji je održan na Srebrnom jezeru, šansa postoji, sposobnih mladih ljudi sa idejama i voljom ima, ali je potrebno promeniti način na koji sistemi funkcionišu, od obrazovanja do pravosuđa. Osim toga, poruka više od 100 najboljih studenata završnih godina i mladih zaposlenih u najboljim srpskim kompanijama jeste da pojedinci i društvo prestanu da kukaju, da traže izgovore zašto nešto ne može da se uradi, već da veruju u sebe i svoje sposobnosti i da nađu način da se radi nešto korisno.

RAZVOJ ZASNOVAN NA ZNANJU

Da bi se dobio odgovor na pitanje šta je budućnost ove zemlje, mora se prvo utvrditi kakvo obrazovanje dobijaju mladi.

Na panelu Foruma pod nazivom "Razvoj zasnovan na znanju" neki od najpozvanijih ljudi u Srbiji govorili su o tome kako treba reformisati visoko obrazovanje i univerzitete i da li je to uopšte moguće.

U svakoj analizi sistema obrazovanja neizbežno je porediti kako je bilo nekada, a kako sad.

Vladica Cvetković, profesor Rudarsko-geološkog fakulteta i dopisni član Srpske akademije nauka i umetnosti i predsednik tima za unapređenje visokog

obrazovanja, objasnio je da je njegova karijera tipična univerzitetska karijera u Srbiji i "predstavlja ono protiv čega se sada bori".

"Kao nezrele osobu od 25 godina primaju vas za asistenta, a faktički za redovnog profesora pošto je taj put zagarantovan. Sistem naizgled pokazuje da postoji neka selekcija, ali to je samo privid i nije odraz prave selekcije, već dokaz da sistem ne valja.

Više od 80 odsto asistenata koje danas profesori izaberu, biće redovni profesori. Kriterijumi postoje, ali mediokriteti mogu da ih ispune. Niko ne može da vam da garanciju da ćete sa prosekom 9,5 biti dobar profesor. Niko u svetu to ne daje, nego vas šalju na postdoktorate, pa kad se vratite sa objavljenim radovima, onda mogu da vas evaluiraju i selektuju. Ni postdoktorat nije garancija, jer možete sa kaljenja da se vratite ne sa radovima, već sa `prozakom` u džepu. Ako neko takav ima garantovano mesto, velike su šanse da će kao profesor šikanirati sve oko sebe i štiti mediokritete, da će izabrati gluplji od sebe za asistenta, koji će biti poslušan, a koji će ga posle naslediti. Na evropskim univerzitetima nije briga profesora ko će ga naslediti. Njegovo je da napravi doktorande, da ih pošalje u inostranstvo na usavršavanje", objasnio je Cvetković.

Kosta Jovanović, docent na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu, jedan je od mladih ljudi koji je nakon završenog fakulteta u Beogradu otišao u inostranstvo na usavršavanje, da bi se zahvaljujući projektu na ETF-u vratio u Srbiju. Prema njegovim rečima, u Srbiji postoji veliki talenat i resurs u informacionim tehnologijama.

"Input srednjoškolaca u tehničkim fakultetima je jako dobar. Kod nas najbolji učenici upisuju ove fakultete, dok na Zapadu najbolji idu na ekonomiju, finansije, prava, medicinu, zbog većih primanja", ističe Jovanović. U svakom razgovoru o fakultetima nameće se dilema mladim ljudima da li posle studija ostati ili otići.

"Mladom čoveku treba kreativno radno okruženje gde će se razvijati i napredovati. Plata jeste bitna, ali nije presudna. Rešenje je kreiranje takvih radnih mesta, a dve glavne mogućnosti su međunarodna saradnja i jača saradnja između privrede i fakulteta. Ja sam se vratio u Srbiju na poziv profesora koji je dobio prestižan evropski FP7 projekat na kome sam mogao da radim u saradnji sa fakultetima u Minhe-

nu, Cirihi i Saseksu. Potreba za inženjerima i IT profilima u Srbiji je ogromna. Imam utisak kad bi ETF duplo više upisivao, da bi se svi lako zaposlili. Tu postoje ograničavajući faktori, pre svega inertnost nadležnih kod odobravanja kvota", istakao je Jovanović. Srđan Ognjanović, direktor Matematičke gimnazije u Beogradu, nema dileme da svetski procesi idu prema povećanju potreba za matematičarima, inženjerima i programerima.

"Trenutno u Srbiji, prema nekim procenama, može da se zaposli 30.000 programera, a svi fakulteti ne mogu 1.000 godišnje da odškoluju. Šta ćemo sa ostatkom? Čak smo počeli da uvozimo programere iz Rumunije i Mađarske. Za 10 godina većina zanimanja koja danas postoje neće postojati. Jedna Bugarska ima 25 matematičkih gimnazija, a Srbija samo jednu", pozvao je Ognjanović na razmišljanje šta treba da bude strategija Srbije u budućnosti.

Za Ognjanovića je enigma zašto Srbija ne koristi prednosti koje ima u kvalitetnim fakultetima i jeftinom boravku da školuje studente iz inostranstva i na taj način ostvaruje velike prihode.

"Naši fakulteti su solidni, a boravak u Srbiji je jeftin. Imamo velike potencijale za stvarno velike prihode od prodaje znanja. Mislim da je potencijal veći nego što je to poljoprivreda koja se stalno ističe. Uopšte ne razumem zašto se to ne koristi", ocenio je Ognjanović.

Vigor Majić, direktor Istraživačke stanice Petnica, vidi koren problema u celom društvu.

"Problem je u strahu. Bili smo izloženi dugom nizu kojekakvih reformi, uglavnom samo na rečima i izgubili smo veru u promene. Mi smo populističko društvo, gledamo da se ne zameramo, da ne talasamo i zato ćemo činiti poteze koji ništa suštinski ne menjaju. Moguće je reformisati univerzitet, to su pokazali evropski univerziteti, ali su potrebne odlučnost i rešenost. Glavni je problem što većina ljudi na fakultetima ne želi promene", poručio je Majić studentima i mladim liderima, dodajući da je važno promeniti jezik i nikada ne govoriti da se posao ili plata dobijaju, jer se oni traže i zarađuju.

Njegov stav o odlasku u inostranstvo naišao je na odobravanje mladih lidera.

"Nama su potrebni dobro obrazovani, kreativni ljudi, ali da biste bili uspešni, morate da odete napolje.

Ja mislim da treba svi da odu napolje, da vide kako stvari funkcionišu u drugim zemljama, da upoznaju druge ljude i da se deo njih vrati. Mislim da je važno da se uvede pravilo da niko ne može da se zaposli na univerzitetu ko nije bar dve godine proveo u inostranstvu na univerzitetu boljem od naših. Tu formulu primenjuju neke druge zemlje i pokazala se kao dobra", ocenio je Majić.

BIRAM DA MENJAM

Iako možda deluje da trendovi društvenog aktivizma, brige za drugog, brige za zajednicu, potrebe ljudi da rade nešto dobro van svog osnovnog posla dolaze iz inostranstva, oni su duboko ukorenjeni u tradiciju Srbije. Ivan Petrović, izvršni direktor Egzit fondacije i CSR konsultant, kaže da su nakon oslobođenja od Turaka bogati industrijalci ulagali mnogo u obrazo-

vanje i akademiju, njihove zadužbine su slale mlade ljude na univerzitet na Zapadu.

"To je imalo transformacioni efekat, od feudalne turske provincije napravljena je moderna evropska država. Beogradski univerzitet je pred Drugi svetski rat bio jedan od najbogatijih u Evropi, zahvaljujući zadužbinama. Čak je i organizacija Save the children nastala na ideji potekloj iz Srbije, nakon Srpsko-turških ratova. Nakon ratova ostalo je mnogo siročadi, napravljena je mreža sirotišta i o toj deci su se brinuli i pojedinci i institucije. Englezi koji su došli u posetu Srbiji videli su tu organizaciju i kako se svi zajedno brinu o toj deci i po ugledu na to su formirali danas poznatu Save the children organizaciju koja je prisutna svuda u svetu", kazao je Petrović.

Nina Miloš sa SAE instituta i koorganizator akcije Solidarna klopica koja okuplja pekare gde građani mogu kupiti pecivo koje će biti prosleđeno onima koji nemaju za hranu, kazala je da je sa dvoje drugara

pre tri godine na internetu videla sličnu akciju u Italiji i po ugledu na to osmislila ovu akciju.

“U početku, dok smo tražili pekare, nije bilo lako, jer pekare nisu htele da se uključe u akciju, mislili su da neko stoji iza nas, da želimo nešto da im prodamo... Kada se prva pekara uključila, Aroma iz Subotice, postavili smo na društvene mreže i preko noći internet je poludeo za tim. Počeli su da nas zovu mediji i sve to nam je pomoglo da proširimo akciju. Znali smo da ne možemo da nahranimo celu Srbiju, ali smo hteli da se što više ljudi uključi i da učine nešto dobro. Imamo 60 pekara uključenih u akciju, a 10 čak u Makedoniji”, opisala je Nina Miloš projekat. Takođe, njihov početak ispratio je i uvek prisutan negativizam. “Kada smo počinjali, govorili su nam da nema šanse da uspe u Srbiji, da to niko neće kupovati. Na otprilike 30 ljudi koji uđu u pekaru jedan ostavi pecivo, a u to su se kasnije uključile mlekare i mesare. Odličan je osećaj kada vidite da ste inspirisali ljude da urade nešto dobro”, poručila je Nina Miloš.

Vojislav Arsić, mladi pozorišni reditelj je organizaciju Centar E8 osnovao 2004. godine zajedno sa grupom mladih ljudi koja je kroz umetnost htela da pomogne ljudima u edukaciji i radu sa mladima.

“Imali smo jednu pozorišnu predstavu koja se bavila pitanjima HIV-a i AIDS-a, ali brzo smo shvatili da to nije dovoljno. Centar E8 se bavi edukacijom mladih i tu je najpoznatija kampanja 'Budi muško', gde se bavimo pitanjima nasilja i rodne ravnopravnosti iz ugla muškaraca. Drugi veliki program je vezan za kulturu, bavimo se ulogom pozorišta u edukaciji i produkcijom predstava koje se bave temama od kojih boli glava i koje zovu na razmišljanje”, istakao je Arsić, dodajući da je ono što njega pokreće nemir: “Stvari koje u meni izazovaju nemir kada otvorim novine, pokreću me da se njima bavim u pozorištu, a kada vidite kako te predstave deluju na publiku, to vam daje motiv da i dalje radite”.

Jovan Simić pokrenuo je akciju prodaje fudbalskih dresova za pomoć devojčici Nađi Ninković. Akcija je izazvala pre dve godine u Srbiji pravu senzaciju i vratila humanitarni rad na naslovne strane medija. “Imao sam samo te dresove i nisam hteo da ih prodam preko interneta, nego da uradimo nešto interesantnije, da se skupimo u školi i da napravimo uživo aukciju. Kad je to došlo do medija i nekih sportista,

od događaja koji je trebalo da ostane lokalnog karaktera, pomoć Nađi je postala državno pitanje broj jedan. Akcija je do tada trajala mesec dana i sakupili su 25.000-30.000 evra. Kada je počela priča sa dresovima, u narednih nedelju dana su skupili celu sumu od 300.000 evra i Nađa je mogla da ode na lečenje. Cilj je bio da se ljudi aktiviraju, da se ne zadrži sve na slanju SMS-a”, ispričao je Simić.

Nakon toga usledio je Sportski bazar, mesto gde su ljudi mogli da kupe dresove od samih sportista i porazgovaraju sa njima. Tom prilikom su skupljena sredstva za senzornu sobu za OŠ „Radioj Popović“ u Zemunu za decu koja imaju smetnje sa govorom, sluhom ili vidom. Simić je ubrzo organizovao “Kutak za humanitarni trenutak”, onlajn aukciju stvari Miroslava Raduljice, Jovane Brakočević i šolja Zorana Kesića, u koju se dosta uključila naša dijaspora, za devojčicu Ninu Spremović, za lečenje leukemije u Rimu. Poslednje što se dogodilo je humanitarna utakmica “Asovi za decu” u kojoj je učestvovalo pedesetak naših poznatih fudbalera i trenera u saradnji sa Egzit fondacijom za izgradnju hemato-onkološkog centra u Nišu, gde bi trebalo da se leče deca obolela od raka. U ovoj akciji je skupljeno 120.000 evra.

ŽIVI STARTAP ILI RADI U KOMPANIJI

Kako doći do uspešne karijere: radom u korporaciji ili preduzetničkim biznisom? Ovo je pitanje sa kojim se suočava sve više mladih nakon studija. O prednostima i manama, ali i o sličnostima ova dva koncepta govorili su mladi preduzetnici, ali i ljudi koji su deo velikih korporacija.

Nemanja Cerovac, dvadesetpetogodišnji preduzetnik u IT koji iza sebe već ima nekoliko uspešnih projekata, kaže da je firmu u kojoj je radio napustio jer mu nije odgovaralo to što nije napredovao brzinom kojom je želeo.

“Takođe mislim i da se autoritet stiče na osnovu znanja i sposobnosti, a ne na osnovu godina ili titula. Ja želim da podelim sve što znam, a zauzvrat očekujem da ako tražite savet od nekoga, učinite sve što vam je ta osoba rekla, pa tražite sledeći savet. Ali nemojte

da tražite savet, trošite svoje i tuđe vreme i onda ne uradite ništa”, poručio je Cerovac.

Prvi projekat na kom je radio bio je “Fishing booker”, internet-platforna za rezervisanje dubinskog okeanskog pecanja u celom svetu. Ovo je napravila grupa ljudi iz Srbije, zemlje koja nema veze sa morem. “Ja sam uspeo da napravim situaciju da je moja torba jedina moja kancelarija i da mogu da biram odakle ću da radim. To je trend i sve više je takvih ljudi”, istakao je Cerovac, dodajući da živeti startap znači da ste spremni da žrtvujete privatni život za projekat koji radite.

“Sasvim sigurno bih bolje zarađivao kao programer u nekoj kompaniji. Ali za mene je cilj preduzetništva da utičem na živote velikog broja ljudi”, kazao je Cerovac.

Uroš Đorđević je sa 21 godinom postao direktor porodične firme Agrounik, a sada sa 24 je već iskusen privrednik. Ovo preduzeće, osnovano pre 15 godina,

bavi se naučnoistraživačkim radom u biotehnologiji, razvojem bakterija koje se koriste za proizvodnju đubriva.

“Počeo sam da radim u šestom razredu osnovne škole, od lepljenja nalepnica i deljenja flajera i prošao sve faze i poslove u preduzeću, da bih pre tri godine došao do mesta direktora. Prodajemo naše proizvode i u inostranstvu, a u fazi smo registracije proizvoda u SAD i Rusiji”.

Prema njegovim rečima, njegova motivacija je želja da napravi veliku stvar od porodičnog biznisa.

“Novac nije osnovni motivator, on samo omogućava da napravite nešto novo, da pomognete nekome. Kada vidim da je moj proizvod pomogao domaćinu, meni je srce puno”, rekao je Đorđević.

Ono što odlikuje svakog preduzetnika jeste to da kada dođe do problema, on traži rešenje. Zato je u bilo kom poslu važna stalna edukacija kako bi se rešavali problemi.

Darko Mandić, takođe 25-godišnjak, imao je priliku i da radi u korporaciji i da pokrene i proda jedan svoj startup, a sada da vodi BEUM, mrežu mladih lidera sa 1.500 članova u 50 zemalja.

“Ne definiše preduzetnika to da li imate svoj posao ili radite u korporaciji. Iluzija je da je preduzetnik sam svoj gazda i da mu niko ne naređuje. Korisnici projekta su gazde. Razmislite i shvatite ko ste i šta vas pokreće i onda nađite organizaciju u kojoj ćete to moći da ostvarite”, poručio je Mandić, ističući da je preduzetništvo postalo moda i da mladi ljudi mogu isto ostvariti i u kompaniji.

“Kada ne možete da zaspate do kasno u noć ili se ujutru budite sa nekom idejom na umu, tada bolujete od preduzetničkog duha i to se leči planom. Ali preduzetništvom se ne treba opterećivati jer nisu ni svi za preduzetništvo, kao što nisu za tenis ili fakultet”, poručio je Mandić.

Svaki startup je pokušaj da se jednog dana postane velika korporacija. Ako je rešavanje problema jedan od glavnih motivatora preduzetnika, rešavanje stvarno velikog problema moguće je samo u korporaciji.

Velimir Babić, član IO Vojvođanske banke i direktor funkcije Upravljanje kreditnim rizicima, ocenio je da ono što spaja preduzetnike i korporacije jeste liderstvo.

“Lideri stvaraju korporativnu kulturu, oni daju podršku ljudima i ako ljudi osećaju da lider rešava njihove probleme, oni će mu verovati - to važi i za preduzetništvo i za korporacije. Takođe, lider će podeliti uspeh sa zaposlenima i tada raste samopouzdanje i entuzijazam, a sa tim se osvaja svet”, istakao je Babić, dodajući da verovatno korporacije kakve znamo danas, u budućnosti neće postojati.

Jelena Stojković, menadžer operativnih aktivnosti ljudskih resursa Atlantik Grupe, istakla je da je i Atlantik Grupa s početka devedesetih, kada je počinjala, imala svega sedam zaposlenih, a danas zapošljava više od 3.000 ljudi.

“Mi smo danas grupa povezanih lidera i svi smo na neki način preduzetnici, bilo da smo u timovima od pet, 10 ili 50 ljudi. Ono što nas povezuje jesu zajednički cilj i želja da uspemo. Svi volimo izazove i to nas vodi napred, što će biti budućnost bilo kakvog korporativnog sistema”, napomenula je Jelena Stojković.

IGRAJ DA POBEDIŠ

U kojoj meri su mladi danas slobodni da kažu šta misle, da rade ono što žele bez straha od posledica i prepreka?

Novinari Suzana Trninić, autorka emisije Kažiprst na radiju B92 i Dragoljub Draža Petrović, glavni urednik Danasa razgovarali su sa glumcem i rediteljem Branimirom Trifunovićem i blogerom i novinarom Tiborom Jonom.

S druge strane, Zoran Stanojević, novinar i urednik RTS-a i Jugoslav Ćosić, direktor N1 televizije, u razgovoru sa proslavljenim sportistima Vanjom Grbićem i Savom Miloševićem pokušali su mladima da prenesu šta je potrebno da se dođe do uspeha.

Savo Milošević, nekadašnji fudbaler Partizana i reprezentativac i proslavljeni odbojkaš i danas prvi potpredsednik Odbojkaškog saveza Vladimir Vanja Grbić su počeli svoje karijere u malim mestima i u danas nezamislivim uslovima.

“Ljudi koji imaju ogromnu energiju, koji su svesni svojih kvaliteta i spremni su da urade sve za ono što žele, naći će put. Za mene je tada bila najveća prepreka to što sam bio iz malog sela kod Bijeljine i odatle je tada bilo veoma teško naći se na fudbalskoj mapi i dobiti šansu da vas neko vidi. Ja sam imao dosta sreće da me neko vidi i preporuča pa da već u 16. zaigram za reprezentaciju”, istakao je Milošević.

Vanja Grbić je poručio da u budućem poslu treba tražiti prostor, a ne nedostatke.

“Ako se fokusirate na traženje nedostataka, nikada se nećete upustiti u bilo kakav poduhvat. Ja sam krenuo iz malog mesta, ali to nije bio nedostatak jer je ekipa iz istog mesta od 2.500 stanovnika bila prvak države. Igrao sam u gumenim i platnenim patikama iz Rumunije, na betonskom terenu na kom su iskakale džombe kada zagreje sunce. Mreža je bila kanap između dva drveta i igrali smo u parku. Nisu vam potrebni resursi i da imate sve raspoloživo, jer to ulenjuje”, istakao je Grbić dodajući da je osnovni uslov za uspeh da volite ono što radite.

POGLED SA VRHA

Kako izgleda svet kada ga posmatrate sa vrha, sa pozicije vlasnika ili direktora kompanije od nekoliko

hiljada zaposlenih i čiji se promet meri stotinama miliona evra? Kako uopšte stići do takvog položaja? Odgovore na ova pitanja dali su neki od najuspešnijih privrednika u Srbiji, predsednica IO Banke Inteza Draginja Đurić, vlasnik i predsednik MK grupe Miodrag Kostić, dugogodišnji direktor i sadašnji predsednik Nadzornog odbora Metalca Dragoljub Vukadinović i dugogodišnji direktor Hemofarma Miodrag Babić, kao i nekadašnji direktor Orakla za Srbiju, Crnu Goru i Bugarsku Klod Kolara.

“Treba da imate cilj, da znate šta hoćete i da to sledite. Bez obzira na to koliko bili pametni i dobri studenti, bez rada i želje za promenama nema napretka”, poručila je Draginja Đurić. Takođe, istakla je ona, važno je negovati dobre ljude i dati im priliku da napreduju i usavrše se, ali je takođe deo menadžerskog posla raščistiti sa onima koji se ne uklapaju. Prema rečima Kloda Kolara, jedna od osobina koju mladi treba da imaju jeste i hrabrost. Oni treba budu

spremni da donesu hrabru odluku, na primer da odbiju ponudu da rade nešto što ne žele i u čemu se ne vide. Takođe, poručio je on, da se ne radi samo o tome da menadžeri daju priliku mladima, već i mladi treba da vode računa s kim rade, ko će im biti šef i da li će imati priliku da uz njega napreduju i razvijaju se. Miodrag Kostić, koji je, prema sopstvenim rečima, 1983. godine kada je započeo posao imao san da ima „golf 2“, stan u Novom Sadu i ušteđevinu od 100.000 evra, poručio je da sve što zamislite možete i da ostvarite i to se ne odnosi samo na novac, već na osećaj uspeha kod samog čoveka.

“Postavite cilj i krenite na vreme i sigurno ćete uspeti. I kada stignete do cilja, postavite novi, teži”, poručio je Kostić mladim liderima.

Sa ovim se slažio i Miodrag Babić tvrdnjom da ko se posveti onome što radi, postaće lider.

“Iskušenja su šanse, ali treba znati i da nema pobede bez tima”, zaključio je Babić.

ALEKSANDAR ČERGE

apsolvent Ekonomskog fakulteta u Subotici

Rođen 30. 7. 1993. u Novom Sadu.
Završio Ekonomsku školu "Radivoj Uvalić", Bačka Palanka, trenutno apsolvent na Ekonomskom fakultetu u Subotici, Univerzitet Novi Sad (smer: Međunarodna i evropska ekonomija i biznis).
Praktikant (Izvoz) – GlobalSeedd.o.o.
Radno iskustvo: KPMG - praksa (revizija), Deloitte - praksa (poreski konsalting), AIESEC - prodajni menadžer.
Ernst&Young - kurs "Tvoja karijera ovde počinje".
Drugo mesto na takmičenju za najbolje startape (StartupWeekend Novi Sad #4, IDEALab!).
Učesnik programa Saveta Evrope – PestalozziInterculturalCamp.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Kao najveći problem vidim odlazak mladih i obrazovanih (odliv mozgova), a pored toga loš obrazovni sistem, nezaposlenost, nedostatak preduzetništva, visoke stope oporezivanja (zarada) kod preduzetnika, birokratiju...

Kao prednosti u ovom trenutku vidim to što je Srbija zemlja u razvoju i zbog toga u nekom narednom periodu može da proistekne mnogo toga dobrog.

Relativno niske plate zaposlenih takođe mogu da se posmatraju kao jedna od konkurentnih prednosti Srbije u pogledu prikupljanja stranih investicija.

Generalno, jedna od najvećih prednosti su ljudi u Srbiji.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Za početak treba promeniti obrazovni sistem. Motivisati đake i studente da uče, da istražuju. Uvesti dualno obrazovanje. Smanjiti troškove obrazovanja (studiranja, školovanja...). Usklađivanje obrazovnog sistema sa potrebama tržišta. Ukoliko do ovoga dođe, samim tim će se smanjiti nezaposlenost, a verovatno i odliv mozgova. Po meni je stub mnogih problema loš sistem obrazovanja koji je potrebno što pre promeniti.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Nakon završenih postdiplomskih studija i usavršavanja u inostranstvu, planiram da se vratim u Srbiju, gde bih se zaposlio i nastavio svoju karijeru.

ALEKSANDRA DIMIĆ

doktorand na Fizičkom fakultetu u Beogradu

MSc, doktorand na katedri za kvantnu, matematičku i nano fiziku; istraživač pripravnik i saradnik u nastavi na Fizičkom fakultetu u Beogradu, kao i spoljni saradnik u nastavi u Matematičkoj gimnaziji. Nagrađena nagradom Student generacije 2014. godine i osvajač mnogih međunarodnih nagrada u oblasti fizike i prirodnih nauka. Godine 2015. učestvovala u programu Američke privredne komore "Mladi lideri promena". Osim svoje matične oblasti – kvantne informacije, zainteresovana i za preduzetništvo i organizovanje mladih, muziku i umetničku fotografiju.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Glavna prednost Srbije su mladi, talentovani, školovani ljudi koji su nosioci promena u našem društvu. Glavni problem je to što isti ti mladi ljudi odlaze iz zemlje zbog neodgovarajućih uslova za usavršavanje, život, nepostojanja radnih mesta za ono za šta su se školovali, materijalne nesigurnosti.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Reforma obrazovanja u skladu sa potrebama tržišta rada i buđenje svesti mladih da su oni pokretači promena.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Zadovoljnu onim što radim i kako živim.

ALEKSA MIHAJLOVIĆ

student Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu

Rođen u Jagodini 2. 11. 1995. godine. Poslednja završena škola Gimnazija „Svetozar Marković“ u Jagodini. Student filmske i televizijske režije na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu. Interesovanja su mu pretežno okrenuta kulturi: filmovima, knjigama i muzici. Ujedno su to stvari kojima bi u budućnosti želeo da se bavi, odnosno da ono što radi teži ka iskazivanju, a ne dokazivanju sebe.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Kao glavni problem u Srbiji vidim loš odnos prema kulturi. Glavno pitanje u borbi za bolji život jeste šta je to tačno bolji život i da li je isključivo povezan sa materijalnim stanjem. Verovatno nije. Smatram da nije problem u prevelikoj zatrpanosti podacima, koji su lako dostupni, već u manjku interesovanja. Prisutnost kulture svedena je na incident danas u Srbiji, što će učiniti da se kroz koju deceniju ovaj period pamti kao crna rupa u istoriji. Šta smo naučili? Verovatno ništa. Krivicu za ovakvo stanje u obrazovanju i kulturi dele građani i političke partije. Prvi zato što pristaju na jadne igrarije ovih drugih i ne mislim pritom na "sistemska zaglupljivanje" naroda, što zvuči pre kao teorija zavere nego bilo šta drugo, već mislim na konstantno popuštanje pred sadržajem, jer je valjda bolje da se dešava nešto nego da sedimo u kolotečini. Kada budemo imali sve (a taj dan neće doći nikad), šta ćemo kao društvo raditi bez kulture? Pa, verovatno ćemo polako i uporno prestajati da postojimo.

Najveća prednost Srbije danas (mada i u godinama koje su prošle) jesu isključivo mladi ljudi koji koliko god budu grešili stasavajući kroz svoje karijere, ne mogu da naprave više grešaka nego generacije njihovih roditelja. Mladi ljudi su prednost ili bar oni mladi ljudi koji još uvek nisu postali prednost nekih drugih država.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Implementacija mladih ljudi u kulturno-obrazovne projekte. Niko ne traži da se bilo kome bilo šta pokloni ili da, već da se omogući da nesmetano funkcionišu, u kakvom-takvom sistemu. Normalno je nailaziti na prepreke, naročito kada su mladi u pitanju. Nedostatak iskustva, znanja i mogućnosti je jedna stvar, ali konstantno sputavanje sa svih strana je produkt sujete, možda čak i straha. Kada mislimo na budućnost, trebalo bi da je posmatramo kroz prošlost, znajući da će na kraju vredeti ono do čega smo došli, a ne ono od čega smo krenuli.

Pre nekoliko dana je bilo četrdeset godina od snimanja serije "Grlom u jagode", takva prilika kakvu su dobili tada mladi ljudi kasnije se nije ponovila i sada se toga sećamo kao nečeg neponovljivog. Istini za volju, nije da smo pokušali. Okupiranost lošim vestima odvlači nas od dobrih vesti, negativnost je okupirala svaku poru društva, te je paradoksalno da tu negativnost suzbijamo tako što ćemo negativne kritikovati, a iza uspešnih se skriti, iako za njihov uspeh (šta god uspeh bio) nemamo realne zasluge. Individualizam kod mladih, njihova odlučnost i mogućnosti koje poseduju su esencijalna potreba kojoj bi trebalo da teži ovo društvo.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Nadam se na snimanju svog filma.

ALEKSANDRA MILENOVIĆ

doktorand Učiteljskog fakulteta u Užicu

Rođena 26. 4. 1992. godine u Nišu. Završila master akademske studije razredne nastave. Doktorand je Učiteljskog fakulteta u Užicu. Student je generacije Univerziteta u Prištini 2015. godine i dobitnik nagrade "Istaknuti student". Dva puta je boravila u razmeni studenata u Rusiji na Belgorodskom državnom univerzitetu im. "V. G. Šuhov". Učestvovala na četiri međunarodna studentska foruma u Sofiji, Mostaru, Ljubljani i na Kurilskim ostrvima, na stručnom usavršavanju u Segedinu i na 15 međunarodnih naučnih konferencija. Objavila je 22 naučna rada. Problem njenih istraživanja su inovativni pristupi vaspitanju i obrazovanju.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Ključni problem u Srbiji su nezaposlenost mladih; nerešeni status AP Kosovo i Metohija; suočavanje sa ne tako davnom istorijom; nedovoljna ekonomska razvijenost; kriminal i korupcija; emigracija mladih, pre svega visokoobrazovanih stručnjaka; neusklađenost potreba privrede i školstva, pre svega srednjeg stručnog obrazovanja; neefikasna selekcija kandidata za upis u škole i na fakultete svih nivoa obrazovanja; veliki broj univerziteta, pre svega privatnih, koji fabrikuju nedovoljno kompetentne kadrove, uključujući i doktorate; nedovoljno uspešna politika zapošljavanja mladih i nacionalna strategija po pitanju odnosa Srbije sa EU i državama BRIKS-a, a pre svega sa Rusijom.

Prednosti Srbije su: povoljan geostrategijski položaj; prirodni resursi; poljoprivreda i stočarstvo; pogodnost za strana ulaganja; višak radne snage i mogućnost upošljavanja iste u inostranim kompanijama koje investiraju u Srbiju; visokoobrazovani stručnjaci svih profila i otvorenost prema svim državama sveta.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

U cilju prevazilaženja uočenih problema dajem sledeće predloge: jačanje nacionalnog identiteta i redefinisane nacionalnog imidža u svetu; definisanje nacionalne strategije u svim sferama društva; definisanje i konkretizacija cilja po pitanju Kosova i Metohije i odnosa prema EU i BRIKS-u; borba protiv kriminala i korupcije; reforma školstva na svim nivoima; dualni sistem srednjeg stručnog obrazovanja; upis obrazovnih profila prema potrebama privrede i društva; poštovanje standarda pri akreditaciji visokoškolskih ustanova i naučnoistraživačkih organizacija; preispitivanje svih sumnjivih diploma, pre svega doktorata i poništavanje istih ukoliko su stečeni na neakreditovanim studijskim programima; veća ulaganja u poljoprivredu i stočarstvo i pokretanje projekata u svim selima u Srbiji i u njih uključiti nezaposlene mlade starosti do 35 godine i osnivanje "Svesrpskog omladinskog foruma" i organizacija tematskih omladinskih foruma u čiji rad uključiti inostrane studente.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za 10 godina sebe vidim u nekoj od naučnoistraživačkih institucija ili na nekoj od visokoškolskih ustanova.

ALEKSANDRA MLADENOVIĆ

master, Ekonomski fakultet u Beogradu

Datum i mesto rođenja: 20. 5. 1988, Pirot.
Obrazovanje: Ekonomski fakultet, Univerzitet u Beogradu, smer Finansije, bankarstvo i osiguranje.

Master studije: Ekonomski fakultet u Beogradu, smer Strategijski i finansijski menadžment.

Radno mesto: Businesscontroller for Confectionery and Foaming mixes Beverages/ Nestle Adriatic.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Najvećim problemima Srbije smatram preobimnu i neefikasnu državnu administraciju; partijsko rukovodstvo; nedovoljno ulaganje u razvoj poljoprivredne proizvodnje; nekonkurentnu i nedovoljno razvijenu industriju; odliv mozgova; nerešena pitanja državnih granica; neefikasni sistem srednjeg i visokog obrazovanja (nedostatak stručnog usavršavanja, neplanska proizvodnja određenih obrazovnih profila), nepoštovanje postojećih zakonskih odredaba...

Prednostima Srbije smatram: veliku raspoloživost jeftine i obrazovane radne snage koja nam može poslužiti kao komparativna prednost u privlačenju direktnih stranih investicija; dobar geografski položaj; puno potencijala za etno i banjski turizam.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Smatram da se mora radikalno pristupiti reorganizaciji i sistematizaciji državnih institucija i drastičnijem smanjenju broja radnih mesta u državnoj administraciji i njenoj digitalizaciji. Uštede u platama i doprinosima viška radne snage, uložiti u dokvalifikaciju i prekvalifikaciju i podsticanje za pokretanje sopstvenog biznisa. Partijsko zapošljavanje može se sprečiti samo donošenjem propisa u najvišim državnim aktima kako funkcije

u državnim institucijama sme da vrši samo najkvalifikovanije i politički neopredeljeno rukovodstvo, kako bi se sprečilo da se na ključnim mestima nalaze nekvalifikovani i nestručni ljudi koji rade po instrukcijama vlade, a ne u interesu građana i institucije kojom rukovode. Plate rukovodstva bi morale da budu na zadovoljavajućem nivou kako bi se razvila pozitivna konkurencija i nemotivisanost za proneveru.

Što se tice ulaganja u poljoprivrednu proizvodnju, mora se više pažnje i sredstava usmeriti na tu granu privrede pošto nam ona danas predstavlja najkonkurentniju granu. Poljoprivrednici se moraju obučavati kako da apliciraju za bespovratne fondove EU i koji proizvodi su traženi i dovoljno plaćeni u izvozu, kako bi bili motivisani za proizvodnju (npr. rukola, lešnik, malina, i sve ostalo organsko voće i povrće).

Gde sebe vidite za 10 godina?

Volela bih da se u narednim godinama probam i dokazem u svom poslu i na području van Srbije, kako bih mogla da implementiram nova znanja i tehnološke inovacije kod nas. Rad u multinacionalnoj kompaniji vidim kao veliki ulog u svoje znanje kroz učenje savremenih poslovnih modela i procesa, kao i međuljudsku saradnju, koju bih volela da za nekoliko godina kada steknem dovoljnu masu sopstvenog kapitala i znanja, uložim u sopstveni biznis u Srbiji.

ALEKSANDRA STOJANOVIĆ

MK Group

Rođena 13. 12. 1986. Završila Master of Science na University of Sheffield, na Ekonomskom fakultetu. Nakon završenog fakulteta svoje radno iskustvo započela je u kompaniji MK Group. Danas radi na poziciji šefa kabineta MK Group, gde ima prilike da se susreće za različitim projektima iz oblasti poslovanja kompanije. Svoje slobodno vreme posvećuje humanitarnom radu u Društvu za podizanje Hrama Svetog Save na Vračaru, gde ima ulogu koordinatora rada Društva.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Jedan od naših glavnih problema je nedostatak preduzetničkog duha. Ovde posebno mislim na mlade u Srbiji i one koji su bez posla. Moj utisak je da mladi, nažalost, nisu motivisani da se bave preduzetništvom, nisu spremni da prihvate rizik i započnu sopstveni posao. I dalje većina njih misli da je zaposlenje u javnom sektoru sigurno zaposlenje, a rad u državnoj upravi se doživljava kao jedini garantovani put ka penziji i najbolje profesionalno iskustvo. Danas mladi imaju mnogo više šansi, pomoći, mentoringa, edukacija iz oblasti preduzetništva, sredstava za početak preduzetničke karijere, a sve u cilju kako bi se osmislili nezaposleni da preuzmu posao u svoje ruke.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Kao jedan od mogućih puteva ka rešenju vidim kreiranje dugoročne strategije, dodatne edukacije mladih

kroz formalno i neformalno obrazovanje. Uvođenje ekonomije i preduzetništva kao nastavnog predmeta, po ugledu na razvijene zemlje, mora postati osnova reforme obrazovnog sistema. Takođe, dosta kompanija već sprovodi različite projekte i kampanje koje za cilj imaju jačanje kapaciteta mladih i građenje preduzetničkog duha. MK grupa je jedna od kompanija koja je upravo po tome prepoznata.

Dodatno, imajući u vidu i da smo jedna od najstarijih nacija u Evropi, veću pažnju bi trebalo pokloniti prekvalifikaciji i osnaživanju stanovnika naše zemlje koji su nezaposleni a imaju preko 45 godina, te kao takvi većinom nisu u fokusu kompanija koje traže nove zaposlene. To su ljudi koji su u punoj snazi, često imaju odlične ideje ali ne umeju da ih sprovedu.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Ukoliko ne započnem sopstveni biznis, sebe vidim kao uspešnog menadžera u MK Group.

ANA PLANINČIĆ

Vojvođanska banka a.d. Novi Sad, filijala Priboj

Rođena 28. 1. 1987, u Priboju na Limu, zaposlena na radnom mestu Branch Manager (direktor filijale, Vojvođanska banka a. d. Novi Sad, filijala Priboj.

Završena škola: Beogradska poslovna škola - Visoka škola strukovnih studija.

Interesovanja: putovanja, druženje, muzika, film.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Glavni problem su partijsko zapošljavanje, loše uređen penzioni sistem i sistem uopšteno. Nemogućnost zapošljavanja mladih, spora reakcija na promene. Kao prednosti u ovom trenutku bih izdvojila samo ljude, stanovnike Srbije, našu stručnost, srdačnost, brižnost. Mislim da je najveća prednost Srbije u ljudima.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Reforma sistema, upošljavanje mladog stručnog kadra, ulaganje u prosvetu i obrazovanje, otvaranje novih radnih mesta...

Gde sebe vidite za 10 godina?

U Srbiji...

ANA STANČIĆ

doktorand Biološkog fakulteta u Beogradu

Datum rođenja: 19. 11. 1988, Kragujevac. Završila osnovne i master studije na Biološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu sa prosečnom ocenom 9,51. Student treće godine doktorskih studija na istom fakultetu i stipendista resornog ministarstva. Eksperimentalni deo svoje doktorske disertacije radi na Institutu za medicinska istraživanja Univerziteta u Beogradu. Ove godine upisala IT akademiju na smeru za Java programiranje. Želi da se u budućnosti bavi relativno mladom naučnom disciplinom – bioinformatikom.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Kao najveći problem Srbije u ovom trenutku vidim veliku stopu nezaposlenosti, pogotovo među mladim ljudima. Put ka finansijskoj nezavisnosti je otežan i dugo traje, mladi uglavnom i dalje žive sa roditeljima i retko se odlučuju na osamostaljivanje, što vodi jednom kolektivnom nezadovoljstvu celokupnim životom. Srbija ne neguje talente u dovoljno meri, ne pruža šansu mladim ljudima, a posle se pitamo zašto isti napuštaju zemlju. Ne razumem zašto uporno školujemo kadrove koji našoj državi nisu potrebni (kao što je slučaj sa mnom strukom na primer – molekularni biolozi) i koji nakon završenog fakulteta imaju najčešće dve opcije – odlazak u inostranstvo, ili prekvalifikaciju. Kao jedan od najboljih studenata svoje generacije i stipendista Ministarstva prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Republike Srbije, četiri godine čekam na zaposlenje u okviru naučnog projekta, tako da tu opciju namerno nisam ni navela u prethodnoj rečenici. Kao jedinu svetlu tačku ove zemlje vidim njene ljude, jer da nema te spremnosti da jedni drugima pomazemo u istoj nevolji koja nas je sve zadesila, tek ništa ne bismo mogli da postignemo.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Mislim da bi pre svega trebalo promeniti obrazovni sistem iz korena. Ako IT industrija u zemlji trenutno cveta, zašto ne bismo školovali više takvih kadrova, a manje onih koji će kao jedine opcije nakon diplomiranja imati odlazak iz zemlje, ili prekvalifikaciju. Zar ne bi bilo bolje i moguće da sredstva koja se trenutno troše na obrazovanje budućih stručnjaka osuđenih da godinama budu na evidenciji Nacionalne službe za zapošljavanje, preusmerimo na produkciju većeg broja kadrova koji neće morati da čekaju diplomiranje da bi našli posao kojim bi bili zadovoljni? Daleko od toga da mislim da bi svi trebalo da se bavimo programiranjem, ali ako nam IT sektor već pruža toliki potencijal, ne vidim razlog zbog kojeg ga ne bismo iskoristili. U daljoj budućnosti bi trebalo razmišljati i o tome da se stručnjaci koji su napustili zemlju na neki način privole da se u Srbiju vrate, ali da bi se dotle došlo celokupna klima ove države se mora značajno promeniti.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Kao zaposlenog strane firme/kompanije koja se bioinformatikom bavi u Srbiji.

ANA VELIMIROVIĆ

Atlantic Grupa

Datum rođenja: 27. 12. 1988, Novi Sad.
Obrazovanje: Filozofski fakultet – odsek za medijske studije, Novi Sad; Fakultet organizacionih nauka – Menadžment, Beograd.
Radno mesto: HR talent and development specialist, Atlantic Grupa.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Nedostatak je nedovoljna razvijenost tržišta, ali istovremeno naglašena otvorenost za nove prilike i ideje koje su u inostranstvu odavno iscrpljene. Prednost su uslovi za život povoljniji od većine drugih evropskih zemalja.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Iskorišćavanje prednosti tržišta koje nije prezasićeno

Gde sebe vidite za 10 godina?

Kao menadžera u uspešnoj kompaniji.

ANĐELA LJUBISAVLJEVIĆ

student Fakulteta organizacionih nauka u Beogradu

Rođena 25. 11. 1994. u Prizrenu, završila Gimnaziju „Svetozar Marković“ u Nišu, a trenutno student Fakulteta organizacionih nauka, smer Informacioni sistemi i tehnologije, u Beogradu. Odmalena učesnik raznih takmičenja iz matematike, srpskog jezika, fizike i muzičkog, gde je osvajala visoka mesta. U srednjoj školi bila član dramske sekcije na francuskom jeziku i član školskog hora. Na raznim projektima učestvovala u rešavanjima brojnih studija slučaja za kompanije Mozart, Mercator S, AirSerbia i RTS3. Član dve studentske organizacije, Saveza studenata Fakulteta organizacionih nauka i organizacije BEST. U okviru članstva u Savezu studenata Fakulteta organizacionih nauka aktivno učestvovala u realizaciji različitih projekata. Trenutno je demonstrator na Fakultetu organizacionih nauka u okviru laboratorije za sisteme. Dodatna interesovanja su joj volontiranja na humanitarnim akcijama i internacionalnim festivalima.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Kao glavne probleme vidim nezainteresovanost mladih da se pokrenu i učine nešto za sebe i svoju državu, kao i neupućenost istih u brojne stvari koje nas okružuju, među kojima je i politika, odnosno vlast. Takođe, jedan od problema je i nezadovoljstvo koje proističe upravo iz te apatije, a zbog čega sledi i odliv mozgova iz Srbije. Mladi nisu svesni da godišnje Srbiju napusti broj ljudi veličine jednog osrednjeg grada i da polako ali sigurno na taj način nestajemo. A takođe nisu ni svesni da ukoliko žele, mogu da promene stvari nabolje. Kao problem vidim i veliki nezaposlenost, što proističe iz školovanja brojnih kadrova suficitarnih zanimanja. Takođe, jedan od glavnih problema je vlast koja ne čini ono što je korisno za državu već ono što je korisno za njih same, tako da nam je država veoma neuređena. Kao prednosti bih mogla da navedem inteligentne i snala-

žljive mlade ljude, zatim ogromne prirodne, ali neiskorišćene potencijale Srbije, dobru geografsku poziciju i klimatske uslove. Smatram da Srbija ima dosta dobrih i pametnih ljudi, koji možda ne mogu da dođu do izražaja od onih koji ne poseduju navedene osobine.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Reforma obrazovanja, odnosno školovanje kadrova za ono za čime postoji potreba, više praktičnog, manje teorijskog znanja. Ulaganje u mlade i njihovo usavršavanje. Više obrazovnih foruma. Promena vlasti

Gde sebe vidite za 10 godina?

Vidim sebe kao uspešnu i zadovoljnu ženu koja ima porodicu i bavi se onim što voli.

ANJA LAZIĆ

Republički fond za penzijsko i invalidsko osiguranje

Rođena 9. 4. 1985. godine, samostalni stručni saradnik-koordinator u Republičkom fondu za penzijsko i invalidsko osiguranje, master pravnih nauka iz uže naučne oblasti javne finansije i poresko pravo, diplomirani ekonomista smera finansije, bankarstvo i osiguranje. Završila više obuka iz oblasti poreza. Interesovanja usmerena u oblast finansija, finansijskog izveštavanja i poreza.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Smatram da je aktuelan i promovisan sistem vrednosti nešto što predstavlja inicijalni problem u Srbiji. Shodno tome, većina drugih problema se nameće samo kao pojavni oblik tog sistema vrednosti: neujednačeno i neadekvatno obrazovanje, nezainteresovanost širih narodnih masa (počev od mladih), društveno-sociološki problemi, nedovoljna i neadekvatna zaposlenost (posao bira ljude a ne ljudi posao), nefunkcionalan zdravstveni sistem i drugi. Sve napred nabrojano dovodi do velikog pritiska na mali broj onih koji smatraju i žele da zavise od sebe i svog rada, koji su spremni da kontinuirano rade na sebi a kojima, kao fenomen, napredak na društvenoj lestvici izostaje, te u takvim uslovima sve veći broj istih se opredeljuje da svoj put nastavi van okvira naše divne zemlje, Srbije. Svakako, naša zemlja je divna, u njoj su naši najbliži, porodica i prijatelji, tu smo rasli, zaljublivali se, voleli se, družili se i ovde većina nas i želi da ostari...

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Nažalost, na naš zajednički imenilac svih problema, sistem vrednosti u našem društvu je moguće utica-

ti isključivo indirektno, uticajem na sve pojedinačne probleme, a u nadi da ćemo izmeniti opšti utisak šta je dobro a šta ne, šta želimo i čemu stremimo, a šta pokušavamo da izbegnemo. Počev od adekvatnijeg vaspitanja dece, pa preko negovanja porodice kao osnovne ćelije društva, do promovisanja poštovanja, razumevanja, odgovornosti, rada, angažovanja, učenja radi znanja, zdravstvene kulture i higijene, brige o ugroženim i starim građanima, kao i o članovima porodice, fizičke aktivnosti, razvijanja dodatnih interesovanja, a sve u cilju stvaranja lepšeg, zdravijeg, humanijeg i adekvatnijeg okruženja za rast i razvoj svih generacija. Možemo početi od mikrookruženja, stvarajući svet u kome primenjujemo za nas bitne vrednosti od napred nabrojanih i kada se upodobi sistem vrednosti na većem broju mikrookruženja stvara se pretpostavka za objedinjavanje tih mikrookruženja u opšte okruženje.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za deset godina, sebe vidim ostvarenu na privatnom i poslovnom planu, uspešnu u oblasti kojom se bavim, sa završenom specijalizacijom, naučenim bar još jednim stranim jezikom, zadovoljnu, srećnu, nasmejanu, u krugu svoje porodice, nadam se u Srbiji.

ANDRIJA RADUNOVIĆ

Energoprojekt Visokogradnja

Datum i mesto rođenja: 3. januar 1979, Peć, Kosovo i Metohija, Republika Srbija.

Obrazovanje: Ekonomski fakultet – Univerzitet u Prištini.

Radno mesto: Energoprojekt Visokogradnja a. d. - Sektor za koordinaciju i realizaciju nabavki.

Radno iskustvo: Na komercijalnim i finansijskim poslovima učestvovao u realizaciji (izgradnji) različitih projekata u zemlji i inostranstvu (Rusija - SRK Manžerok, Gana - Kovnica novca – Banka Gane, Zgrada telekomunikacione agencije Gane, izgradnja centrale Ekobanke za zapadnu Afriku...).

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Glavni problemi: nedostatak investicija, visok stepen nezaposlenosti, nepotizam, negativna selekcija, stranačko zapošljavanje, napuštanje zemlje od strane mladih i visokoobrazovanih ...

Glavne prednosti: geostrateški položaj, obrazovana radna snaga.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Stvaranje ambijenta u zemlji (zakonodavnog i društvenog) koji će inspirisati i privući povratak mladih koji su napustili zemlju, a takođe, koji će privući naučnike, talente, preduzetnike iz drugih zemalja. Zatim, privlačenje kvalitetnih investitora; ulaganje u obrazovanje; sistemska borba protiv korupcije, ponovno uvođenje sistema preuzimanja odgovornosti; zapošljavanje kvalitetnih i obrazovanih ljudi (pozitivna selekcija).

Gde sebe vidite za 10 godina?

U stabilnoj kompaniji, u stabilnoj zemlji i stabilnom društvu.

BRANKO STEFANOVIĆ

Bisnode d.o.o.

Rođen 6. 12. 1980, Leskovac, Ekonomski fakultet, Univerzitet u Nišu, magistar ekonomskih nauka. Trenutno na poziciji Key Account Manager u kompaniji Bisnode d.o.o. Više od 10 godina iskustva u oblasti prodaje i vođenju projekata u različitim multinacionalnim kompanijama: Telenor, Institut Austrijske privredne komore WIFI. Više sertifikata iz Upravljanja prodajom i projektima. Predavač na najvećem IT događaju na Balkanu, Microsoft SINERGIJI.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Glavni problem je nepostojanje pravih vrednosti. Kao modeli ponašanja propagiraju se devijantne ličnosti i materijalna strana koja je okupirala čitavo društvo. Tradicionalne vrednosti i porodica kao nukleus društva gube svoje utemeljenje u bivstvu naroda. Što se tiče privrednog okruženja, smatram da nedostaju podsticaji za razvoj mikrobiznisa (soho segment) i preduzetništva. Prisutna je i selektivna primena propisa.

Glavne prednosti su ljudski resursi (visokoobrazovani kadar), geografski položaj, veliki tržišni potencijal koji vapi za novim tehnologijama i promenom svesti u pogledu značaja digitalizacije i osavremenjavanja.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Da mladi lideri Srbije postanu promoteri pravih vrednosti. Da promovišu modele ponašanja koji su u skladu sa tradicionalnim vrednostima. Da se napravi organizacija-udruženje mladih lidera kako bi svojim stavovima mogli da sugerišu, daju smernice i utiču na promene u tržišnom okruženju i društvu.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Kao vlasnika konsultantske kuće sa desetak visokomotivisanih i obrazovanih mladih ljudi u timu.

DAMIR KITANOVIĆ

Vojvođanska banka a. d. Novi Sad, filijala Kikinda

Rođen 14. 3. 1988, Kikinda. Ekonomski fakultet Subotica. Ovlašćeni saradnik za proizvode stanovništva, Vojvođanska banka AD, Novi Sad - Filijala Kikinda. Interesovanje: ekonomija (fiskalna decentralizacija i konsolidacija, berze, kreditni rejtinzi), politika, sport.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Glavni problem su poremećen sistem vrednosti, korupcija, nespremnost za promene, centralizovan upravljački sistem, sistem obrazovanja, neiskorišćen potencijal obrazovanog stanovništva, nezaposlenost, pogotovo mladih.

Prednosti su svestranost visokoobrazovane populacije, karakter i temperament stanovništva, geopolitički položaj, plodne poljoprivredne površine, spremnost mladih da ostanu i stvaraju u Srbiji, velik potencijal u privatnom sektoru.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Decentralizacija (kako upravljačkog sistema tako i sistema finansiranja), iskorenjenje korupcije, dualno obrazovanje, stipendiranje od strane kompanija, pružiti šansu mladima koji su spremni na promene, implementiranje novog sistema vrednosti, pružiti veću podršku i pomoć privatnom sektoru

Gde sebe vidite za 10 godina?

Na rukovodećem mestu društveno odgovorne kompanije, građene na temeljima domaćih potencijala.

DAMJAN TRIVAN

master na Fakultetu tehničkih nauka Novi Sad

Rođen u Novom Sadu, 7. 3. 1991. godine. Osnovne studije završio na Fakultetu tehničkih nauka u Novom Sadu 2015. godine, smer inženjerski menadžment na modulu projektni menadžment, sa prosečnom ocenom 9,27. Na istom fakultetu u procesu završavanja master studija. Prosek na masteru za sada 9,14. Redovni član džudo kluba Slavija, braon pojas. Stručnu praksu obavio u kompaniji RT-RK u periodu od 1. 7. 2016. do 30. 9. 2016. Već dve godine aktivni član najveće međunarodne studentske organizacije AIESEC

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Glavni problemi:

Obrazovanje – fakulteti rade za sebe a ne za privredu, potrebno je veće usklađivanje kako bi znanje bilo primenljivije. Veća podrška za stručne škole i zanate.

Ekonomski rast – nepotrebno dug period tranzicije je uništio dosta preduzeća i oslabio privredu, kao i velika ekonomska kriza, što je učinilo da naša privreda bude u nezavidnoj poziciji.

Siromaštvo - pomenuta kriza i tranzicija u našem društvu su uzrokovale značajno raslojavanje.

Apatija mladih – sve više mladih je stava da treba da se ode za stalno iz ove zemlje, da nikada neće biti bolje i ne osećaju ličnu odgovornost da oni nešto mogu i moraju da promene.

Glavne prednosti:

Obrazovanje – koliko je problem toliko je i šansa. Još uvek kod nas je obrazovanje relativno jeftino, a postoji mogućnost za dodatna usavršavanja za one koji su uporni.

Ekonomski rast - kako do sada naši ekonomski kapaciteti nisu korišćeni na optimalan način, velika šansa je bolje upravljanje i fokusiranje na grane gde možemo biti konkurentni.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Obrazovanje – da se ministarstvo ozbiljno posveti rešavanju problema. Jedna od bitnih stvari bi bilo omogućavanje studentskih praksi u pojedinim oblastima, kao i veća mobilnost studenata.

Ekonomski rast – fokusiranje na segmente gde imamo šanse: poljoprivreda, informacione tehnologije, turizam, rad na obnovi domaće industrije, kao i povećanje naplate poreza i smanjivanje korupcije.

Siromaštvo – pored ekonomskog rasta, da se uradi preraspodela poreza, da se rastereti siromašni deo stanovništva i da se omogući širi spektar prekvalifikacija kako bi ljudi mogli da se zaposle.

Apatija mladih – veća podrška omladinskoj politici i organizacijama koje se bave mladima, rad na omogućavanju kontinualnog obrazovanja, stavljanje klauzula na ugovore „prva šansa“ da ako poslodavac prima pripravnika na obuku a država to plaća, na kraju ugovora mora da ga zaposli barem na period jednak dužini „prve šanse“.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Sebe vidim kao ostvarenog poslovnog i porodičnog čoveka u Srbiji, u Novom Sadu.

DEJAN NERANDŽIĆ

Vojvodanska banka a. d. Novi Sad, filijala Kikinda

Dejan Nerandžić, rođen u Beogradu 11. 6. 1982. godine.

Fakultet organizacionih nauka – master organizacionih nauka.

Zamenik menadžera kvaliteta u NeltCo.

Proglašen talentom u kompaniji.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Srbija ima dosta izazova kojima je potrebno sistemsko rešenje. Najveći problem je sistem vrednosti koji sve niže i niže pada. Srbija ne uspeva da prati tehnički i tehnološki razvoj za ozbiljnije uređenim zemljama, plate su niske, život je već skuplji. Ima sve manje dece jer mladi parovi nemaju mogućnost zaposlenje i obezbeđenja osnovnih uslova.

Prednosti Srbije su mladi, obrazovani ljudi, koji mogu nešto da promene, ako je to ikako moguće.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Nažalost, potrebna su velika sistemski rešenja, što zahteva vreme i promenu sistema vrednosti.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Osnivanje porodice, dobra pozicija u postojećoj ili novoj kompaniji, ovde ili u inostranstvu.

DIJANA ĆIROVIĆ

diplomac Ekonomskog fakulteta u Kragujevcu

Rođena 18. 9. 1993, Kragujevac. Diplomirala na Ekonomskom fakultetu u Kragujevcu, smer marketing, prosek 10.00. Stipendista Fonda za mlade talente Republike Srbije "Dositeja". Na trećoj godini studija stipendista Hemofarm fondacije. Dobitnik nagrade iz Fonda "Akademik Dragoslav Srejšović". Stipendija Fonda "Prof. dr Ilija Rosić" za najboljeg studenta Ekonomskog fakulteta u Kragujevcu. Kao član međunarodne studentske organizacije AIESEC bila je deo globalne mreže studenata koji pomažu mladima da razviju leaderski potencijal.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Kao glavne probleme u Srbiji, iz perspektive mladih, istakla bih odsustvo praktičnog osposobljavanja studenata, rastuću nezaposlenost visokoobrazovanih usled neusklađenosti njihovih kompetencija i potreba tržišta rada. Problem koji i dalje ne gubi na aktuelnosti jeste odlazak mladih intelektualaca koji se često ciljano obrazuju u oblastima koje su tražene u inostranstvu ne razmatrajući opciju ostanka i opstanka u sopstvenoj zemlji. Prednosti Srbije u ovom trenutku su jačanje svesti o neophodnosti menjanja postojećeg stanja i sve veća otvorenost ka Evropi i svetu. Promene su postepenog karaktera, ali ulivaju nadu da će se jednog dana u potpunosti stvoriti uslovi i sigurnost za sve one koji žele da obavljaju svoj posao u svojoj zemlji. Glavna prednost su njeni mladi, obrazovani naraštaji koji u sebi nose zdravu dozu inata, želje za dokazivanjem i doslednost da budu promena koju žele da vide u Srbiji.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Smatram da treba stvoriti atmosferu koja će učenike i studente podsticati na konstruktivne diskusije i prime-

nom inovativnih metoda nastave probuditi u njima interesovanje i pažnju. Rezultati PISA testova su ogledalo koje ukazuje da je neophodno enciklopedijsko znanje zameniti funkcionalnim. Problem visoke nezaposlenosti mladih rešavati najpre smanjivanjem upisnih kvota na fakultetima sa kojih godinama unazad izlazi veliki broj studenata koji su u nemogućnosti da pronađu posao. Podsticati kod mladih, naročito još od srednjoškolskih dana, preduzetnički duh i povezivati ih sa privredom kako bi stečeno znanje umeli da primene u praksi i bili sposobni da sami kreiraju posao u nedostatku istog. Rešenje problema odliva mozgova delom leži u vodećim kompanijama i institucijama koje treba pomno da prate i stipendiraju mlade talente i osposobljavaju ih za radna mesta još od studentskih dana. Ovakav predlog kompanijama pruža bržu adaptaciju po dobijenom poslu, a studentima potrebnu sigurnost.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Viziju o 10 godina starijoj sebi "ažuriram" permanentno imajući u vidu promene koje se odvijaju u meni i oko mene, ali svakako ostvareno i na profesionalnom i na privatnom planu.

DINO ADROVIĆ

Lodis logistika Šimanovci

Rođen 18. 6. 1984. u Trsteniku, gde je završio osnovnu i Srednju ekonomsku školu. Diplomirao na Fakultetu organizacionih nauka na odseku za upravljanje kvalitetom. Trenutno zaposlen u kompaniji Lodis logistika, sa sedištem u Šimanovcima, na poziciji QMS menadžera. Uspešno završio obuku za internog proverivača za QMS I HACCP i postao sertifikovani interni proverivač. Pored kvaliteta, bavi se i upravljanjem zalihama u okviru skladišnog poslovanja kompanije.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Glavni problem Srbije je politizacija svih slojeva i struktura društva, počev od porodice, preko obrazovanja, do zaposlenja. Ceo sistem se posmatra kroz prizmu politike, koristi i uticaja. Srbija se reklamira kao zemlja jeftine visokoobrazovane radne snage, što dodatno utiče na mlade zaposlene i akademce da emigriraju iz Srbije. Moralni sistem vrednosti je u velikoj meri uništen i na tome se mora puno raditi. Srpsko tržište je u razvoju. Određene grane privrede su slabije razvijene ili uopšte nerazvijene. Velike kompanije i mali preduzetnici treba da prepoznaju te grane, razvijaju posao i podignu celokupno poslovanje na viši nivo. Kao primer može se uzeti sektor logistike. Logistika odavno ne predstavlja samo magacin i transportna sredstva već čitav niz operacija koje znatno unapređuju poslovanje, povećavaju kapacitete i smanjuju troškove. Isti model se može primeniti i u drugim granama privrede i upravo to je glavna prednost Srbije u ovom trenutku, koja treba da se iskoristi.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Država mora da uloži više napora kako bi se promenio sistem vrednosti, depolitizovalo društvo, obezbedila povoljna poslovna klima kako za poslodavce tako i za zaposlene. Potrebno je promeniti i sistem obrazovanja, uvesti savremenije metode školovanja sa što više prakse i "dodira" sa materijom umesto suvoparnog teorijskog znanja. Poslodavci moraju više pažnje posvetiti mladim ljudima koji imaju znanja, veštine, ambiciju i želju za radom, učenjem i napredovanjem, a kao posledica toga će se pojaviti povoljan poslovni rezultat. Završiti reforme državnih organa, smanjiti birokratiju i nepotrebnu administraciju, povećati elektronsku komunikaciju sa administracijom i pokušati izbeći čuveni akronim "FT1P". Nakon toga ljudi moraju promeniti način razmišljanja, da se potrude da razumeju kako sistem funkcioniše, a ne da traže način kako da "prevare" isti taj sistem.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Vizija i ambicija nesporno postoje ali je 10 godina u današnjem svetu predugačak period. U svakom slučaju, sebe vidim kao preduzetnika koji teži da ostvari korporativni uspeh.

DUŠAN ČUKANOVIĆ

Eurobank a. d. Beograd

Rođen 24. 8. 1983. u Beogradu, završio Geoekonomski fakultet, gde je stekao zvanje diplomiranog ekonomiste. Trenutno radi kao rukovodilac službe poslovnog razvoja u sektoru za mala preduzeća, Eurobank a. d. Nosilac Vukove diplome, član "1.000 mladih lidera Srbija" u organizaciji Narodne kancelarije predsednika Srbije i Fonda „Dr Zoran Đinđić“, gde je učestvovao na projektu "Municipalne obveznice". Tokom svog rada u Credit Agricole banci na poziciji rukovodioca ekspoziture, ona je izabrana za najbolju ekspozituru Banke. Bivši profesionalni odbojkaš, svira gitaru.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Kao glavne prepreke u Srbiji trenutno vidim neadekvatan privredni ambijent, nedostatak kvalitetnih poslovnih ideja i projekata. Naime, usled pogrešne strukture (pretežno dominira uvozna orijentisana trgovinska delatnost, uz visoku zavisnost od države i javnih nabavki), nelikvidnost, sporna potraživanja i sistemska korupcija sve više generišu značajne poslovne rizike i nestabilnost.

Kao jednu od glavnih prednosti našeg društva vidim pre svega mlade, sposobne i obrazovane ljude, sa entuzijazmom i spremnošću da svoje nove, sveže ideje i primene, jer nemaju opterećenost činjenicama kako je bilo, kako je rađeno, već se jedino vode svojim idejama kao osnovnim pokretačkim motivima. Takve mlade ljude treba podržati i dati im priliku i dozvoliti im da se iskažu i pokažu sve svoje kvalitete ali i nedostatke, kako bi na sopstvenim greškama nadalje učili i napredovali. Navedeno se naročito ističe u IT sektoru, gde postoji značajan broj uspešni start-up privrednih subjekata i preduzetnika, gde dominiraju pretežno mladi do 35 godina starosti.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Kako nema brzih rešenja i instant promena za gore navedenu problematiku nedostatka dobrih poslovnih

projekata i ideja, kao i nelikvidnosti i nestabilnog privrednog ambijenta, dobro rešenje može biti kontinuirano sistemsko ulaganje u obrazovanje usmereno na pronalaženje nadarenih pojedinaca na osnovu potreba privrede (npr. za IT segment). Na ovaj način bi se kadar u startu profilisao prema potrebama privrede sa jedne strane, odnosno prema ličnim sposobnostima i afinitetima sa druge strane. Takođe, ovako bi se mogla rešiti neadekvatna struktura radne snage, jer bi obrazovni sistem školovao kadar shodno potrebama privrede a ne shodno finansijskim potrebama univerziteta odnosno fakulteta. Na ovaj način bi se i konkretno kroz rad i učenje davala podrška i šansa svakoj mladoj osobi, na osnovu njenih kvaliteta i afiniteta.

Kada je reč o sistemske korupciji, takođe je potreban značajan vremenski period za rešavanje ove pojave. Moguće rešenje se opet naslanja na obrazovanje. Samo adekvatnim merama prevencije koje bi generisao obrazovni sistem, koji bi insistirao na učenju i radu, moguće je značajnije uticati na smanjenje sistemske korupcije u našem društvu.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za 10 godina vidim sebe ili i dalje u bankarskom sektoru na višoj hijerarhijskoj poziciji ili u privatnom poslovanju.

IVAN CVETKOVIĆ

Lodis logistika Šimanovci

Rođen 25. 9. 1994. godine u Leskovcu. Osnovnu i srednju ekonomsku školu završio u rodnom mestu, sa Vukovim diplomama i zvanjem „đak generacije“. Nakon toga, upisao Ekonomski fakultet, Univerziteta u Nišu, bez polaganja prijemnog ispita zbog osvojenih nagrada na republičkim takmičenjima. Sukcesivno proglašavan za najboljeg studenta prve, druge i treće godine. Društveno angažovan i aktivan u različitim organizacijama – AIESEC, AEGEE... Trenutno vrši funkciju predsednika Studentskog parlamenta Ekonomskog fakulteta. Od nagrada i priznanja izdvojio bi „Oktobarsku nagradu“ grada Leskovca, stipendije DAAD i BAYHOST za usavršavanja u Nemačkoj, stipendija za izuzetno talentovane učenike i studente Republike Srbije... Hobi su mu plivanje i generalno sportske aktivnosti.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Glavni problem Srbije u ovom trenutku je svakako iskrivljeni sistem vrednosti i stavljanje ličnog interesa ispred opšteg. To se prožima kroz sve sisteme naše zemlje i ruši ono što je kvalitetno u njima. Tako, svedoci smo urušavanja obrazovnog, zdravstvenog, pravosudnog i drugih sistema. O političkom sistemu ne treba ni trošiti reči. Ono što bih takođe izdvojio, u oblasti ekonomije se vrši svojevrsna diskriminacija, pri čemu se stranim investitorima plaća da prebace svoje poslovanje ovde, oslobađaju se velikog dela poreza i dažbina, dok su se istovremeno ti isti porezi povećavali više puta u prethodnim fiskalnim konsolidacijama. Samim tim, guši se domaća privreda na račun stranih investitora. Nikako ne treba zanemariti i (u većini slučajeva) veoma niske zarade u tim stranim kompanijama.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Potrebno je raditi na suzbijanju mita i korupcije. Uvesti anonimno prijavljivanje nadležnim organima. Izvršiti departizaciju društva, time što će se zakonski ograničiti broj članova po partijama. Uvesti profesionalne uprave u javnim preduzećima, koje će se birati na konkursima sa jasnim kriterijumima. Povećati zarade u zdravstvu i obrazovanju, jer su to sistemi koji najviše doprinose dugoročnoj perspektivi jedne zemlje. Što se tiče poreza, uvedi progresivno oporezivanje dohotka i dobiti. Takođe, prekinuti praksu pri kojoj se stranim investitorima plaća da prebace svoje poslovanje ovde. Kada podignemo ostale sisteme na zadovoljavajući nivo (politički, obrazovni, privredni, pravosudni), investitori će sami doći privučeni kvalitetnom i obrazovnom radnom snagom, sistemom u kojem je zakon red, a ne haos.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Ministar privrede u Vladi Republike Srbije.

IVANA BILIĆ

student Pravnog fakulteta u Beogradu

Rođena 12. maja 1994. godine u Beogradu. Na Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu upisala se školske 2013/2014. i trenutno je na završnoj godini osnovnih studija međunarodno pravnog smera. U toku studija je, kao izuzetan student, bila korisnik stipendije Pravnog fakulteta Univerziteta u Beogradu i stipendije Zadužbine Milivoja Jovanovića i Luke Čelovića. Bila je učesnik brojnih konferencija i radionica. Aktivno se bavila odbojkom u OK Poštar i OK Obilić. Govori engleski jezik, služi se francuskim jezikom.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Najveći i osnovni problem Srbije predstavlja stanje u privredi. Ovaj problem se dalje produbljuje odlaskom mladih i obrazovanih ljudi u inostranstvo. Po "odlivu mozgova" Srbija se nalazi među prvima u svetu. Ekonomska šteta koja je nastala već samim odlaskom mladog čoveka školovanog iz budžeta države ima dalekosežne posledice. Neučestvovanje školovanog kadra u trenutnom razvoju privrede i društva stvara nemerljive i teško nadoknadive posledice koje vode ka potrebi za sve češćim uvozom određenog kadra. Nažalost i stanje u kulturi postaje zabrinjavajuće. Sve su češći apeli vezani za način finansiranja institucija koje se bave promocijom kulturnih sadržaja. Istovremeno televizija kao medij kojim se okreće većina stanovništva obiluje primitivnim sadržajima. Prednost, koje bi u ovom trenutku Srbija morala da koristi kako bi prevazišla ove probleme i privukla investiture, leži u njenom kulturnom identitetu, koji počiva na mešavini istočnih i zapadnih kultura i geografskim pogodnostima kojima nedostaje jedino dobra promocija.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Pored stvaranja dobrog poslovnog ambijenta za razvoj novih i postojećih preduzeća, neophodno je formirati

fondove za ekonomske podsticaje tzv. start up projektima, kao i nastaviti sa podržavanjem stranih i domaćih investitora određenim subvencijama. Suština napretka je upravo u partnerstvu sa svetom i u dolasku stranih firmi koje ne donose samo novac već i tehnologiju i menadžment na čijem primeru se mogu steći znanja kako da se unaprede poslovanja domaćih firmi.

Država svakako mora motivisati mlade da ostanu u zemlji. Neophodno je kreirati nova radna mesta, uložiti u razvoj naučnih centara i dalji razvoj sistema stipendiranja, raditi na suzbijanju osećaja beznadežnosti kod mladih i pružanju nade da će u Srbiji uskoro moći pristojno da se živi od sopstvenog rada... Već tokom osnovnog obrazovanja, a i nadalje, kod učenika ili studenata potrebno je graditi timski duh i omogućiti im i rad u internacionalnom okruženju.

Država mora da odredi strateški važne institucije kulture kojima će obezbediti adekvatnu finansijsku podršku. Takođe, treba raditi na unapređenju kvaliteta aktivnosti institucija koje se bave kontrolom sadržaja REM.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za 10 godina sebe vidim sa završenim fakultetom i master studijama, na interesantnom i zahtevnom poslu u struci, koji će mi omogućiti dalji lični i profesionalni razvoj, okruženu jednako uspešnim prijateljima i kolegama.

IVANA IVANOVIĆ

Delta DMD grupa

Rođena je 9. 7. 1989. u Beogradu. Posle završenog Fakulteta organizacionih nauka, postaje deo prve generacije Delta Holding talent programa Mladi lideri gde ima priliku da radi u okviru sektora marketinga Delta Motorsa (BMW i MINI), Foodprocessing, Delta Holdinga i Delta DMD-a. Godine 2014. postaje asistent generalnog direktora Delta DMD grupe, nakon čega preuzima poziciju marketing i PR menadžera Delta DMD grupe. Alumni je član ESTIEM studentske organizacije, učesnik Internacionalnog studentskog festivala u Trondheimu (Isfit, Norveška) i član Mense. Bavi se jogom i interesuje je fotografija.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Veliku prednost vidim u (još uvek) neiskorišćenom potencijalu koji čeka da bude otkriven od strane velikog kapitala, koji će omogućiti mladima da se aktiviraju u skladu sa zapadnim trendovima (bilo kao preduzetnici ili kao deo velikog sistema). Prednost vidim i u mladim i proaktivnim kadrovima koji su, pored fakultetskih obaveza, angažovani na vannastavnim projektima, volontiraju ili paralelno sa studiranjem rade.

Ono što je još uvek delimično nerešeno je zadržavanje tih kvalitetnih ljudi u zemlji, jer se dešava da nakon procesa traženja posla dobijemo podelu u kategorije: 1) Mlade koji se ugnezde u prosečnom društvu i izgube svoje ambicije za promenom ili 2) Shvate da ne mogu da realizuju svoje planove i upute se u traženje drugog sistema, gde im je ostvarenje potencijala dostižnije i gde osećaju da mogu da doprinesu društvu onako kako misle da je ispravno. U poređenju sa inostranstvom mali je procenat ljudi koji uspeju da ostvare svoje ideje kako žele, a još ređe su domaće kompanije koje im to pružaju. Bitno je napomenuti da fakultetsko obrazovanje, još uvek, nedovoljno povezuje teorijsku edukaciju i praksu.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Neophodna je promena načina razmišljanja o obrazovnom sistemu. Milenijumska generacija koja tek sada traži svoja prva radna iskustva je generacija koja zna šta se nudi i gde; i kojoj ne možete da prodete bilo šta po bilo kojoj ceni. Ukoliko želimo napredak, moramo da razumemo da su ti mladi oni koji mogu da naprave promene jer ne znaju za limite, ograničenja i prepreke. Na svetskim prestižnim fakultetima profesori izazivaju studente da ih ubede kada nisu u pravu i takve studente nagrađuju, jer prepoznaju da su to osobe koje mogu napraviti promenu u društvu. Isti princip, primenjen u praksi bi podrazumevao da se mladima sa "ludim/ nesvakidašnjim" idejama dodele mentori koji bi im pomogli da te iste ideje sprovedu. Ono što se često previdi jeste da ti mentori ne moraju uvek biti direktni nadređeni. Bolje povezivanje kompanija sa fakultetima je sjajan način da mladi odaberu čime zaista žele da se bave u praksi, ali i kompanijama da ostvare vezu sa zaposlenim na njegovom samom početku karijere. Kolektivan rad svih (i obrazovnih institucija i kompanija i države) na podršci i izgradnji talentovanih studenata i izraženija vera u njihov uspeh je nužan preduslov za promene od kojih će svi imati benefite.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za 10 godina sebe vidim sa jakim poslovnim temeljima, sa obe noge na zemlji, kako se sa osmehom budim za posao, da sam uspešno integrisala privatni život i karijeru, i naravno -da putujem.

IVANA NEDELJKOVIĆ

Energoprojekt Niskogradnja a.d.

Datum rođenja: 19. 3. 1990.

Radno mesto: diplomirani ekonomista, finansijski sektor, služba knjigovodstva.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Kao glavni problem Srbije u ovom trenutku vidim visoku stopu nezaposlenosti, nizak nivo diferenciranja struka, kao i slab, gotovo nikakav, regionalni razvoj.

Prednost je dobar položaj Srbije na geografskom planu. Uz napor i rad Srbija bi mogla da iskoristi svoje komparativne prednosti.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Za rešavanje problema krenula bih od početka oblikovanja radne snage, jer je ipak kadar krucijalan za napredak naše privrede.

Prilikom studiranja na prvom mestu bih uvela praksu, najbolje u vidu volontiranja, prilikom kog bi budući kadrovi mogli da se osposobe za obavljanje konkretnih poslova u određenoj firmi.

Takođe, najistaknutiji svršeni studenti koji su volontirali u konkretnim firmama, bili bi zadržani na poslovima koje su obavljali, naravno uz određenu novčanu naknadu, kao

pripravnici, a što bi ih definitivno motivisalo da napreduju dalje i rade bolje.

Dakle, sa sticanjem iskustva u praktičnom smislu, smatram da bi trebalo otići korak napred, s obzirom na to da je nesporno da će to definitivno doneti dobrobit i firmi, a i budućem zaposlenom (nazovimo tako studenta volontera). Formula, dakle, glasi: dok se studira, ulazi se u praksu i u sticanje znanja u određenoj firmi, a najistaknutiji ostaju u istoj i imaju zagarantovani posao uz određenu novčanu naknadu, kao i mogućnost da i dalje rade na sopstvenom usavršavanju.

Navedeno bi, naime, bilo neizostavno pravilo u poslovanju bilo koje firme u Srbiji.

Što se tiče regionalnog razvoja, potrebno je privući ljudske resurse u nerazvijene regije raznim vidovima makroekonomskih subvencija.

Ukratko, Srbiji je potreban dugoročan plan radi ozdravljenja makro i mikro ekonomije.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Sebe za deset godina vidim kao osobu koja radi u cilju rešavanja problema koje sam navela - bar u svom mikrookruženju.

IVANKA STOJNIĆ

Nestle Adriatic S d.o.o.

Rođena 26. 11. 1990. godine u Pribuju. Diplomirani master inženjer zaštite životne sredine i diplomirani master geograf životne sredine. Zaposlena u kompaniji Nestle Adriatic S d.o.o, na poziciji Safety, Healthand Environment Officer. Položen stručni ispit o praktičnoj osposobljenosti za obavljanje poslova bezbednosti i zdravlja na radu, kao i stručni ispit za obavljanje poslova zaštite od požara, sa visokom stručnom spremom. Takođe je sertifikovani interni proverivač za standard OHSAS 18001.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Nezaposlenost je, nažalost, jedan od glavnih problema stanovništva u Srbiji. Takođe, nedovoljno osposobljavanje mladih u toku školovanja. Prednosti su sve veći broj multinacionalnih kompanija, koje omogućavaju zaposlenje mladih i koje ulažu u razvoj mladih. Takođe, prednost je život u državi koja još uvek ima netaknutu prirodu, organsku proizvodnju i veliki potencijal u neiskorišćenim prirodnim resursima.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Što se tiče nezaposlenosti, konkretan predlog je obrazovanje mladih u sektorima gde postoji najveća potreba.

Takođe, podsticaj od strane države za razvoj poljoprivrede, kao nedovoljno iskorišćenu granu. Kako bismo unapredili osposobljavanje mladih tokom školovanja, konkretan predlog je više prakse tokom studija, u kompanijama ili državnim institucijama gde mladi mogu steći praktična znanja pre završetka studija. Veći broj stipendija za prakse i studije u inostranstvu, jer mladi sa znanjem stečenim u inostranim zemljama mogu uveliko doprineti razvoju naše zemlje.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Vidim sebe kao ostvarenu majku, suprugu i kao jednog od najboljih stručnjaka za bezbednost i zdravlje na radu i zaštitu životne sredine u Srbiji, podstičući promenu svesti o bezbednosti na radu u celoj zemlji.

JELENA BOGDANOVIĆ

Crowne Plaza, Beograd

Rođena 2. 12. 1982, grad Piura, država Peru. Završila Hotelski menadžment u Španiji, Madridu, gde je ukupno provela osam godina. Radila u hotelu Ritz u Madridu dve godine, u Resortu Occidental Grand Fuerteventura na Kanarskim ostrvima takođe dve godine. Od 2008. Do 2010. radila kao Front Office Manager u hotelu Holiday Inn Beograd, 2010-2013. kao Operations Manager u hotelu Continental i sada je tri godine na poziciji Executive Housekeeper u hotelu Crowne Plaza Beograd.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Kao glavni problem u Srbiji vidim opšti egocentrizam, koncentrisanost isključivo na vlastite potrebe i vlastitu dobrobit, na sticanje kratkoročne koristi bez obaziranja na druge i na dobrobit društvene zajednice na duži vremenski period.

Kao pozitivnu stranu vidim dolazak starih hotelskih lanaca koji omogućavaju stručnije obuke i iskustva koja prenose direktno ljudi iz različitih zemalja.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Uvođenje obaveznog predmeta, u osnovne pa do kraja srednje škole, "društvena odgovornost isocijalna inteligencija" koji će mlade podučavati da je važno da tu gde jesmo mora i drugima da bude dobro, a ne da je važna samo naša lična dobrobit. Dobrobit društva je važnija od lične dobrobiti.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Definitvno sebe vidim u Srbiji, kao uspešnu i ostvarenu u svom poslu, ali i kao uspešnog pokretača gore navedene filozofije.

JELENA PROTIĆ

kompanija Mastercard

Rođena 28. 4. 1991. godine u Loznici. Godine 2014. diplomirala na Fakultetu za međunarodnu ekonomiju (Univerzitet „Džon Nezbit“), smer Geoekonomske i regionalne studije, na temu „Uloga ekonomske diplomatije u ekonomskom razvoju zemlje“. Neposredno po završetku osnovnih studija dobila stipendiju TEMPUS programa za master studijski program Računarstvo u društvenim naukama pri Univerzitetu u Beogradu. Od master diplome deli je još odbrana master rada u oblasti održivog razvoja i pametnih gradova. Od februara 2016. godine počela da radi u kompaniji Mastercard kao praktikant u sektoru prodaje.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Smatram da u našoj zemlji postoji problem u svim institucijama države: sudstvu, zdravstvu i školstvu. U prilog tome idu sudski procesi koji traju po čitavu deceniju, česti slučajevi da zbog banalne greške lekara neko izgubi život a da za to gotovo ne odgovara, obrazovni sistem počevši od osnovnog obrazovanja. I na sve to u svakoj od navedenih institucija imamo prisutne mito i korupciju, što ne kriju ni sami zaposleni. Iako najčešće slušamo da je neophodna reforma visokog sistema obrazovanja, moje mišljenje je da treba da reformisati obrazovni sistem od samog korena, tj. od osnovne preko srednje škole, visokih stručnih škola i fakulteta. Takođe, ne mogu u potpunosti da se složim sa konstatacijom da je jedini i najveći problem obrazovanja u ovoj zemlji privatno obrazovanje. Da je to jedini i najveći problem rešenje bi bilo mnogo jednostavnije jer je daleko manji broj studenata na privatnim fakultetima. U toku svog školovanja prošla sam i kroz privatni i kroz državni sistem obrazovanja pa mogu iz iskustva da sagledam i prednosti i nedostatke oba.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Pre svega, kao zemlja moramo da imamo strategiju gde želimo da idemo tj. da li želimo da krenemo u smeru informacionih tehnologija ili želimo nešto drugo. U skladu sa tim treba da školujemo ljude koji će se jednog dana tim poslovima baviti.

Što se tiče samog rešavanja gore navedenih problema, prvo bi trebalo povećati nivo zaposlenosti, što je moguće jedino otvaranjem novih preduzeća, stranih ili domaćih, što bi dalje uticalo na privredni rast, razvoj i bolji kvalitet života. Zatim pooštriti sistem kontrole u svim institucijama, kao i uvođenje sistema kazni jer je sasvim nedopustivo da se za neka dela ne odgovara i da to prođe nekažnjeno (ukoliko je neophodno, oduzimanjem dozvole za rad).

Gde sebe vidite za 10 godina?

U narednih 10 godina sebe vidim kao uspešnu ženu ostvarenu na poslovnom i privatnom planu.

JELENA MILUTINOVIĆ

Telekom Srbija

Datum rođenja: 24. 7. 1984. godine, Beograd.
Diplomirala na Fakultetu političkih nauka (socijalni rad i socijalna politika), master socijalne politike.
Interesovanja: sve vezano za socijalni rad i socijalnu politiku, profesionalni razvoj i napredak u struci.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Glavni problemi: veliki broj siromašnih građana, odličiv mozgova, korupcija, mala ulaganja u zdravstveni, obrazovni sistem i u sistem socijalne zaštite.
Prednosti: veći broj zaposlenih, povećanje penzija i veliki broj mladih i obrazovanih ljudi, u koje je potrebno ulagati.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Preduzimanje adekvatnih mera, usmerenih na: pooštavanje i primenu zakonskih mera, povećanje plata zaposlenih, razvoj socijalnog blagostanja, itd...

Gde sebe vidite za 10 godina?

U Srbiji, kao uspešnu, poslovnu ženu i kao stručnjaka za socijalni rad.

JELENA TODOROVIĆ

studentkinja Ekonomskog fakulteta u Nišu

Rođena 31. 5. 1995. godine u Leskovcu. Studentkinja III godine osnovnih studija Ekonomskog fakulteta u Nišu, na smeru Finansije, bankarstvo i osiguranje. Trenutno je član Mladih ambasadora, a bivši je član studentske organizacije AIESEC. Volontiranje joj je strast i do sada imaviše od 1.500 sati volonterskog rada, kao i učešće na pet međunarodnih volonterskih kampova (tri u zemlji, dva u inostranstvu). Interesuje se za oblast makroekonomije, naročito za uzroke i socio-ekonomske posledice neravnomerne raspodele bogatstva. Avanturista je, obožava putovanja, učenje stranih jezika, kuvanje, čitanje knjiga i slušanje rok, bluz i džez muzike. Životni moto – Carpe diem!

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Po mom mišljenju, glavni problem u Srbiji predstavljaju teme koje preovladavaju u medijima, pre svega količina vesti iz oblasti crne hronike, premeravanje svakog udisaja lica na rukovodećim pozicijama i ustupanje prevelikog prostora osobama sumnjivog morala koje se na taj način pozicioniraju kao idoli omladine. Nedostatak vidim i u tome što se na čelu javnih institucija (škola, bolnica...) nalaze profesori i lekari, a ne ljudi školovani za ovaj poziv. Istakla bih i to da vrlo strpljivo čekamo da „neko“ (država) reši naše probleme, umesto da sami preuzmemo odgovornost i moć nad svojim životima. Prednosti naše zemlje su brojne, mada se o njima ne govori često. Mali broj zemalja na svetu se može pohvaliti besplatnim obrazovanjem i zdravstvenim sistemom, dostupnim svakom pojedincu, bez izuzetka. Retko se ističe da nas naš obrazovni sistem i uslovi u zemlji pretvaraju u izuzetne, vredne, kreativne, marljive ljude, koji se ne plaše rada. Naša zemlja bogata je prelepom prirodom, dobrim ljudima, izvrsnom hranom i nesvakidašnjim načinima uživanja. Sve navedeno, objedinjeno u paket, predstavlja privlačnu turističku uslugu.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Verujem da bi se stvarnost ljudi i njihova percepcija

svakodnevice drastično promenile samo zaokretom u novinarskom izveštavanju. Medijski prostor može se ispuniti brojnim prijatnim sadržajima koji se nalaze u našoj zajednici. Zašto ne bi postojala emisija koja bi obilazila škole širom Srbije i upoznavala nas sa kvalitetnom decom, lepim idejama i običajima tih škola? Ili emisija koja bi bila posvećena promociji turističkog blaga svakog mesta Srbije? Čitavi sati mogli bi se ispuniti kvalitetnim razgovorima sa već ostvarenim i uspešnim preduzetnicima, misliocima, istraživačima. Mogao bi da postoji program koji bi služio za besplatno usavršavanje svakog zainteresovanog pojedinca iz oblasti stranih jezika, ekonomije, pravopisa, kulture, sporta, zdravog života, itd, koji bi ličio učenju putem interneta i video-snimaka. Deo prostora mogao bi biti ustupljen muzičkim školama i akademijama, plesnim studijima, umetničkim ateljeima, sportskim klubovima, zanimljivim hobijima. Kvalitetan sadržaj, promovisan na pravi način, počeo bi da bude pozitivna osećanja u ljudima, da ih podstiče da izlaze iz svoje komforne zone i da ih podstakne na samoinicijativnost i aktivno krojenje sopstvenih života.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za deset godina sebe vidim kao eminentnog predavača i istraživača iz oblasti makroekonomije, sa uskom specijalizacijom u oblasti neravnomerne raspodele bogatstva, kao ispunjenu suprugu i majku troje dece.

JOVAN BUKOVALA

diplomac Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu

Rođen u Beogradu 2. 6. 1994. Na Fakultetu dramskih umetnosti (pozorišta, filma, radija i televizije) Univerziteta umetnosti u Beogradu stiče stručni, akademski i naučni naziv diplomirani menadžer iz oblasti menadžmenta i produkcije pozorišta, radija i kulture, u okviru obrazovno-naučnog polja Društveno-humanističke nauke i naučne oblasti Menadžment i biznis.

Predstavnik Republike Srbije kao delegat i predavač na 1. (2011) i 2. (2013) UNESKO forumu svetske baštine mladih jugoistočne Evrope i 9. svetskom UNESKO forumu mladih (2015). Novinar-saradnik RTS-a u Programu za decu i mlade Radio Beograda 1 (2006-2014). Član Saveta FDU (2015-2016); Međunarodnog saveta za igru CID-UNESKO (2014-) i predsednik Nadzornog odbora Beogradske sekcije (2015-); osnivač i predsednik prvog i jedinog strukovnog Udruženja menadžera u kulturi i medijima Srbije (2016-); redovni član Udruženja novinara Srbije (2014-). Nosilac priznanja: đak generacije OŠ „Sveti Sava“ (2009) i diplome „Vuk Karadžić“; Svetosavske gramate Srpske pravoslavne crkve (2012); Svetosavske nagrade Gimnazije „Sveti Sava“ (2013). Posедуje aktivno znanje engleskog i ruskog jezika.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Turističke destinacije su mahom neistraženo područje, te omogućuju razvijanje kulturnog turizma u okviru kreativnih industrija i preduzetništva u kulturi; mladi visokoobrazovani stručni kadar bi trebalo da po sticanju diploma i zvanja ima priliku da se ubrzo zaposli, osveži kolektiv svojim znanjem i ponudi nešto novo u skladu sa politikom kuće, a uz pomoć iskusnih poslodavaca. Menadžeri u oblasti marketinga i komunikacija bi svojim veštinama mogli da privuku potencijalne sponzore koji bi donirali i opremili zdravstvene ustanove, a, pre svega, ustanove kulture.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Sebe vidim u zvanju profesora Fakulteta dramskih umetnosti za užu naučnu oblast Istorija i teorija dramskih umetnosti, medija i kulture.

JOVANA MARKOVIĆ

apsolvent na Ekonomskom fakultetu Beograd

Rođena 12. maja 1989. godine u Beogradu. Završila XIV beogradsku gimnaziju. Apsolvent na Ekonomskom fakultetu, BU, smer Međunarodna ekonomija i spoljna trgovina. Trenutno na poziciji marketing praktikanta za tržište Balkana, kompanija Mastercard.

Nekadašnji član studentskih organizacija AIESEC i Erasmus studentska mreža Beograd, redakcije časopisa MonopolList i student-praktikant u PR agenciji Chapter4. Aktivno učestvovala na različitim projektima, konferencijama, predavanjima i radionicama. Interesovanja: putovanja, skijanje, ekologija i fotografija.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Nažalost, u našoj zemlji je prisutna izuzetno visoka stopa nezaposlenosti kako starije, tako i mlađe populacije. Kao njena posledica javlja se siromaštvo i odlazak mladih i sposobnih ljudi u strane države radi zaposlenja. Odsustvo strategije održivog razvoja sa konkretnim poslovnim i profesionalnim planovima. Neiskorišćenost prirodnih resursa sa jedne strane i nedovoljna industrijalizacija sa druge strane. Nerazvijen turizam, posebno banjski, koji ima potencijal. Nedovoljno zastupljena zaštita životne sredine i ekološka orijentisanost. Razoren sistem obrazovanja sa neobavezim srednjim obrazovanjem. Neadekvatan zakonodavni sistem koji bi trebalo da omogući lakše i pravičnije poslovanje sudske i izvršne vlasti. Visoka zastupljenost sive ekonomije. Izobličena moralna svest kao posledica plasiranja različitih sadržaja putem medija. Iako malobrojne, prednosti Srbije bi mogle da se svedu na: povoljan geopolitički položaj, bogate prirodne resurse, porodično orijentisanu populaciju koja je spremna da radi ispod svake ekonomske norme radi očuvanja porodice, iskromno ali postojano kulturno nasleđe.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Kako bi se omogućilo nesmetano funkcionisanje dr-

žave, verujem da bi trebalo prvo uvesti odgovarajuće izmene koje se tiču zakonodavne, sudske i izvršne vlasti. Da o radu državnih organa ne odlučuje subjektivna volja trenutno vladajućih, već volja objektivnog prava. Organizovati adekvatan sistem koji bi doveo strane kompanije u našu zemlju. Obezbediti poreske olakšice i subvencije malim i srednjim preduzećima, startapovima i privrednicima. Podstaci trgovinsku razmenu, posebno izvoz iz naše zemlje. Rad na jačanju mehanizma za suzbijanje sive ekonomije čiji bi nivo mogao da se smanji podsticanjem elektronskog načina plaćanja jer značajan deo BDP-a zauzimaju neregistrovane transakcije. Stimulisati kako mlade, tako i one sa većim iskustvom da se edukuju u inostranstvu i stečeno znanje primene u Srbiji. Uvesti dualno obrazovanje koje će povezati teoriju stečenu na fakultetima sa praksom. Investirati više u ekologiju i zaštitu životne sredine, uz potencijalno osnivanje ministarstva za ovu oblast. Generalno više ulagati u infrastrukturu, obrazovanje i zdravstvo. Obezbediti novčanu podršku za kulturu i sport.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Iskreno se nadam da ću nakon jedne decenije osetiti značajan pogres kako na poslovnom, tako i na privatnom planu, uz ostanak u svojoj zemlji.

KATARINA JEZDIMIROVIĆ

diplomac Elektrotehničkog fakulteta u Beogradu, smer energetika

Datum rođenja: 25. 8.1993, Beograd.

Od 2013. godine aktivan član internacionalne studentske organizacije Udruženja studenata elektrotehnike Evrope (EESTEC). Za to vreme, pored redovnog davanja ispita, učestvovala na mnogim projektima na kojima se većinom bavila odnosima sa javnošću, a pored toga i odnosima sa kompanijama i logistikom. Više puta je imala priliku da bude vođa tima, a pored tog nekog radnog iskustva još lepši deo volontiranja jeste to što je upoznala dosta ljudi iz drugih organizacija, kao i studente elektrotehnike iz svih delova Evrope. Pored studija i rada u udruženju, bavi se pravljenjem nakita i voli puno da čita.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Iz mog sadašnjeg ugla problemi koje bih navela jesu odlazak mladih iz zemlje, velika nezaposlenost i nedovoljno ulaganje u privredu i industriju i izvoz naših domaćih proizvoda. Naša zemlja je veoma lepa, puna neiskorišćenog potencijala, bogata prirodom i iz svog iskustva sam videla koliko su stranci oduševljeni gostoprimljivošću naših ljudi i prosto tim duhom koji ovde zrači. Sam dokaz toga jeste i uspeh naših sportista u timskim sportovima, iako se malo sredstava ulaže, snaga timskog duha i emocija koja se nosi jeste ono što ih čini snažnijim od ostalih. Ovo smatram jednom od velikih prednosti naše zemlje i verujem da samo ako bismo se svi zajedno okrenuli tim stvarima koje nas izdvajaju od velikih svetskih sila, umesto da svako gleda svoju korist i da ugrabi za sebe što više na što lakši način, mi bismo dostigli mnogo toga i bilo bi mnogo prijatnije živeti ovde.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Nepreduzljivost, inertnost i neambicioznost koja vlada kod većine mladih ljudi, a pogotovo odraslih, u našoj zemlji jeste jedan veliki problem. Ali ako se pogleda okolina i ono što se može videti na televiziji i u razli-

čitim medijima, mladi nemaju odakle da nauče i vide šta su prave vrednosti, prosto moraju sami da traže i da kopaju da dođu do korisnih i ispravnih stvari. Ovaj problem mislim da na neki način može da se reši većim uključivanjem mladih ljudi, koji imaju ideje, želju i entuzijazam da nešto preduzmu, u problematiku i razvoj svih aspekata, bilo ekonomskih, tehničkih, pravnih, bilo nekim angažovanjem u raznim udruženjima, bilo stažiranjem u firmama gde bi od starijih i iskusnijih učili i radili na unapređenju i daljem razvoju zemlje. Takođe mislim da je bitno putovati, upoznavati se sa različitim ljudima, slušati različita mišljenja i priče, malo proširiti vidike. Naša zemlja ima velike mogućnosti izgradnje lekovitih banja, ima toliko prelepih planina, pogotovo mesta bogata istorijom. Veće ulaganje u bolji i kvalitetniji smeštaj, marketing, kroz razne reklame putem društvenih mreža, moguće je privući strane turiste koji bi ovde ostavili dosta novca i stvorio bi se profit za angažovanje na ostalim poljima.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za 10 godina sebe vidim kao zaposlenu u jakoj kompaniji u kojoj radim na novim projektima i budućem razvoju energetike, a pored toga i u braku i sa decom i uvek bih odvojila vremena za svoju porodicu jer ništa nema smisla ukoliko ono što stekneš nemaš sa kim da поделиš.

LEONA DIMITROV

studentkinja Pravnog fakulteta u Novom Sadu

Rođena 8. 2. 1993, Novi Sad. Izuzetna nagrada za uspeh u toku studija za 2012/2013, 2013/2014. i 2014/2015. Sertifikat Fonda za stipendiranje i podsticanje napredovanja darovitih studenata i naučnih radnika. Stipendista Fonda za mlade talente Republike Srbije. Nagrada za naučni i stručni rad studenata UNS. A Certificate of Faculty of Law University of Salzburg (Erasmus IP) Sertifikat Pravne klinike za borbu protiv trgovine ljudima Pohvalnica prestolonaslednika Aleksandra II.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Po završetku školovanja mnogi mladi, obrazovani ljudi ne uspevaju da se zaposle i daju svoj doprinos prosperitetu našeg društva i poboljšanju privrede i kompletnog ekonomskog sistema. Tako oni ostaju bez mogućnosti da se dokažu i ostvare na poslovnom planu. Ovaj problem, problem nezaposlenosti mladih može voditi drugim problemima poput odlaska mladih u druge države kako bi tamo živeli i radili, devijantnim pojavama, ali i konfliktnim odnosima unutar porodica. Sa druge strane prednost našeg društva su upravo mladi koji su spremni da deluju u cilju dobrobiti naše zajednice. Mladi koji će novim pokolenjima pokazati kako biti tolerantan i kako širiti mir. Oni koji će se boriti za prave vrednosti i njihovo prisustvo čuvati u našem društvu, stvarajući zajednicu u kojoj su istina, pravda i pravednost, ljudska prava, ljubav, tolerancija i mir osnovne društvene vrednosti, a koji će istovremeno biti inspiracija za druge da čine dobro.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Kao rešenje navedenog problema, a ujedno i onih koji proizlaze iz osnovnog problema nezaposlenosti mladih, moglo bi biti konstituisanje prava poslodavaca iz privatnog sektora na subvencionisanje određenog dela obračunatog poreza na zarade i doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje. Pored toga, još jedno od rešenja bi bilo stvaranje mogućnosti da mladi koji su nezaposleni nauče kako se osniva preduzeće, ili kako da već postojeće preduzeće ojačaju i na taj način steknu nove preduzetničke veštine koje će im omogućiti da postanu konkurentniji na tržištu rada. Takođe, podrška stranim direktnim investicijama i izvozno orijentisanim programima su mere koje treba da budu sprovedene u cilju stvaranja uslova za otvaranje novih radnih mesta, kao i podsticanje preduzetništva.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Na čelu uspešne advokatske kancelarije sa više partnera.

LJILJANA ČVORIĆ

master studije na Filološkom fakultetu u Beogradu

Rođena 21. 1. 1992. godine u Zvorniku. Godine 2015. diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu, na modulu: Ruski jezik, književnost, kultura, a pored ruskog, na fakultetu je učila i engleski i poljski jezik. Trenutno je na master akademskim studijama na Filološkom fakultetu. Tokom studija dobila je stipendiju Filološkog fakulteta za jednomesečno usavršavanje na Moskovskom državnom univerzitetu „M. V. Lomonosov“, gde je učestvovala na lingvističkoj konferenciji „Dani nauke“. Dobitnik je Stipendije Fonda za mlade talente „Dositeja“ za školsku 2014/15. godinu, kao i stipendije Grada Beograda za školsku 2015/16. godinu. Pored jezika i prevodilaštva, zanimaju je i PR, mediji i obrazovanje. Kao student, radila je kao novinar i prevodilac za internet-portal Istok.info i završila je stručnu praksu u kompaniji NIS, u Funkciji za odnose s javnošću i komunikacije.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Svi problemi koje sam navela su međusobno povezani, ja mislim da je najbolje početi od reforme obrazovanja. Na svim fakultetima bi trebalo uvesti obaveznu praksu tokom studija. Najbolje bi bilo da se uspostavi saradnja između fakulteta i kompanija i agencija, kako bi se što većem broju studenata obezbedila praksa u struci tokom samih studija, što bi kasnije olakšalo i potragu za poslom. Mislim da bi većina mladih koji po završetku studija napuštaju zemlju izabrala da ipak ostanu ovde kada bi imali malo bolje uslove za rad. Pored toga što je uglavnom najteže doći do tog prvog posla, mladima se uglavnom nude minimalne zarade, koje su isuviše niske za normalan život, zbog čega se sve više mladih odlučuje da ode iz zemlje. Jedan od načina rešavanja ovog problema jeste i da se više radi na edukaciji mladih na koji način da pokrenu sopstveni biznis. Bilo bi dobro kada bi se i država uključila više u rešavanje ovih problema, jer bi se to pozitivno odrazilo i na rešavanje brojnih drugih pitanja.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za 10 godina sebe vidim u Srbiji, volela bih da završim i doktorske studije, a pored naučnog rada, želja mi je da gradim svoju karijeru u korporativnom okruženju, kao i da se više uključim u neke aktivnosti i organizacije humanitarnog karaktera.

MARINA PETROVIĆ

British American Tobacco

Rođena 20. 5. 1986. godine u Beogradu. Završila osnovne i master studije na Fakultetu za ekonomije, finansije i administraciju i po diplomiranju se zaposlila u kompaniji British American Tobacco, gde i sada, osam godina kasnije, i dalje radi. Za ovo vreme pronenila je desetak pozicija i trenutno radi na poziciji Campaign Manager za tržišta Srbije, Crne Gore i Bugarske. Dosadašnja karijera joj se razvija u delu marketinga, koji joj i jeste glavna preokupacija, ne samo u užem smislu reči, nego i sve što je vezano za navike i trendove potrošača, prodaju i razvoj brendova.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Kao glavnu prednost vidim intelektualne sposobnosti radnog kadra i radne navike koje se generacijama razvijaju kroz obrazovni, školski sistem. Podneblje Srbije je pogodno za razvoj visokointelektualnog i obrazovnog kadra i doprinos modernim i novim tehnologijama i trendovima, što se vidi i po uspešnosti lokalnog kadra na međunarodnoj sceni.

Ipak, kao glavni nedostatak vidim manjak preduzetničkog duha među mladima, koji nastaje kao posledica radnog okruženja i okolnosti poslednjih decenija, kao i spremnosti za rizik, i pokretanje nečeg novog u trenutnom okruženju koje podržava isprobane, sigurne i uobičajene metode i razvoj pojedinca. Na to, obrazovni sistem nije dovoljno razvijen u skladu sa trendovima na tržištu rada, potrebnim profesijama i profesijama koje u 21. veku polako izumiru, što naš sistem ne prepoznaje. Obrazovni sistem ne prepoznaje komparativne pred-

nosti profesija kao što su inženjerska, IT zanimanja, u meri koje tržište rada to traži.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Ozbiljna reforma obrazovnog sistema koja će biti usmerena na period od 10 i više godina unapred, koja će uzeti u obzir trenutne trendove, ali i predviđanje dugoročnih trendova, potrošača, pa samim tim i potreba tržišta radne snage. Možda nepopularne, ali neophodne mere za pružanje adekvatnog obrazovanja, ali i usmerenja mladih ljudi koji dolaze, da se jasno upute na kvalifikacije koje su potrebne i relevantne u dobu u kojem žive, a u skladu su sa njihovim mogućnostima svakog pojedinca ponaosob.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Kao uspešnog lidera i predavača na Forumu mladih lidera.

MARKO ARSENOVIĆ

Deus System

Rođen 18. 9. 1992. u Šapcu, Ekonomsko-trgovinska škola Šabac, student master studija na Ekonomskom fakultetu u Beogradu, smer bankarski i finansijski menadžment. Zaposlen u Deus System-u na mestu menadžera prodaje. Nagrade: treće mesto na republičkom takmičenju iz Poslovne ekonomije za srednje ekonomske škole, treće mesto na EKOF Coca-Cola case study, više puta učesnik kongresa ekonomista na Zlatiboru za studente. Interesovanja u sferi planiranja i razvoja poljoprivrednih biznisa, interesovanje za finansijsko i organizaciono restrukturiranje.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Glavni problem Srbije jeste neobrazovanost stanovništva, kao i politička nestabilnost koja je kroz istoriju donosila više problema nego koristi. Ovim problemima treba dodati i nepovoljnu demografsku strukturu. Imamo veliki broj penzionera koji predstavljaju ogroman teret budžeta. Negativnu stopu prirodnog priraštaja koja takođe otežava već i ovako tešku finansijsku situaciju. Velika neobrazovanost ne može da se promeni preko noći, to je proces koji traje i koji će trajati. S druge strane, imamo ljude koji završavaju fakultete i odlaze. Za najbolje će uvek biti mesta i u Srbiji. Postavlja se pitanje šta ćemo sa prosečnim studentima? Da li je normalno da student posle pet godina života uložnih u studije sedi još tri godine i čeka posao? Da li će taj svršeni student pokušati da nađe novi posao, pa makar i van svoje zemlje? Naravno da hoće. Mi smo zemlja koja ima obrazovani kadar koji je "jeftin". Treba iskoristiti to i privući strane kompanije da dođu u Srbiju. Imamo geografski položaj koji nam mnogo može doprineti razvoju privrede. Srbija ima znanje i ljude koji su željni uspeha i dokazivanja.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Obrazovni sistem treba promeniti od osnovnog preko srednjeg do visokog obrazovanja. U osnovnom sistemu

obrazovanja potrebno je da postoji određeni broj učenika u svakom odeljenju uz odgovarajućeg pedagoškog radnika. Nije dobro da u ruralnim sredinama imamo po jednog ili dva učenika. Deca moraju da imaju konkurenciju i da odmalena gaje socijalne veštine. Konkurencija nam pokazuje gde smo u odnosu na druge, druga deca nas teraju da budemo još bolji. Što se tiče srednjeg obrazovanja, treba napraviti reformu tako da se odrede smerovi i škole iz kojih se mogu upisati fakulteti, iz kojih više škole, a koji smerovi osposobljavaju mlade ljude da odmah počnu da rade. Odlazak mladih možemo zaustaviti samo ako budemo imali razvijenu privredu. Znamo da mala i srednja preduzeća u svetu čine srž razvijenih privreda, ali te privrede imaju svetske gigante u pojedinim industrijama koje upošljavaju ta preduzeća. Pokretanje privredne ekspanzije, ali uz drastičan rast izvoza, uposliće mala i srednja preduzeća kao podizvođače i samim tim smanjiti nezaposlenost. Ponovo se vraćamo na pitanje da li privreda utiče na obrazovanje ili obrazovanje na privredu.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Toliko daleko ne mogu da vidim pošto ispred mene stoji manje brdo (još učenja, sticanja znanja i veština) koje zaklanja vidik ka moru. A kad ga preskočim, nadam se da ću biti dovoljno sposoban (da ću imati dovoljno znanja i snage) da donosim bitne odluke od kojih će imati mnogi koristi. Ekspertiza, stručnost i inovativnost je ono što bih voleo da imam kroz 10 godina.

MARKO SAMARDŽIĆ

Rođen 6. 1. 1991. u Novom Sadu. Master ekonomskih nauka sa Ekonomskog fakulteta u Subotici. Dvogodišnje iskustvo u kompaniji Levi9. Tromesečna praksa u NIS a.d. Učesnik mnogih radionica i konferencija, ambasador tolerancije na Kampu tolerancije mladih iz podunavskih gradova i regija itd. Jezici: srpski, engleski, holandski, nemački, programski jezici. Hobiji: sportovi, čitanje stručne literature, filmovi, muzika, sviranje električne gitare. Interesovanje za iskorišćavanje tehnologije u poslovnoj sferi i želja da se krene u sopstveni biznis.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Kao prvo, nedostatak inicijativa u socio-ekonomskoj sferi, naročito kod mladih, ozbiljan je problem zato što bez promena, de facto, situacija postaje još gora. Kao drugo, loša državna administracija, inertnost i korupcija u javnom sektoru su kobne za svako društvo. Najvažnije od svega, nepostojanje nezavisnosti institucija koje su osakaćene političkim uticajem. Treće, neulaganje u obrazovanje je greška koja se ponavlja decenijama, a veliki povrat investicije za svaku ekonomiju je obrazovanje, što su pokazale mnoge zemlje. Na sve to, tu je odliv mozgova koji je rezultat nedostatka mogućnosti za lično ostvarivanje i niskog životnog standarda. Sa druge strane, najveće prednosti Srbije su, ironično, u jednoj od najstarijih i jednoj od najmodernijih delatnosti. Prvo, poljoprivreda je veliki potencijal Srbije koji ne samo da biva neiskorišćen, već se degradira nekontrolisanom urbanizacijom. Druga oblast je IT i sve delatnosti vezane za internet, jer je pristup globalnom tržištu bez barijera.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Da bi došlo do bilo kakve promene, treba krenuti od ljudi. Moraju se pronaći sposobne individue sa idejom

i pružiti im mogućnost i što veću podršku u ostvarivanju ideja. Sledeće, potrebno je izgraditi pravni sistem. U okviru njega pravila i procedure u okviru državnih institucija se moraju poštovati i odgovorne identifikovati. Zadatak političara mora da bude isključivo bavljenje politikom. Potrebno je da privatni sektor podrži obrazovni proces, kao i da vrši pritisak ka državi i pojedinačnim obrazovnim institucijama da ulažu u njega. U interesu kompanija je da se aktivno uključe u obrazovanje mladih u okviru njihovih industrija, koji na kraju mogu da postanu kompetitivni kadrovi. Za kraj, poznato je zašto se mladi odlaze iz zemlje. Kao i kod svakog problema jedini put je krenuti od mentaliteta, zato je jedan od načina stvoriti ne samo uslove da ostanu ili da se vrate, nego kroz obrazovanje razvijati preduzetnički duh u oblastima gde bi domaće kompanije mogle da konkurišu na globalnom tržištu.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za 10 godina se vidim na istom mestu sa kog sam krenuo (to mesto je ovde sada), ali sa bogatim radnim i životnim iskustvom stečenim po celom svetu, kao i sa skromnim carstvom kome ću služiti kao lider i koje će privrednim delovanjem i društvenim aktivizmom menjati nabolje stvarnost u kojoj živimo.

MILAN ERIĆ

Superior, Velika Plana

Rođen 16. 8. 1982. u Flensburgu, Nemačka. Studirao u Francuskoj vinogradarstvo, enologiju i marketing prodaje vina, sa stečenom master diplomom. Radio u Berlinu u distribuciji vina do 2013. Posle toga se odlučio da prihvati izazov i ponudu Export Manager-a u kompaniji Superior iz Velike Plane. Od tad radi intenzivno na pronalaženju novih tržišta u Evropi, Aziji i Africi. Pored toga, zadužen je za marketing aktivnosti i Brand Management kompanije.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Glavne prednosti su: geografski položaj, mogućnosti u razvijanju privrede, turizma, mnogi trgovinski sporazumi koji otvaraju nove mogućnosti, mogućnost saradnje sa državama sa istoka i ex-članicama nesvrstanih, rasprostranjena dijaspora.

Glavnih problema ima previše, pa je nezahvalno da ih sve nabrajam.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Osnivanje udruženja srpske dijasporne, sa ciljem da se ujedine poslovno uspešni Srbi i prijatelji Srbije u svetu koji mogu kroz svoje lične kontakte, uticaj i znanje da otvore vrata ka novim tržištima. Neophodno je jačati kancelariju za dijasporu i njihov uticaj u državnim institucijama. Godišnje oko četiri milijarde evra samo iz dijasporne stigne u Srbiju. Potencijal je 10 puta veći, ali se nažalost tome ne daje veliki značaj.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Na čelu svoje kompanije.

MILAN KOMNENOV

Infostud

Rođen u Somboru 7. 3. 1992. godine. Po zanimanju diplomirani ekonomista, a do završetka mastera deli ga samo još odbrana master rada. Studirao na državnom Ekonomskom fakultetu na Univerzitetu u Novom Sadu, gde je osnovne studije završio iz oblasti marketinga, dok mu je opredeljenje za master bila trgovina. Osim ekonomije, i generalno biznisa, ima izuzetno veliko interesovanje u oblasti sporta. Smatra da se svaki naporan rad isplati i to je jedina teorija kojom se vodi.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Moj stav jeste da ne treba da gledamo u tuđe dvorište, jer ukoliko svako promeni sebe u pozitivnom smislu, i sistem će ići u tom pravcu. Pojedinci ne mogu da promene ništa. Vrlo smo spremni da vrede, negodujemo, a za rad je malo njih spremno. Većina želi samo lagodan život, da ne kažem „hleba bez motike“. Veoma je malo onih koji žele da se edukuju, da uče jezike, idu na obuke, naprave iskorak u karijeri. Ono što bi bio zaključak mog razmatranja vezanog za sadašnje stanje u državi, ukratko, rekao bih da smo sami za to krivi. Svaki pojedinac kao deo sistema učinio je da sistem kao celina ne funkcioniše, kada se svi pojedinačno promenimo nabolje, tako će se menjati i sistem. Do tada, prosperiraće samo oni koji ulažu u sebe i izlaze iz zone komfora. Ovi drugi, večno će biti „opozicija“.

Mnoge komparativne prednosti koje naša država ima nisu iskorišćene u pravom smeru, a definitivno ih imamo. Mnogi ističu poljoprivredu kao osnovnu komparativnu prednost naše zemlje, u odnosu na one u regionu. Ja se sa tim ne bih složio. Mislim da su ljudski resursi, odnosno sposobni, mladi i pametni ljudi nešto što mi treba da koristimo kao najveću prednost u odnosu na sve zemlje u regionu. Način na koji ćemo stimulisati mlade i sposobne ljude da „trbuhom za kruhom“ ne odlaze u inostranstvo, vrlo je diskutabilan. Moramo imati sluha, i u svakom smislu (najviše materijalnom) motivisati mlade sposobne ljude da ovde ostanu, jer će ovde živeti na nivou koji njihovo obrazovanje zaslužuje. To nije lako, ali smatram da mladi ne idu u inostranstvo jer im se način života „napolju“ čini boljim, naprotiv, mnogo je gori, odnosno drugačiji, ali za svoj stepen stručne spremlje mogu da obezbede bolji život. To je segment kome se najveća pažnja treba posvetiti.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Problemi se moraju rešavati sistemski. Jednostavno, mora cela država, i nadležni organi da se angažuju kako bi došlo do rešenja problema koje sam naveo. Prvo, moraju se doneti adekvatni zakoni i zakoni se moraju poštovati. To je najbitnija stvar. Pre svega, moramo vršiti potpunu reformu našeg obrazovnog sistema. Naši učenici i studenti moraju imati mnogo više kontakta sa praksom, pre nego što završe. Kako bi se to tačno organizovalo, malo je složenije, ali definitivno mora da postoji raspoloženje privrednika da primi takve ljude, a i samih učenika i studenata da se edukuju. Nastupa period globalizacije, gde se znanje bar engleskog jezika na zavidnom nivou podrazumeva. Potrebno je mlade ljude mnogo ranije usmeravati ka onim zanimanjima koja su u domenu njihovog interesovanja. Na primer, ako pojedinac odluči da je ekonomija njegovo opredeljenje, potrebno je da se za vreme njegovog četvorogodišnjeg školovanja usmeri isključivo na to, a ne da uči predmete koji sa tim nemaju nikakvih dodirnih tačaka (hemija, biologija...). Promenama treba postupiti sistemski i biti istrajan u tome. Smatram da bi program promena trebalo da traje minimum 5 – 10 godina, jer se one ne mogu desiti preko noći. Svaki član društva mora da shvati da je on deo jedne velike celine, samim tim, kada se svaki član pojedinačno menja, menja se i sistem kao takav. Potrebno je sa takvim promenama krenuti što pre, kako bismo što pre dostigli određeni nivo i bili konkurentni ostalim privredama iz regiona. Svaki početak je težak, ali cilj je dostižan.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Vlasnik uspešne IT kompanije, oženjen, otac dvoje dece.

MILAN JAKŠIĆ

Rođen 31.08.1984. u Bajinoj Bašti

Diplomirao 2008. Godine na Šumarskom fakultetu Univerziteta u Beogradu na odseku Šumarstvo. Nagrada najbolji student generacije. Nakon fakulteta pristupio službenju vojnog roka u Školi rezervnih oficira I završio vojni rok sa činom Potporučnika u rezervi.

U kompaniji Tarkett zaposlen od marta 2009. Godine. Trenutno se nalazim na poziciji Direktor proizvodnje lamele I gornjeg sloja. U proteklih 7 godina rada, 2,5 godine proveo u Ukrajini.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Ukoliko bih u jednoj frazi opisao probleme u Srbiji to je, po mom mišljenju, neekonomično I neodgovorno vođenje ove države. Ono se svakako ogleda u neracionalnom I nestručnom trošenju svih resursa koje imamo. Ukoliko bismo govorili samo o državnom novcu, svakako ga gubimo kroz neefikasna javna preduzeća, sivu ekonomiju (u koju građane ponekad I sama država tera), korupciju, neodgovorno trošenje I upravljanje budžetskim sredstvima I td

Ogromnu I najbitniju prednost, odnosno potencijal koji imamo čine svakako mladi ljudi. Bezbroj puta sam se uverio u postojanje inteligentnih, vrednih I posvećenih ljudi koji bi rado iskoristili priliku da se dokažu u oblastima koje su njihov poziv.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

- Zapošljavanje isključivo stručnih ljudi na odgovornim pozicijama
- Potpuna reorganizacija I racionalizacija javnog sektora
- Pravilno sprovođenje poreske politike
- Konstantna ulaganja u infrastrukturu
- Podrška (savetodavna, novčana, infrastrukturna) otvaranju malih I srednjih peduzeća

Gde sebe vidite za 10 godina?

Član top management-a uspešne kompanije u Srbiji.

MILAN PETROVIĆ

MERA SoftwareServices

Datum i mesto rođenja: 11. 7. 1986, Smederevo. Završio Visoku školu za informacione i komunikacione tehnologije - Internet tehnologije.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Najveći problem u Srbiji jeste da se ne rešavaju problemi. Kao glavni problem vidim preveliki odliv mladih obrazovanih ljudi.

Srbija ima prirodne resurse za razvoj poljoprivrede, energetike i turizma. Naravno, informacione tehnologije su potencijal za koji ne postoje granice.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Ideja ličnog razvoja i razvoja zajednice mora da bude primarna. Šansa da živimo u boljoj zemlji jeste da mi budemo bolji. Onog trenutka kada budemo mudriji, obrazovaniji i sposobniji nego danas, postojaće i veća šansa da rešimo probleme, ma koliko ozbiljni bili.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za 10 godina sebe vidim u svojoj zemlji, pored ljudi koje volim i poštujem, Želim da se bavim onim što volim, u sredini gde većina ima taj izbor, jer samo tako postoji šansa za velike rezultate.

MILAN TERZIĆ

MET Beograd

Rođen 1989. godine u Beogradu. Univerzitetsko obrazovanje stiče na Ekonomskom fakultetu. Tokom osnovnih studija provodi dva semestra na Univerzitetu Misisipi, kao stipendista Ministarstva inostranih poslova SAD. Od 2014. godine radi u kompaniji MET u Budimpešti na poslovima trgovine prirodnim gasom, od 2016. godine prelazi u novootvorenu kancelariju iste kompanije u Beogradu. Dobitnik je stipendije Fonda za američke studije, Liberty fonda i GlobalUGrad stipendije. U slobodno vreme trenira salsu.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Kao glavne probleme vidim cenzuru i kontrolu medija, funkcionalnu (ne)pismenost stanovništva, obiman i neefikasan javni sektor, nepostojanje jasno definisanog sistema i nezavisnih institucija, nedostatak transparentnosti i odgovornosti. Kao prednosti Srbije vidim veliki potencijal za rast i razvoj, dinamično-izazovno okruženje, bogato kulturno nasleđe, brojnu dijasporu, tj. benefite njihovog povratka i doznaka.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Stvaranje sistema zasnovanog na jakim institucijama, efikasnom javnom sektoru, slobodnim medijima, trži-

šnoj privredi i nezavisnom pravosuđu; poželjno je ugledati se i koristiti modele razvoja uspešnih zemalja iz okruženja. Kako bi došlo do suštinske reforme društva, neophodno je kontinuirano edukovati stanovništvo (u tom smislu vidim odlazak mladih u inostranstvo kao pozitivan nastavak njihovog usavršavanja i izlaganja različitim društvenim sistemima), što će za posledicu imati promenu sistema vrednosti u politici, kulturi, obrazovanju, te dovesti do stvaranje „kritične mase“ neophodne za promene.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za 10 godina se vidim u digitalnom ogledalu.

MILICA JOVETIĆ

MK Group

Rođena je 30. septembra 1987. godine. Master je završila na Fakultetu organizacionih nauka u Beogradu u oblasti upravljanja ljudskim resursima. Postala je deo Sektora za ljudske resurse na nivou MK Group 2013. godine. Trenutno se nalazi na poziciji HR Specialist. Svojim znanjem, iskustvom i pozitivnom energijom doprinosi brzom razvoju, intergaciji i boljem razumevanju potreba zaposlenih.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

U našoj zemlji još uvek je izražen problem birokratije koji prati mnoštvo zastarelih propisa koji otežavaju funkcionisanje institucija i koče napredak Srbije. Jedan od problema jeste i spora realizacija ideja, veoma često nedostatak materijalnih sredstava i stručnih kadrova u sprovođenju tih ideja. Digitalizacija sporo napreduje u pojedinim ključnim sektorima, kao što su zdravstvo i obrazovanje, a to otežava svaki dalji napredak. Sa druge strane, mislim da smo na dobrom putu kada je reč o stranim investicijama. Samo u Beogradu se gradi gotovo na svakom koraku, što nije bio slučaj pre nekoliko godina. Drago mi je da se vide rezultati napora da Beograd postane svetski poznata metropola u koju se strani turisti uvek rado vraćaju.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Jedan od načina za rešavanje komplikovane i složene birokratije jeste svakako brža digitalizacija, ukidanje

bespotrebnih procedura, ali i angažovanje iskusnih domaćih stručnjaka iz oblasti IT-ja koji bi kreirali jednostavne ali pre svega efikasne programe. Primera radi, nedopustivo je da se izrade nove zdravstvene knjižice, i da osiguranici krenu da ih koriste, a onda da se suočimo sa situacijom da ne postoje čitači tih istih knjižica. Ovo je samo jedan od mnogih primera sa kojima se svakodnevno suočavaju građani Srbije. Pored brže digitalizacije i uvođenja novih softverskih rešenja, mislim da je veoma važno uticati na promenu svesti kod zaposlenih, posebno u državnom sektoru, u pravcu obezbeđivanja boljih rezultata i produktivnijeg rada. To je moguće uz podsticaje i podstreke, ali i primenu uspešnih modela velikih poslovnih sistema kakav je MK Group, jer velika je razlika raditi u timu u kome znate da ste „ključni igrač“ od onoga u kome ste „rezerva na klupi“.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Veliki je izazov, ali i zadovoljstvo raditi u sistemu od preko 7.000 zaposlenih, tako da i za 10 godina sebe vidim kao nekoga ko doprinosi daljem unapređenju ljudskih resursa kroz edukaciju i razvoj kadrova.

MILICA ZLATIĆ

diplomac Univerziteta Singidunum

Rođena 19. 11. 1993. godine u Užicu. Osnovne studije je završila na Univerzitetu Singidunum – Poslovni fakultet u Beogradu (2012-2016). Zvanje: diplomirani ekonomista. U toku studiranja obavljala je stručne prakse u mnogim kompanijama: Wiener Städtische osiguranje, Leo Burnett, Atena - agencija za poslovno planiranje... Učesnica je više stručnih seminara na temu marketinga, osiguranja, finansija, bankarstva, preduzetništva. Boravila na studentskoj razmeni u Bakuu (Azerbejdžan), zahvaljujući vannastavnim aktivnostima u 2013. godini. Trenutno je praktikant u P.R.A. agenciji i polaznica Poslovne škole za public relations. Polaznica je NELT Edukativnog programa za 2016/17. godinu.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Teško je izdvojiti i po važnosti nabrojati glavne probleme. Danas smo, kada Srbija želi da ekonomskim razvojem i političkim delovanjem vrati ugled i dostojanstvo koji joj pripadaju, suočeni više nego ikad sa mnogim životnim problemima. Urušavanje porodice i njenih vrednosti kao i nasilje u porodici, borba za osnovnom životnom egzistencijom i nezaposlenost radno sposobnih i visokoobrazovanih mladih ljudi, po mom mišljenju, najvažniji su društveni problemi.

Kada uopšteno govorim o problemima u Srbiji, zaključila bih da su naše loše osobine, predrasude, stare navike, slabosti i mane dodatno uzrok sporom rešavanju problema.

Sa mog aspekta, kao studenta, zadržala bih se na onim problemima koji postoje u školovanju, zapošljavanju i životnoj perspektivi mladih u Srbiji.

Uviđam da postoji problem stipendiranja učenika i studenata koji žele da se školuju i usavršavaju u Srbiji, koji lično doživljavam. Pri tome ne mislim na stipendiranje države i lokalnih samouprava, a pokazalo se da takvo ulaganje bez određenog cilja nije dovoljno motivisalo mlade da ostanu. Država gubi.

Glavni problem je da u stipendiranje i ulaganje u mlade ne ulažu oni subjekti koji treba da ih u budućnosti zaposle.

Zašto odlaze naši mladi talenti, i uspešni? U potrazi za boljim uslovima, kvalitetnijim usavršavanjem i mogućnostima da tamo i ostanu, uspešni studenti u Sr-

biji konkurišu za stipendije stranih država, ambasada i drugih njihovih organizacija i fondova. Odlaze. Većina se na vrati.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Sa aspekta poboljšanja studentskog života i rada predložila bih sledeće: da se još više nego do sada inoviraju nastavni programi na fakultetima i prilagode potrebama privrede i tržišta rada. Potrebno je više praktičnog rada u toku studiranja, a manje teorije. Da se postojeća teorija prilagodi sadašnjim trendovima u svim oblastima privrede i nauke. Da svi studenti u toku studiranja svake godine imaju obaveznu stručnu praksu na matičnom fakultetu ili u saradnji fakulteta sa preduzećima i ustanovama, koja će im biti plaćena ili nadoknađena nekom drugom za njih pogodnom beneficijom. Da se uredi sistem obaveznog zapošljavanja studenata u toku studija, za vreme raspusta, gde će biti uključeni svi važni faktori: poslodavac, fakultet i student. Da naši univerziteti i gradovi ostvare takav vid saradnje i posete stranim srodnim fakultetima koji će omogućiti povezivanje i razmenu iskustava profesora i studenata. Neophodna je podrška kompanija i privrede da ovaj način saradnje zaživi.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Sebe za 10 godina vidim u preduzetništvu i kao lidera u društveno odgovornom poslovanju.

MILIJANA MICIĆ

student master studija na Pravnom fakultetu u Beogradu

Rođena 20. 11. 1993. godine u Surdulici. Diplomirala na Pravnom fakultetu Univerziteta u Beogradu, a trenutno je student master studija na Pravnom fakultetu u Beogradu, pravno-ekonomski modul. Stipendista Fonda za mlade talente "Dositeja". Tokom osnovnih studija dobila je pohvalnice Pravnog fakulteta za najbolje studente. Posebnu pažnju tokom školovanja privuklo joj je ekološko pravo, tako da je bila polaznik Škole ekološkog prava i Pravne klinike za ekološko pravo. Takođe, interesovanja su joj i poresko pravo, poreska kontrola i poreska utaja. Voli da putuje i želi da poseti Rusiju. U slobodno vreme se bavi plivanjem.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Osnovna prednost Srbije je pre svega njen geografski položaj, lokacija u srcu Balkanskog poluostrva. Druga stvar je to što je Srbija zemlja u razvoju pa predstavlja dobro mesto za ulaganje inostranog kapitala u različite sektore privrede i ekonomije, kao i inovacije. Međutim, što se tiče stranih investicija, poželjno bi bilo izvršiti neke normativne promene po pitanju fiskalnih pogodnosti. Srbija ima neverovatna prirodna bogatstva i lepote, pa bi zbog toga trebalo više promovisati domaći turizam. U Srbiji takođe postoji veliki broj mladih obrazovanih ljudi, iz različitih oblasti, koji predstavljaju izuzetan socijalni kapital.

Osnovni problem u Srbiji je siromaštvo duha i nepismenost. Prave i čestite vrednosti poput znanja i inteligencije su izgubile na značaju, a postoji i pretnja da totalno izumru odlaskom mladih iz Srbije, što je drugi gorući problem. Sistem vrednosti je degradiran i srozan. Obrazovani i mladi ljudi, koji su budućnost ove zemlje, napuštaju Srbiju, nezadovoljni sistemom vrednosti i stanjem u društvu. U veoma malom broju situacija mladi se javljaju kao donosioci odluka koje su od vitalnog značaja za budućnost. Upravo na tom mestu Srbija kaska za svetom po pitanju inovacija, znanja i tehnologija. Odlivu mozgov doprinosi i siromaštvo i nepovoljne prilike za zapošljavanje, kojima podlogu čine nepotizam i bezvlašće. Posle udarnog naleta privatizacije došlo je do trenda povećanog rasta nezaposlenosti i siromaštva.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Celokupno stanovništvo Srbije mora da uzme učešće u rešavanju ovih problema, a ne samo ljudi na vlasti. Najpre moramo postaviti spisak prioriteta, ali ne spisak kratkoročnih već i dugoročnih prioriteta. Ljudi više vremena treba da provode čitajući dela, posećujući pozorišta, bioskope i društvene događaje, stvarajući kontakte. Jednostavno, da brigu o sebi uzmu u svoje ruke. Decentralizacija se ne može vršiti samo po pitanju javnih ovlašćenja već i po pitanju dostupnosti određenih usluga stanovnicima svih regiona u Srbiji. Kulturne i obrazovne centre u unutrašnjosti potrebno je obnoviti i osnažiti, kako finansijski tako i programski, uvesti inovacije u sadržaj i uposliti mlade umetnike i stručnjake. Za nepotizam i bezvlašće moraju da postoje oštre sankcije, kako preventivne tako i represivne. Ukoliko se reši začetak problema, onda se problem dalje neće ni pojavljivati. Tada će na scenu stupiti mladi i obrazovani ljudi, koji su se školovali da bi radili u Srbiji, doprineli razvoju svoje zemlje i tu proveli svoj život sa porodicom. Postoje određene kompanije koje mladima pružaju tu mogućnost, koje vode računa o budućnosti zemlje. Partijska zapošljavanja se moraju iskoreniti. Potrebno je ustanoviti posebne i precizne kriterijume za izbor kandidata za sve vrste zanimanja. Takođe, neophodno je izvršiti reformu obrazovanja, koja uključuje precizan plan koliki broj stručnjaka iz određene oblasti je potrebno školovati i na koji način. Praktična nastava mora da obuhvata veći fond časova od teorijske. Potrebno je ograničiti i broj privatnih univerziteta i ispitati kvalitet nastave koju oni pružaju.

Gde sebe vidite za 10 godina?

U Srbiji, kao poreskog savetnika, srećnu sa svojom porodicom i ispunjenu onim što radim i volim.

MIODRAG MILIĆ

EY

Rođen je 1. 11. 1989. godine u Beogradu. Osnovne i master studije završio na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Tokom studija bio je korisnik stipendije Republike Srbije. U procesu je sticanja britanske licence ACCA iz oblasti računovodstva i finansija. Nakon diplomiranja radio je u revizorsko-konsultantskim kućama TPA Horwath, KPMG, a od 2015. se nalazi u kompaniji EY na poziciji konsultanta u Odeljenju za savetovanje pri poslovnim transakcijama. Radio je na projektima iz oblasti revizije, finansijskog i poslovnog savetovanja kompanija i banaka u Srbiji, Crnoj Gori i Hrvatskoj. Govori tečno engleski, francuski i španski jezik.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Kao najveći problem Srbije vidim populacioni rizik očičen u činjenici da smo jedna od najstarijih nacija u Evropi i da veliki broj mladih ljudi svake godine napušta Srbiju, dok je broj onih koji se u nju vraćaju daleko manji. Među populacijom koja ostaje u Srbiji u velikoj meri vlada apatija. Osim toga, prisutan je i veliki broj problema u raznim segmentima društva, sa čijim rešavanjem se započelo, ali je proces daleko od završenog. Kao najveću prednost Srbije smatram upravo ljudski potencijal, koji ukoliko se aktivira, može da bude najveći impuls ubrzanom oporavku zemlje.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Loše stanje u državi i društvu ne sme biti alibi za ravnodušnost i inertnost, posebno mladih. Svako od nas mora imati odgovoran odnos prema sebi i svom okruženju, radeći na sopstvenom usavršavanju, ali pritom ne gubeći empatiju. Kada Srbija postane skup pojedina koji veruju u sebe, oslanjaju se na sopstveni rad i sposobnosti i preuzimaju odgovornost, a sistem počne nedvosmisleno da podržava i podstičetakve vrednosti, Srbija će biti prijatno mesto za život i prijatno mesto za rad.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Nadam se da ću i za 10 godina raditi posao koji volim i koji me ispunjava, i da ću živeti sa porodicom u jednoj srećnijoj i uspešnijoj Srbiji nego što je ova danas.

MIRJANA DMITROVIĆ,

MBA studijama na Sheffield univerzitetu

Rođena u Kragujevcu 1. 3. 1988. Diplomirala na Fakultetu organizacionih nauka Univerziteta u Beogradu, na kom je i magistrirala na modulu Upravljanje finansijskim rizicima. Trenutno piše završnu disertaciju na MBA studijama na Sheffield univerzitetu. Pobjednik prvog kruga studentskog konkursa Dokaži se 100%, Banke Intesa 2011. godine. Zaposlena u Banci Intesaod 2012. godine, trenutno u Odeljenju za upravljanje tržišnim rizicima. Govori engleski, italijanski i nemački jezik. Voli da volontira, više od 10 godina igra folklor, sa kojim je i proputovala svet, čuvajući kulturno nasleđe Srbije.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Kao glavni problem vidim uticaj svetske političke nestabilnosti, koja je uticala na Srbiju na razne načine, a između ostalog uzročno-posledično dovela do nedostatka posla i na našem tržištu, a time inhibirala ambicije mladih ljudi i odvela ih u neko stanje inertnosti, rekla bih. Pored toga, izdvojila bih problem nedostatka investicija u razvoj proizvodnih aktivnosti. Sa druge strane, smatram da Srbija ima puno prednosti, kao što su geografski položaj, bogatstvo prirodnih resursa svake vrste, od ruda, preko vodnih resursa, plodnog zemljišta, šuma itd. Međutim, pre svega bih istakla sjajan ljudski potencijal kao glavnu prednost Srbije.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Snatram da bi podizanje nivoa motivacije i morala kod stanovništva doprinelo povećanju aktivnosti i "završilo točak". U ovom momentu, mladi bi trebalo da zaborave na priče iz perioda ove zemlje kada je bilo više otvorenih radnih mesta nego stanovnika, poput onih "završiš fakultet i čeka te posao", već treba da razmotre mogućnost da kreiraju sami sebi radna mesta, da se bave možda čak i nekim poslovima kojima nisu planirali, poljoprivredom i proizvodnjom energije. Uz sve resurse koje ova zemlja ima, a uz veliku pomoć tehnološkog razvoja i napretka, to je danas sasvim ostvarivo. Naravno, podrška razvoju privrede je i te kako neophodna kako bi se ideje sprovele u dela.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Vidim sebe u situaciji/položaju koji bi omogućio da ostvarim pozitivan doprinos u našem okruženju, ili barem kako i dalje stremim ka tome.

MIROSLAV MILEKIĆ

Sava osiguranje a.d.o. Beograd

Datum i mesto rođenja: 9. 3.1987. godine, Prijepolje, Republika Srbija.

Obrazovanje: doktorand na Ekonomskom fakultetu u Beogradu 2011- 2013. smer: Ekonomska politika i razvoj, master ekonomije (prosečna ocena 9,70), 2006- 2010. smer: Ekonomska analiza i politika, diplomirani ekonomista (prosečna ocena 8,90), Prijepoljska gimnazija, prirodno-matematički smer (prosečna ocena 4,90).

Radno iskustvo: Sava osiguranje a.d.o. Beograd 2012 - 2014. Vlada Republike Srbije, Ministarstvo za regionalni razvoj i lokalnu samoupravu, Sektor za praćenje infrastrukturnih projekata, savetnik, 2011 – 2012. Vlada Republike Srbije, kabinet potpredsednice Vlade za privredu i regionalni razvoj, savetnik.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Problemi: slab i nedovoljno razvijen institucionalni okvir koji onemogućava dostizanje višeg stupnja privrednog i društvenog razvoja; nepostojanje / nesprovođenje dugoročnih planskih dokumenata (strategija, programa, projekata) za pojedine privredne grane / sektore i ostale društvene delatnosti; nedostatak infrastrukture (saobraćajne, energetske, zdravstvene, itd) koji dovodi do neravnomernog regionalnog razvoja i koncentracije stanovništva i privrednih aktivnosti u pojedinim područjima; negativne demografske tendencije, što za posledicu ima degradiranje i u krajnjoj instance uništavanje najvažnijeg resursa svakog društva; loš obrazovni sistem, koji prioritet daje kvantitetu u odnosu na kvalitet, te uz negativnu selekciju može imati pogubne posledice po privredno-društveni poredak zemlje.

Prednosti: povoljan geografski položaj koji omogućava uspostavljanje tokova razmena sa istokom i zapadom; prirodni resursi i bogato kulturno-istorijsko nasleđe, pogodno za razvoj turizma (planinski, rečno-jezerski, banjski, sportski itd).

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Izgradnja moderne i prosvetne države koja će funkcionisati u uređenom zakonodavno-pravnom i institucionalnom okviru; poštovanje osnovnih demokratski principa civilizovanog društva (prava, slobode, privatne svojine...); jasno definisanje dugoročnih planskih dokumenata za sve društvene delatnosti u cilju stvaranja pretpostavki za ravnomeran i održiv razvoj zemlje; sistemsko čuvanje i unapređenje obrazovnog i zdravstvenog sistema kao opredeljujućih faktora za razvoj društva; ulaganje u infrastrukturu kao jednu od osnovnih pretpostavki razvoja društva i privrede; podsticanje ruralnog i agrarnog razvoja (akcentat na višim fazama prerade).

Preporuka: ideja o problemima i prednostima Srbije, te predlozima kuda i kako dalje, može predstavljati idealnu temu za panel diskusiju predstavnika iz različitih delatnosti na sledećem Forumu.

Gde sebe vidite za 10 godina?

U akademskom smislu doktor nauka, u profesionalnom rukovodilac višeg nivoa.

MONIKA PEJČIĆ

Delta Holding

Rođena 25. 4. 1986. godine u Smederevu. Završila studije na Fakultetu političkih nauka Univerziteta u Beogradu, novinarsko-komunikološki smer. Zaposlena u kompaniji Delta Holding na poziciji menadžera za interne komunikacije, koja je prvi put ustanovljena u kompaniji. Osmislila rad novog sektora u okviru Korporativnih komunikacija Delta Holdinga u cilju boljeg internog informisanja zaposlenih. Komunikacija i svi njeni oblici njena su strast i oblast u kojoj se usavršava od početka školovanja do danas. Najviše voli da piše, fotografiše, putuje i planinari.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Neusaglašenost i zasebno funkcionisanje delova sistema jeste ključni problem Srbije. Dva ključna činioca naprednog društva - privreda i prosveta u Srbiji nisu u saglasnosti. Privreda nije u saglasnosti sa prirodnim resursima zemlje - velika snaga leži u organskoj poljoprivredi, seoskom, banjskom i planinarskom turizmu. Prosvetni sistem nije zasnovan na negovanju različitosti i talenta, i nije u skladu sa potrebama privrede (primer dobre prakse je Švedska). Ključni problemi Srbije su istovremeno i ogromne prednosti. Veliko neiskorišćeno prirodno bogatstvo i veliki broj vrednih i sposobnih mladih ljudi koji za kratko vreme, timski, sa velikim entuzijazmom, mogu mnogo da učine za boljitak zemlje, ukoliko im se pruži prilika.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Rešavanje svih problema u zemlji treba da funkcioniše po jednostavnom principu - minimalna ljudska i materijalna ulaganja za maksimalni učinak. Jednostavan i logičan način rešavanja problema karakteriše mlade i sposobne ljude. Zato je na najvišem nivou neophodno okupiti sve uspešne mlade ljude u Srbiji iz različitih oblasti, koji bi detektovali goruće društvene probleme, ustanovili strategiju razvoja i ciljeve, kao i mogućnosti efektne realizacije.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za 10 godina vidim sebe u Srbiji, razvijenoj i naprednoj zemlji, u kojoj su mladi pokretači društvenih promena i rukovode državom.

NADEŽDA TONIĆ

master na Filozofskom fakultetu u Beogradu

Rođena 31. 5. 1988. u Beogradu. Završila je osnovne i master studije na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Dobitnica je brojnih nagrada, priznanja i stipendija. Svoj rad je promovisala na više desetina seminara, konferencija i programa u zemlji i inostranstvu, na temu kulture, religije, ljudskih prava, tranzicione pravde i evropskih integracija. Paralelno sa aktivizmom i naučnoistraživačkom delatnošću, Nadežda poseduje višegodišnje iskustvo u oblastima marketinga i prodaje.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Izdvojila bih probleme nezaposlenosti, nasilja i nedovoljne afirmacije kulture.

Prednost vidim u ljudima koji u celokupnoj situaciji vide šansu, koji poseduju potencijale i znaju kako da ih iskoriste. Prednosti Srbije upravo leže u tome što u nedostatku realnih osnova za stvaranje bolje budućnosti nastaju težnje ka pronalaženju alternativnih rešenja. Značajan je uticaj lidera, vizionara i "običnih" ljudi koji preuzimaju inicijativu i menjaju tokove današnjice, šireći prave ideje i okupljajući članove zajednice oko višeg, plemenitijeg i društveno odgovornijeg cilja.

Poslednih godina humanost se pokazala dominantnom kolektivnom karakteristikom, u okviru koje imamo empatiju i solidarnost. Upravo se ovim karakteristikama možemo rukovoditi ukoliko želimo da ljudski i ekonomski kapital podignemo na viši nivo.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Nezaposlenost treba posmatrati kao kolektivni, a ne kao individualni problem. Pojedince treba usmeriti ka kontinuiranom usavršavanju i razvoju, dok sa druge strane treba imati i pomoć na institucionalnom nivou, kroz programe zapošljavanja, samozapošljavanja i subvencija. Državne institucije koje se bave tim pitanjem

treba da osavremene pristup i prilagode ga građanima, analogno njihovom obrazovanju, sposobnostima i interesovanjima.

Kada je u pitanju nasilje, potrebno je započeti sistemsku edukaciju još od vrtića, obuhvatajući svaki oblik nasilja u eksplicitnom i prikrivenom smislu, od verbalnog nasilja, preko psihičkog, fizičkog i seksualnog nasilja – s ciljem identifikacije, prevencije i brzog reagovanja. Potrebna je podrška od strane države, nevladinog sektora, ali i svakog člana zajednice. Krucijalno je napraviti platformu za rešavanje ovog problema, kako bi se izbegle improvizacije i nedostatak mera za sankcionisanje nasilja.

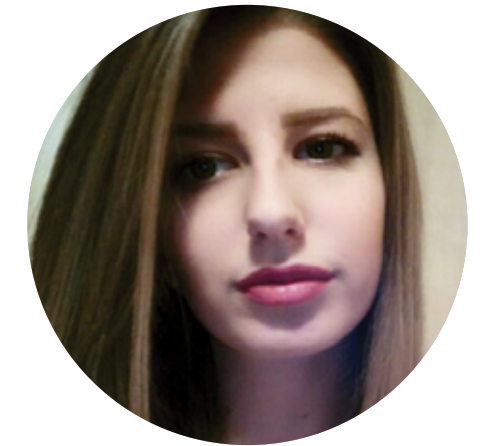
Kulturne sadržaje treba promovisati na adekvatan način, počevši od medija, kao najdostupnijeg alata za dalju instrumentalizaciju kulture. Potrebna je cenzura sadržaja koji nemaju umetničku, pedagošku, naučnu, niti bilo koju humanističku vrednost, poput rijaliti programa. Popularizacija umetnosti i nauke bi trebalo da bude deo nacionalnog projekta, koji bi bio inkluzivniji. Kulturni program treba da bude dostupniji široj društvenoj zajednici, a ne elitističan.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za 10 godina sebe vidim kao osobu podjednako ostvarenu na profesionalnom i ličnom planu, koja je uspešna u sferi biznisa, a ujedno i doprinosi zajednici aktivizmom i naučnoistraživačkom delatnošću.

NATAŠA ŠĆEPANOVIĆ

student četvrte godine na Fakultetu za pravne i poslovne studije "Dr Lazar Vrkatić", Beograd

Datum rođenja: 11. 5. 1994.

Mesto rođenja: Paraćin.

Poslednja završena škola: Gimnazija u Paraćinu (prirodno-matematički smer).

Interesovanja: volontiranje, učenje stranih jezika.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Problemi:

1. Obrazovanje – dosta teorije, malo prakse
2. Odliv mozgova

Prednosti:

1. Mladi ljudi koji imaju pregršt novih ideja
2. Prirodna bogatstva

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

1. Uključiti obaveznu praksu od prve godine studiranja u nastavni program; stipendirati stručne prakse u inostranstvu.

2. Najpre podići svest kod mladih o tome kako ova pojava utiče na stagnaciju naše zemlje. Mi oblikujemo svet u kome živimo - zašto onda ne bismo počeli od mesta gde smo rođeni?

Gde sebe vidite za 10 godina?

U multinacionalnoj kompaniji, kako obavljam posao koji me ispunjava.

NEDA SAVIĆ

doktorantkinja na Pravnom fakultetu u Nišu

Rođena u Leskovcu 9. juna 1990. godine. Doktorantkinja je na Pravnom fakultetu Univerziteta u Nišu, na katedri za krivično pravo, sa prosečnom ocenom 10,00. Zvanje master pravnik stekla je u istoj instituciji, radom Privatni zatvori. Nosilac je specijalnog priznanja Srebrnog znaka Univerziteta u Nišu za najboljeg studenta master studija. Govori engleski i italijanski jezik. Iza sebe ima brojne konferencije i objavljene naučne radove. Njene oblasti interesovanja i rada su kriminologija, viktimologija, eko-feminizam i etika. Članica je Viktimološkog društva Srbije.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Gorući problem u Srbiji je prožimanje društvene anomalije, korupcije, privredne krize i negovanja mediokriteta. Društvena anomalija odslikava kulturološku, sociološku i pravnu beznormativnost i srozavanje društvenih i ličnih vrednosti. Korupcija, posebno u oblasti politike, pravosuđa, privrede i obrazovanja, kočnica je svakog progressa u Srbiji - kronizam, nepotizam, stranačko zapošljavanje, mito, neregularno finansiranje političkih kampanja i zloupotrebe u privredi nose dugoročne, nesagledive posledice. Privredna kriza odražava se i kroz nizak BDP, budžetski deficit, javni dug, nezaposlenost, siromaštvo i neracionalne mere štednje kreirane bez uzimanja u obzir osnovnih ekonomskih zakonitosti. S druge strane, prednost Srbije jeste mlad, visokoobrazovan kadar, koji će u jednom skorom trenutku shvatiti da ovakvo stanje ne može reformisati niko osim njih, da povlačenje nije rešenje, da treba reći NE!, da treba pokazati kako, i da se za budućnost mora hrabro boriti.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Ovakvo stanje zahteva korenitu reformu svih društvenih polja: opismenjavanje naroda i osnaživanje njegove svesti i dostojanstva kroz državnu podršku kulturnim,

obrazovnim, socijalnim institucijama i nevladinom sektoru, uvođenje poreza na šund, sankcionisanje kvazi-medija, nezavisnost medija, zaštita životne sredine, tolerancija, nenasilno rešavanje sukoba. Neophodna je odvojenost opozicije od vladajuće klase, a ne rotacija pozicija, česta i nezavisna kontrola institucija, odgovornost države, nezavisnost sudstva, transparentnost, celishodnije zakonodavstvo i efikasnije pravosuđe, primenjivanje propisa koji postoje i/ili njihova racionalna izmena i dopuna, umesto trošenja državnog novca na svakodnevno donošenje novih akata koji se neće primenjivati, manje savetnika i savetnica, a više produktivnosti i rada. Nužna je transparentnost budžetske politike, pažljivo osmišljena osnova ekonomske reforme, ulaganje i zaštita domaće privrede. Najvažnije, potrebni su mladi, sposobni i savesni ljudi koji će poneti tu promenu.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za deset godina od sada sebe vidim kao samosvesnu, uspešnu i eminentnu kriminološkinju na čelu priznate i ugledne akademske institucije, gde se vredni i talentovani studenti osposobljavaju za zaštitu društva od kriminaliteta, i gde se isti podstiču na akciju, a ne na ritualizam i ćutanje, kao i ostvarenu ženu i majku, zaštitnicu prava životinja i upornu predlagačicu mnogih delotvornih mera javne politike, uz istovremeno participiranje u realizaciji predloženih mera.

NEMANJA SAVIĆ

master inženjer elektrotehnike i računarstva, asistent na Fakultetu tehničkih nauka, Novi Sad

Rođen 3. 7. 1989. godine u Šapcu.

Osnovne i master akademske studije elektrotehnike na Fakultetu tehničkih nauka, Univerziteta u Novom Sadu, studijski program Energetika, elektronika i telekomunikacije (smer: Elektroenergetski sistemi), upisao je 2012, a završio 2013. godine među prvih tri studenta u generaciji na smeru, sa prosečnom ocenom 9,88.

Na svečanoj dodeli diploma u oktobru 2013. godine, proglašen je za najboljeg studenta promocije master inženjera energetike, elektronike i telekomunikacija Fakulteta tehničkih nauka.

Doktorske akademske studije elektrotehnike na Fakultetu tehničkih nauka upisao je 2014. godine, kao stipendista Ministarstva prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Republike Srbije među najboljih sedmoro studenata doktorskih studija iz generacije za naučnu oblast Energetika, rudarstvo i energetska efikasnost. Sve ispite položio sa prosečnom ocenom 10,00. Trenutno je u fazi pripreme prijave i izrade doktorske disertacije.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Glavne probleme Srbije svakako predstavljaju visoka stopa nezaposlenosti (što je posledica slabog privrednog i ekonomskog razvoja), zatim odlazak mladih, talentovanih, obrazovanih i radno sposobnih ljudi (prema izveštaju Svetskog ekonomskog foruma, Srbija je na prvom mestu u svetu po "odlivu mozgova", a na pretposlednjem mestu u svetu po potencijalu za dovođenje stručnjaka), kao i ozbiljno urušeni stubovi društva i države – zdravstvo, sudstvo i prosveta. Još jedan od izuzetno ozbiljnih problema odnosi se na stopu nataliteta, odnosno negativan prirodni priraštaj (prema podacima Republičkog zavoda za statistiku, broj stanovnika se svake godine smanjuje za oko 38.000), po čemu Srbija zauzima pretposlednje mesto na Balkanu. Pored velikog broja problema sa kojima se Srbija susreće, svakako postoji i veliki broj prednosti, zbog čega treba biti optimističan. Svaku državu čine njen narod i zemlja. U tom pogledu, možemo biti veoma zadovoljni i ponosni na Srbiju. Ljudi su veoma solidarni u teškim situacijama i kada treba, dobri i vedri i pored teške istorije i stresne sadašnjosti, bore se i ne predaju, umeju da žive i vesele se.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

S obzirom na to da se Evropa i svet suočavaju sa problemom proizvodnje zdravstveno bezbedne hrane, a da Srbija ima izuzetno povoljne prirodne uslove (zemljište i klimu) i ogromne mogućnosti za razne vrste poljoprivredne proizvodnje, najveću pažnju i najveća ulaganja novca trebalo bi usmeriti u oblast poljoprivrede. U pogledu problema visoke stope nezaposlenosti, povećana ulaganja u privredu i poljoprivredu, podsticaj za razvoj malih i srednjih preduzeća (privatnog sektora), razvijanje preduzetničkog duha, kao i ponovno pokretanje domaće proizvodnje, svakako mogu biti neka od rešenja ovog problema. Mladima bi trebalo dati priliku da svojim idejama, mišljenjima i predlozima aktivno učestvuju u oblikovanju budućnosti zemlje i države, obezbediti im uslove za radno angažovanje i/ili volontiranje u različitim uspešnim radnim organizacijama u toku školovanja, lakše zapošljavanje i primenu teorijskih i sticanje praktičnih znanja nakon završetka školovanja i stimulisati ih na pokretanje sopstvenog biznisa uz poredne olakšice i povoljne kredite.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za 10 godina, sebe vidim kao uspešnog, zadovoljnog i optimističnog čoveka, angažovanog paralelno i u oblasti obrazovanja i u oblasti privrede, na poziciji na kojoj ću moći i dalje da se razvijam, stičem nova znanja, iskustva i prijateljstva sa veoma uspešnim ljudima iz struke i van nje.

NEMANJA VESELINOVIĆ

student master studija na Ekonomskom fakultetu u Nišu

Rođen 5. 3. 1993. godine u Nišu. Završio Ekonomski fakultet u Nišu, smer – Finansije, bankarstvo i osiguranje, sa prosekom 10,00 kao student generacije. Tokom studija bio je predsednik parlamenta, student prodekan, član Nastavno-naučnog veća, član Saveta fakulteta, član Veća za ekonomska istraživanja, član Komisije za proveru kvaliteta nastave, član Studentskog parlamenta Univerziteta u Nišu. Organizator brojnih predavanja, seminara, projekata i aktivnosti, među kojima su Konferencija studenata ekonomije, Forum mladih ekonomista, Internacionalna letnja škola ekonomije. Član Mense Srbije, AEGEE-a iz Niša i Mladih ambasadora kulture, sporta i preduzetništva. Od strane grada Niša dobio nagradu za najboljeg studenta Univerziteta u Nišu. Ima više hobija, trenira, piše, itd.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Jedan od vodećih problema u Srbiji je "odliv mozgova". Mladi visokoobrazovani pojedinci koji napuštaju zemlju nakon završenih studija u potrazi za poslom i boljim životom predstavljaju najvredniji resurs koji poklanjamo svetu, ne iskoristivši potencijal u koji je ulagano godinama od strane države i roditelja. Nepovoljna struktura sistema obrazovanja je još jedan od problema u Srbiji koji je povezan sa prethodno pomenutim. Sistem obrazovanja u Srbiji neminovno usmerava najveći broj srednjoškolaca na fakultete, a usled neplanskog i nerealnog broja navršenih visokoobrazovanih kadrova, mnogi ostaju neiskorišćeni potencijal na tržištu rada, te posao traže u inostranstvu. Nepotizam i partijsko zapošljavanje dodatno doprinose "odlivu mozgova", ali i činjenici da funkcija i radno mesto nisu garancija kvaliteta tj. sposobnosti i kvalifikovanosti zaposlenog. Srbija kao zemlja sa bogatim istorijskim nasleđem, kulturnom baštinom i prirodnim bogatstvima ima ogroman turistički potencijal koji je proporcionalno nedovoljno iskorišćen.

Razvoj turizma u Srbiji, i to planinskog, seoskog, banjškog, značajno bi doprineo ekonomskom razvoju i poboljšanju imidža Srbije u međunarodnoj zajednici.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Mlade ljude treba motivisati da ostanu u zemlji mogućnostima da napreduju, fleksibilnijom, otvorenom i pravdom strukturom zapošljavanja. Jedno od rešenja je i njihovo usmeravanje ka sektorima koji su potrebni privredi, kako ne bismo imali visokoobrazovane kadrove bez mogućnosti zaposlenja u struci. Promena u finansiranju visokoobrazovnih ustanova u vidu finansiranja zavisno od učinka u projektima, patentima, a ne od broja diplomiranih studenata može unaprediti obrazovni sistem i kvalitet obrazovanja u Srbiji.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za 10 godina vidim sebe kao uspešnog lidera koji se, pored akademskog usavršavanja, ostvario u privredi pokretanjem sopstvenog biznisa.

NEVENA VUKADINOVIĆ

Metalac posuđe d.o.o.

Datum i mesto rođenja: 25. 10. 1980, Beograd
Završena škola: Tehnološko-metalurški fakultet u Beogradu, grafički smer.
Radno mesto: Vodeći inženjer službe laboratorije, Metalac-posuđe d.o.o.
Interesovanja: unapređenja procesa proizvodnje, povećanje produktivnosti; zaštita životne sredine, pravilno upravljanje hemikalijama.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Glavni problemi u Srbiji:

- visoka stopa nezaposlenosti, otežan put ka finansijskoj egzistenciji i nezavisnosti;
- zastareo obrazovni sistem, neophodna reforma osnovnog, srednjeg, a ponajviše visokog obrazovanja;
- nepovoljni uslovi na tržištu rada; neusklađenost obrazovnog sistema sa realnim potrebama privrede, nedostatak lica sa odgovarajućem znanjem i veštinama;
- preduzetništvo mladih; nedostatak sredstava za otpočinjavanje posla i nerazvijene usluge poslovnog savetovanja;
- spor rast bruto domaćeg proizvoda;
- zastarela tehnologija, stepen automatizacije opreme.

Prednosti Srbije:

- razvijena saobraćajna infrastruktura;
- mogućnost za investiranje;
- geografska pozicija čini Srbiju privlačnom za investitore da naprave bazu za svoje poslovanje i na taj način obezbede lakši pristup različitim tržištima u regionu;
- pravni okvir delimično usklađen sa propisima EU;
- sporazumi o slobodnoj trgovini koji otvaraju vrata tržišta zemalja CEFTA, Rusije i EU;
- napredak Srbije na putu ka evropskim integracijama, kao ključni faktor u privlačenju direktnih stranih investicija;
- Srbija ima pogodne prirodne uslove za razvoj poljoprivrede;
- visok nivo znanja i veština zaposlenih, poznavanje stranih jezika, tehnološka znanja i veština.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

- Reforma obrazovanja; u razvoju modernog društva obrazovanje je jedan od najznačajnijih razvojnih resursa;
- Jačanje inovacionih kapaciteta, koje rezultira novim procesima i proizvodima;
- Modernizacija i digitalizacija industrije; investiranje u opremu, kao jedan od glavnih koraka na putu razvoja preduzeća i modernizacije srpske privrede;
- Investiranje u čiste tehnologije, u energetske efikasnost, otvaranje pogona reciklaže proizvoda koji posle upotrebe postaju posebni tokovi otpada, omogućavaju povećanje zaposlenosti;
- Zelena ekonomija i investicija u zaštitu životne sredine mogu biti šansa za nova radna mesta;
- Izgradnja podsticajnog investicionog ambijenta, naročito kod mladih preduzetnika;
- Podrška malim i srednjim preduzećima, s ciljem njihovog uključivanja u precese vezane za inovacije, odnosno komercijalizacije njihovih proizvoda;
- Razvoj prehrambene industrije, proizvodnja hrane predstavlja prehrambenu sigurnost zemlje;
- Razvoj organske poljoprivrede, kao najveće prednosti srpske poljoprivrede;

Gde sebe vidite za 10 godina?

Sebe i dalje vidim u matičnoj firmi, u okviru Metalac grupe.

NINOSLAV ĆOSIĆ

Erste banka

Rođen u Novom Sadu 10. 7. 1987, diplomirani ekonomista master, Ekonomski fakultet Subotica, državni stipendista, dve godine radio kao saradnik u nastavi na fakultetu, nakon čega prelazi u finansijski sektor, u kontroling Erste banke. Nakon šest godina radnog iskustva u bankarskom sektoru direktor direkcije kontrolinga. Oženjen, otac dvoje dece. Završen napredni program Škole bankarstva Erste grupe sa sertifikatom Bečkog biznis univerziteta. Ciljevi: porodica, lični razvoj, finansije, digitalizacija.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Prednost Srbije je svakako u njenom potencijalu i kvalitetnim ljudima koje poseduje. Genetske predispozicije, intelekt, sportski duh, upornost, pa u krajnju ruku i inat, koji čuče u svima nama, jesu nešto što iz nas izvlači najbolje i u mnogim oblastima, uprkos resursnim, organizacionim i sistemskim nedostacima, dostižemo vrhunske rezultate. Nažalost, u većini slučajeva ono što nedostaje jeste volja i hrabrost da prihvatimo izazov, najvećim delom ubijeno sistemom vrednosti u kojem živimo, i delimično zaostavština nekih prošlih vremena gde se očekivalo da neko drugi treba da brine o nama i reši sve naše probleme. Politička nesigurnost, siromaštvo i nezaposlenost jesu očigledni problemi Srbije, ali se često koriste i kao izgovor za pasivnost i neuspeh. Ključni problem je što je malo proaktivnih ljudi, mladih koji koriste svoj potencijal i hvataju se ukoštac sa izazovima.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Možemo da pričamo o radnim mestima, infrastrukturi, zakonodavstvu, obrazovnom sistemu, ali problemu treba ipak pristupiti dugoročno i strateški. Neophodno je vratiti veru u najvažniju instituciju, a to je porodica. Vraćanje vere u porodicu i prave vrednosti koje ona nosi, stvorice sutra bolje društvo koje može da reši probleme od negativnog prirodnog priraštaja do malignog političkog sistema. Sistem obrazovanja u takvom društvu treba da bude sredstvo koje će pomoći porodici da izvede svoje izdanke na pravi put, a ne da bude samo još jedan trošak u kućnom budžetu. U takvom sistemu gde svako dobija šansu u skladu sa svojim mogućnostima i interesovanjima, vrednuje se na osnovu toga šta zna i ume, a ne čiji je. Zdrava porodica je jedina institucija koja može da izgradi novu generaciju mladih, proaktivnih ljudi, svesnih svojih mogućnosti, sigurnih u sebe i svoje odluke.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Vidim sebe kao brižnog oca, voljenog supruga, člana tima top menadžmenta najuspešnije banke u Srbiji, primer mladima da se upornost, hrabrost i strpljenje isplate.

NJEGOŠ JEVTIĆ

student master studija na Fakultetu tehničkih nauka u Novom Sadu

Datum rođenja: 18. 11. 1993. Mesto rođenja: Priboj. Završio osnovne studije na Fakultetu tehničkih nauka, smer Mehatronika, Univerziteta u Novom Sadu, sa prosečnom ocenom 9,93. Student na master studijama Mehatronike na istom fakultetu. Tokom osnovnih studija bio je stipendista Fonda za mlade talente Republike Srbije i Fonda za stipendiranje i podsticanje napredovanja darovitih studenata i mladih naučnih radnika i umetnika Univerziteta u Novom Sadu. Bavi se istraživanjem obnovljivih izvora energije baziranim na novim tehnologijama.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Jedan od problema našeg društva predstavlja emigracija stanovništva. Većinu tih ljudi čine mladi koji su obrazovani i po pravilu predstavljaju budućnost svakog društva. Sledeći problem predstavlja neefikasan administrativni aparat u kome je zaposlena većina radno sposobnih ljudi. Naravno, pored ovih nedostataka postoje i neke prednosti koje primećujemo pre svega u neiskorišćenim prirodnim resursima, pogodnostima našeg geografskog položaja i istorijskog nasleđa u pogledu turističke destinacije. Ako pogledamo problem emigracije na drugačiji način, primetićemo da jednim delom može da predstavlja prednost. Kada bi se vratio jedan odsto od ukupnog broja ljudi koji su otišli, sa ciljem da unaprede naše društvo i sistem, napredak bi bio brži i temeljniji.

Teško je reći u kojoj meri naše društvo poseduje svest o prednostima koje posedujemo. Često se više priča o problemima i manama bez ijednog konkretnog rešenja koje daje odgovor na pitanje na koji način treba da se realizuje već se nameće samo po sebi, tiho kroz narod bez preterane inicijative. Takva rešenja su preko potrebna, ona su moguća onda kada se shvati da naši nedostaci i mane mogu da postanu naše najveće prednosti i vrlin.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Problem emigracije može se rešiti stvaranjem uslova kako bi mladi ostali u zemlji. Jedan od uslova je brz i efikasan državni aparat. Ujedno treba pristupiti i realizaciji instituta čija će uloga biti zadržavanje stručnog kadra i omogućavanje stručnih razmena iz oblasti tehnologija. Postoje tri pristupa otvaranju kompanija pri institutima. Prvi se zasniva na rešavanju problema postojećim rešenjima, gde bi se ta rešenja učinila jeftinijim. Drugi predstavlja rešavanje novih problema već postojećom tehnologijom. Takav pristup otvara nova tržišta sa minimalnim ulaganjem u razvoj tehnologije. Treći način predstavlja rešavanje kako starih tako i novih problema korišćenjem novih tehnologija. Ovakav pristup zahteva najviše ulaganja u vidu kapitala, vremena, ljudskih resursa, prostora itd. Svakako, ovakvim pristupom otvaraju se tržišta i predstavljaju novi standardi.

Življenje u dalekoj budućnosti dovoljno dugo donosi razočaranje u sadašnjosti. Stoga sam proces reforme zahteva realizaciju korak po korak, gde je ostavljena mogućnost da se sistem menja kako svetska dešavanja diktiraju, a to je moguće ako je poznata krajnja destinacija kojoj naše društvo teži.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Verujem da ću svoje mesto pronaći u krugu kreativnih ljudi koji rade na razvoju novih tehnologija.

PETAR JOVANOVIĆ

osnivač NVO Inicijativa mladih "Hoću! Mogu"

Rođen 8. 8. 1989. godine u Boru. Završio Fakultet sporta i fizičkog vaspitanja u Novom Sadu, Fakultet za poslovno-industrijski menadžment, kao i master studije Menadžment u turizmu i rekreaciji, na Fakultetu za sport u Beogradu. Osnivač i predsednik nevladine organizacije Inicijativa mladih "Hoću! Mogu!" i osnivač i direktor međunarodnog festivala "Danube fun fest". Potpredsednik Udruženja preduzetnika opštine Majdanpek, a bio je i pet godina direktor Hazplasta d.o.o. Dobitnik "Septembarske nagrade" opštine Majdanpek. Interesovanja: event menadžment, marketing, turizam, prodaja, međunarodna saradnja.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Nažalost, Srbija ima mnogo problema, što nasleđenih, što stvorenih u hodu, a neki od njih su nepostojanje dugoročnog plana i programa u bilo kojoj grani ili sferi, poremećen sistem vrednosti, nedostatak prave informacije, prvenstveno kod mladih ali i u ostalom stanovništvu, nedostatak ambicije, loša reputacija u svetu. Nizak životni standard i nemogućnost putovanja, nepotizam i korupcija, rad za fiksnu platu.

Prednosti Srbije su svakako izuzetni ljudski i prirodni resursi koje naša zemlja poseduje, kao i geografski položaj.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Rešenje je formiranje timova naših top stručnjaka iz svake oblasti, nalaženje rešenja i sastavljanje dugoročnog i kratkoročnog plana i programa i tačno utvrđenim koracima treba da se ide ka cilju. Uvođenje odgovornosti u poslovanje javnih institucija, preduzeća, škola i fakulteta i vrednovanje po učinku. Direktori i upravljači takvih institucija bi morali da budu obučeni za aplikaciju i implementaciju brojnih poziva na konkurse. Organizovanje razmena, kako učenika tako i zaposlenih, sa drugim zemljama, stalno usavršavanje i implementacija evropskih fondova, promocija Srbije u inostranstvu.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Sebe sigurno vidim u Srbiji, na čelu ozbiljne firme ili institucije.

PREDRAG BAROŠ

"Ecoagri Serbia" d.o.o. Bela Crkva

Rođen 4. 4. 1983. godine u Vršcu. Završio Ekonomski fakultet u Beogradu - ekonomista smera Međunarodna ekonomija i spoljna trgovina. Od 14. 7. 2014. zaposlen u kompaniji "Ecoagri Serbia" d.o.o. Bela Crkva, na radnom mestu asistenta direktora za komercijalne poslove (rukovodilac komercijalnog sektora). Prethodno radno iskustvo vezano je za poslovni sistem "Swisslion-Takovo". Deo je projekta 500 mladih lidera (Beogradski fond za političku izuzetnost i Ministarstvo za omladinu i sport), u okviru koga je stekao mnoge veštine (pisanje projekata, akcionih planova, predloga za praktičnu politiku, lobiranje, pregovaranje, javno zagovaranje). Prošao NDI obuku vezanu za kampanju, targetiranje i call centar. Bavio se problemima mladih na lokalnom nivou, ravnopravnošću polova, borbom protiv trgovine ljudima i humanitarnim radom.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Partokratija, ogromna administracija, nezaposlenost, korupcija, "odliv mozgova" i užasna demografska situacija su, pored mnogo drugih problema, po meni najveći problem u ovom trenutku. Problem je u samom sistemu, ne samo u pojedincima, pa tako i rešenja moraju biti sistemski, tj. potrebno je pristupiti kreiranju sistematičnih i konzistentnih sektorskih politika. Kao prednosti, kojih nema mnogo, naveo bih ogroman potencijal u poljoprivrednoj proizvodnji (naročito u ekološkoj, organskoj proizvodnji), kao i potencijal koji imamo u obnovljivim izvorima energije. Dobra geografska pozicija i industrijska tradicija koju imamo, činjenice su koje nam omogućavaju da se nadamo.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Srbija mora da počne da maksimalno koristi sve svoje raspoložive potencijale i pokrene privredni rast. Mora se podsticati rast izvoza koji će se zasnivati na rastu konkurentnosti. Država mora da preuzme značajnu ulogu u podsticanju konkurentnosti i to kroz aktivno-

sti analize, planiranja, određivanja prioriteta, praćenja, isticanja uspešnih primera... Hitno je potrebno smanjiti ogroman aparat državne i lokalne uprave, reformisati javni sektor, ukinuti ogroman broj nepotrebnih državnih agencija, smanjiti i pojednostaviti administraciju, zatim su potrebni "giljotina propisa" i smanjivanje parafiskalnih nameta. Neophodno je stvarati privredni ambijent za razvoj preduzetništva i malih i srednjih preduzeća, kao i za privlačenje stranih investicija. Politika NBS i politika kurseva mora biti u funkciji pospešivanja izvoznorijentisanih sektora, a ne u funkciji uvoznorijentisanih sektora, kao i za privlačenje stranih investicija. Potrebna je ogroman zaokret u politici subvencionisanja u poljoprivredi - iskoristiti komparativne prednosti koje imamo u jednom delu proizvodnje voća i u ekološkoj poljoprivrednoj proizvodnji - sektorima koji su izvoznorijentisani. Država mora da privuče proizvođače u ovim sektorima - subvencijama po hektaru, koje su na nivou zemalja iz okruženja.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Definitivno u Srbiji, ali kao samostalnog preduzetnika. Smatram da će mi iskustvo koje stičem u korporativnom sektoru pomoći kada je budućni sopstveni biznis u pitanju.

PREDRAG JANJIĆ

student Saobraćajnog fakulteta u Beogradu

Rođen 4. 6. 1994. u Beogradu, opština Zvezdara. Završio srednju školu u Grockoj, gimnaziju prirodno-matematičkog smera. Trenutno je student završne godine Saobraćajnog fakulteta na modulu: drumski i gradski saobraćaj i transport, smer saobraćajni. Tokom školovanja postizao je nagrade na takmičenjima iz matematike, fizike i lingvistike. Dvanaest godina se bavio folklorom i čuvanjem narodne tradicije. Trenutno se bavi saobraćajem, a posebno ga interesuje bezbednost saobraćaja. Radi na više projekata o edukaciji mladih o bezbednosti saobraćaja kroz programe vršnjačke edukacije i pripremanja đaka prvaka za učestvovanje u saobraćaju.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Glavni problem srpskog društva je nedostatak poslovne kulture i preduzetničkog duha. Naše društvo nije spremno da radi onoliko koliko se radi na Zapadu, ali zato stalno govori o tome kako je tamo uređeniji i bolji sistem. Svakako, problem naše države je nizak životni standard. Srbi sa svojom platom ne mogu nigde otići na odmor, dok strani državljani sa pola svoje plate mogu ceo mesec biti na odmoru u Srbiji.

Zastarelo i nefunkcionalno obrazovanje, stvaranje biznisa od visokoškolskog obrazovanja učinili su da dođe do zatrpavanja tržišta rada nepotrebnim strukama, a isto tako i do prezasićenja struka za koje nije potreban onaj broj radnika koji se školuje na univerzitetima. Ono što je nekada radio tehničar, odnosno radnik sa srednjom stručnom spremom, sada radi visokoobrazovan čovek sa utehom da je to početni posao.

Srbija treba strateški da se opredeli da zauzme lideršku poziciju u lakoj i IT industriji, jer teška industrija nam je odavno zapala u mrak, a nismo dovoljno ekonomski sposobni da je obnavljamo.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Podizanje standarda, donošenje nacionalne strategije obrazovanja koja na prvom mestu ima zadatak da kod mladih povrati osećaj državne pripadnosti i ljubavi prema otadžbini.

Treba uvesti stipendije sa ugovorom da je po završetku studija ili usavršavanja, student u obavezi da se vrati u Srbiju i provede određeni broj godina na radnim pozicijama za koje je školovan. Zadovoljenje sopstvenog tržišta, prioritet nad uvozom i izvozom. Uvoz samo ako to ne postoji ili nema dovoljno ponude na našoj teritoriji, odnosno izvoz samo ako ostvarujemo višak.

Buđenje svesti o preduzetničkom duhu putem edukacije o procesu preduzetništva.

Poljoprivreda mora postati najvažnija privredna grana u budućnosti, odnosno proces vraćanja ljudi iz grada na selo, jer naši gradovi su prezatrpáni poslovima koji suštinski ne proizvode ništa, a to su ugostiteljski objekti koji postoje zahvaljujući potrošnji, a potrošnja postoji zahvaljujući proizvodnji. Proizvodnih preduzeća sve je manje, a ugostiteljskih objekata sve više.

Gde sebe vidite za 10 godina?

U Srbiji, na dobrim i uređenim putevima, jer će konačno upravljanje saobraćajem u ovoj zemlji preuzeti ljudi koji se za to školuju (saobraćajni inženjeri).

RAJKO RADOVANOVIĆ

student ekonomije na Harvard College-u

Rođen 16. 7. 1993. u New Haven, SAD. Sa porodicom se vratio u Srbiju 2001. godine i ovde završio osnovnu školu. Studira ekonomiju na Harvard College-u, pri čemu ga najviše zanima politička ekonomija. Druga oblast fokusa mu je informatika. Takođe, stekao je priznanje za poznavanje mandarinskog jezika. Od iduće godine radiće kao Associate u Boston Consulting Group-i. Voli prirodu i radio je kao kopredsednik Alpinističkog kluba Harvarda.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

U ovom trenutku vidim tri glavna problema u Srbiji, dva vezana za državu i jedan vezan za šire društvo. Kao najveći problem u državi vidim nepoštovanje i razaranje statusa institucija. Donošenje politika je suviše centralizovano. Kao drugi najveći problem vidim kratkoročno planiranje. Primera radi, FDI za jeftina radna mesta jesu važna za neki kraći rok, ali ne donose dugoročnu perspektivu za našu privredu. Kao najveći problem u društvu vidim generalnu apatiju i negativnost. Sasvim je legitimno ustanoviti nesporne probleme koje danas imamo, ali to ne vodi ka ikakvom poboljšanju. Glavna prednost Srbije, po meni, i dan-danas stoji u našem nasleđu – intelektualnom, kulturnom, pa čak i teritorijalnom. Na primer, iako smo prošli kroz decenije tegoba, naše škole su relativno jake i obrazujemo neke od najjačih akademskih kadrova na svetu, pogotovo u prirodnim naukama. Kao drugu najveću prednost vidim energiju mladih u našoj zemlji da se to nasleđe iskoristi i razvije dalje.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Prvi i drugi problem vezani za državu se uglavnom svode na političku svest i aktivizam građana. Umesto individua i partija, glasači treba da se opredeljuju za pojedine politike i činove. Isto tako, treba da kritikuju i dižu glas kada im se pojedine politike ili činovi ne dopadaju, neovisno od toga ko su akteri. Na ovo se nadovezuje problem apatije i negativnosti u društvu. Mislim da je potrebno usmeriti tu energiju na pozitivne stvari. Nerviraju vas političari? Super, sedite, istražite konkretan problem koji vas se lično tiče, i predložite konstruktivno rešenje. Nađite ljude slične vama, udružite se, plasirajte svoja rešenja u javnost i tražite pojedinačnu političku odgovornost javnih službenika zaduženih da sa vama saraduju. Možda i svi zajedno možemo odmah da zatražimo da se promeni partijski sistem glasanja, i da se povećaju uloga i odgovornost pojedinca u parlamentarnim izborima... Van te sfere, mislim da se najveće rešenje uveliko već odigrava, a to je da mladi i energični ljudi nastave da rade, grade, bivaju inovativni, i guraju ovo naše društvo u dalji napredak.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Vidim sebe na Balkanu na položaju rukovodioca u IT firmi ili u javnoj službi građanima.

RUŽICA NENEZIĆ

MK Group

Rođena 21. septembra 1984. godine. Diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu na odseku za engleski jezik i književnost, a iz oblasti PR-a i marketinga se usavršavala u okviru magistarskih studija na smeru marketing i biznis na Ekonomskom fakultetu u Podgorici.

Od 2013. godine nalazi se na poziciji PR Specialista MK Group. U okviru MK Group, lidera u agrarnoj i šećernoj industriji u Srbiji i jednog od najvećih i najuspešnijih poslovnih sistema u regionu, Ružica svojim pozitivnim stavom, entuzijazmom i posvećenošću daje doprinos oblikovanju i daljem unapređenju imidža kompanije MK Group.

Pre nego što je postala deo MK Group tima, radila je četiri godine kao saradnik za korporativne komunikacije i marketing kompanije Montengro Airlines.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Prednosti Beograda i generalno Srbije su geografski položaj, ljudi i kulturno nasleđe. Mi sami treba da se okrenemo poljoprivredi i turizmu, a iz inostranstva nam je neophodan veći broj stranih investicija. Preduslovi za ulazak stranog kapitala su sigurni ekonomski ambijent, smanjenje sive ekonomije, bolja infrastruktura itd. Srpska industrija je u lošem stanju, imamo problem gromazne birokratije, viška ljudi zaposlenih u javnim preduzećima. Imamo i problem kadrova. Veliki broj mladih visokoobrazovanih ljudi je napustio zemlju. Skrenula bih pažnju i na stanje u zdravstvu, kulturi i medijima.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Smatram da je ključno da sprovedemo reformu obrazovnog sistema i uvedemo dualno obrazovanje, uskladimo obrazovni sistem sa realnim potrebama tržišta, sprovedemo bržu digitalizaciju, a kada pričamo o mladim kadrovima koji su nosioci promena, pored obrazovanja, neophodno je da povedemo računa i o kulturi. Raduje me što se sve veći broj mladih ljudi okreće poljoprivredi, proizvodnji organske hrane i sl. Neiskorišćeni potencijali Srbije su banje i banjski turizam. Po tom pitanju treba da se ugledamo na Sloveniju.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Pre svega, nadam se da će Srbija biti bolje mesto za život, a sebe vidim u okviru jake i stabilne kompanije koja je vodeća kompanija ne samo u Srbiji, već i u regionu.

SANELA DINIĆ

Bambi Požarevac

Rođena je u Vranju, 1981. godine. Po obrazovanju ekonomista, neposredno po završetku studija svoju poslovnu karijeru započinje u GfK-u u Beogradu. Trenutno je na poziciji senior brand menadžer u kompaniji Bambi. Za više od sedam godina rada na strategiji nekih od najjačih brendova konditorske industrije u Srbiji i regionu, iza sebe ima dosta brand platformi i kreativnih koncepata, novih lansiranja i marketing kampanja. Svoj poziv voli jer joj omogućava da u dinamičnom i izuzetno pozitivnom timu utiče na razvoj novih i interesantnih rešenja, koja svakodnevicu velikog broja potrošača u Srbiji i regionu čine lepšom i ukusnijom.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Radije bih najpre istakla prednosti. Srbija je zemlja koja ima brojne mogućnosti, od toga što se nalazi na izuzetno povoljnom geografskom položaju, do toga da ima značajne prilike i resurse za unapređenje ekonomije, ali su njeno najveće bogatstvo i jedna od najvećih prednosti svakako ljudi. Ljudi sa ovog podneblja su zaista dugo, možemo reći oduvek, bili pred velikim izazovima, što ih je činilo uvek jačim i velikim borcima za uspeh. Kako su ljudi najveće bogatstvo, prema njima treba da se ophodimo i sa najvećom pažnjom. Ako uzmemo u obzir stopu nezaposlenosti, svakako imamo dosta prostora za unapređenje u ovoj oblasti. Veliki izazov sa kojim se Srbija susreće danas jeste sprečavanje trajnog odlaska mladih i obrazovanih u inostranstvo, ne samo iz oblasti medicine i tehničkih struka, već generalno. Takođe, migracija najkvalitetnijih ljudi iz unutrašnjosti ka prestonici i još nekoliko većih gradova u Srbiji, dodatno pojačava izazov neravnomernog razvoja pojedinih delova Srbije. Imamo još dosta prostora za unapređenje čitavog sistema zdravstva, obrazovanja, infrastrukture, ali pre svega povećanje privredne aktivnosti...

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Ono što je najvažnije, jeste pre svega promena pristupa i generalno pozitivan stav u odnosu na sve izazove i postavljene ciljeve. Unapređenja će se desiti ukoliko se sami intenzivnije bavimo njima. Svako od nas i na svom mikroplanu treba da poradi da sutra bude bolji i zadovoljniji nego danas. Šanse definitivno uvek postoje, potrebno je da ih prepoznamo, iskoristimo i uklopimo sa našim ličnim ciljevima, a uspesi dolaze lakše ako osećate veliku ljubav i entuzijazam za svaki pojedinačni projekat ili preduzetnički poduhvat na kome radite. Imamo dosta prostora u sektorima u kojima je jedan od ključnih faktora uspeha baš čovek (IT sektor, turizam i promocija bogate kulturne baštine...), a dalji razvoj infrastrukture trebalo bi da obezbedi plodnu sredinu za mnogo više radnih mesta i mnogo više mladih ljudi u Srbiji.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Najradije u Srbiji, a fokus interesovanja za dalji razvoj karijere svakako je na inovacijama i strateškom menadžmentu.

SLAVICA PURIĆ

master studije na Pravnom fakultetu u Beogradu

Rođena 23. 10. 1993. u Kragujevcu. Diplomirala 2016. godine na Pravnom fakultetu u Kragujevcu sa prosečnom ocenom 9,91 i upisala master studije na Pravnom fakultetu u Beogradu, Poslovno-pravni modul, podmodul Pravo intelektualne svojine.

Veoma je komunikativna i voli timski rad, pa je bila član brojnih studentskih organizacija, poput AIESEC-a. Učešće na omladinskoj razmeni "Me and Migration" u Augsburgu (jul/avgust 2016) predstavlja joj posebno značajno iskustvo jer je provela leto u internacionalnom okruženju i radila sa porodicama koje su se iz Avganistana doselile u Nemačku. Uživa u putovanjima i koristi svaku priliku da upozna nova mesta i kulture. Stipendista je Fonda za mlade talente "Dositeja" Republike Srbije za školsku 2015/16. godinu.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Problema ima puno, toga smo svi svesni, ali ono što meni u ovom trenutku najviše smeta i sa čim ne mogu da se pomirim jeste nepismenost Srba i uopšte njihova nezainteresovanost za obrazovanje. Smatram da se u školama ne pridaje dovoljno pažnje učenju gramatike i pravopisa, pa se dešava da većina ljudi zanemaruje ili čak ne zna osnovna pravila. Dalje, kada bi više i mlađih i starijih čitalo knjige (pod tim ne podrazumevam samo čitanje trenutno popularnih dela), proširili bi vidike i imali mogućnost da na bolji način izgrade svoj sistem vrednosti, pa se ne bi pričalo samo o reality programima i muzičkim i sličnim takmičenjima. A onda se na ovaj problem nadovezuje korupcija i sve prisutnija ideja vodilja da se sve može kad se hoće (plati), pa onima koji ne žele da se obrazuju nije teško da pronađu izgovor za svoju lenjost jer, kako sve češće čujem, danas se ionako vrednuju "neke druge stvari".

Sa druge strane, verujem da ima malo istine u tome da su Srbi borben narod i da smo se, gledajući i proživljavajući sve i svašta, navikli na to da prepreka i nepravde ima na svakom koraku, ali da to ne znači da ne treba da idemo napred. Svesni smo da su preživljavanje i prilagođavanje procesi bez kojih se ne može opstati. Mislím da ovakvo razmišljanje može da predstavlja našu prednost jer znamo da ništa nije lako i odmah dostupno pa možemo da, ako nam se ukaže prava prilika, damo sve od sebe i postignemo dobre rezultate, šta god da je u pitanju.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Medije, koje uglavnom prepoznajemo kao glavne krivce, treba upotrebiti na pravi način i iskoristiti za promovisanje pravih vrednosti i odgovarajućih kulturnih događaja. Kada se izveštava samo o kriminalu, elitnoj prostituciji i svađama i tučama "poznatih", naravno da se može i očekivati da će narod u jednom trenutku to prepoznati kao glavna i najbitnija dešavanja u zemlji. Već se više puta dogodilo da humanitarne akcije ili zavidni rezultati naših učenika postignuti na takmičenjima ne budu ispraćeni i brzo padnu u zaborav jer se drugim pričama pune naslovne strane. Kako bi se sprečila, ili makar ublažila ova pojava, "običnom narodu" treba približiti uspešne ljude koji pošteno zarađuju svoju platu, tako što će se o njima pisati, pozivati ih kao goste u emisije, itd. U skladu sa savremenim načinom života i komunikacije, mlađim generacijama koje tek formiraju svoje stavove i započinju život, treba staviti do znanja da biti kulturan, pažljiv prema drugim ljudima i pristojan jeste "kul". Treba insistirati na tome da rad i poštenje nisu i nikada neće biti prevaziđeni i nikako im ne dozvoliti da se pomire sa tim da se bezobrazluk, nepravda i korupcija ne mogu pobediti.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Vidim sebe kao mladu ženu koja je posvećena svom poslu i uživa u tome, koja tečno govori tri strana jezika, puno putuje i koja je uspeła da zbog građenja karijere ne zapostavi porodicu i prijatelje.

STEFAN JOVIČIĆ

Advokatska kancelarija „Bojanović i partneri“

Rođen 23. oktobra 1992. godine u Somboru. Diplomirao na Pravnom fakultetu Univerziteta u Beogradu sa odlikom (prosečna ocena 9,73). Trenutno je upisan na master akademske studije iz oblasti trgovinskog prava sa posebnim osvrtom na bankarsko ugovorno pravo. Bavi se istraživanjima u oblasti crowdfunding-a i njegovih mogućnosti u Srbiji. Tokom profesionalne karijere u UniCredit banci, advokatskoj kancelariji DBP advokati, Fourlegal i Bojanović i partneri aktivno je učestvovao u istraživanju, pisanju pravnih mišljenja iz oblasti tržišta kapitala, oblika finansiranja privrede, bankarskih naknada (npr. Merchant service charge, interchange fee). Trenutno radi kao advokatski pripravnik u advokatskoj kancelariji Bojanović i partneri.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Problem današnje Srbije je vrlo jednostavno ilustrativno opisati sledećim primerom. Kada odete na slavski ručak u selo negde u srednjoj ili južnoj Srbiji, posluženo pečene najpre jedu stariji gosti, tj. domaćin i njegove zvanice. Kada ovo prenesemo na ekonomsku sliku Srbije dobijemo njen glavni problem – zavisnost od stranog kapitala. Veliki kolač kapitala stvorenog u Srbiji odlazi "starijim zvanicama" u inostranstvo, tako da Srbiji preostaje ono što ostane za njima – minimalac. Naravno, ovo je apsolutno uprošćeno predstavljanje problema, ali jasno je da je neophodno stvarati kapital koji bi ostao u Srbiji, a ne tek tako izašao iz nje. Takođe, izuzetno loš obrazovni sistem, počev od obdaništa, preko osnovne škole, pa sve do fakulteta. Konačno, navešću još jedan nedostatak Srbije koji je u vezi sa mojim pozivom. Naime, za svakog investitora, kao i za stabilan ekonomski razvoj zemlje neophodna je pravna sigurnost. Evo kratkog primera kako to u Srbiji funkcioniše. Zakon o privrednim društvima kaže da ogranak privrednog društva nema svojstvo pravnog lica. Dalje, za ogranak stranog privrednog društva kod Agencije za privredne registre upisuju se posebni podaci (npr. osnivački kapital osnivača, itd). Konačno, naš sud konstatuje da ogranak stranog privrednog društva ima svojstvo pravnog lica.

I prednosti postoje u zavisnosti iz kog ugla se posmatra. Za radnika je prednost što su nepokretnosti u Beogradu i dalje jeftine u poređenju sa evropskim metropolama. Prednost je i cena životnih namirnica. Za investitore je prednost jeftina radna snaga i pristupačnost tržištu EU

(blizina Mađarske, Hrvatske), te laka povezanost da drugim balkanskim zemljama.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Neophodna je temeljna reforma obrazovanja i konačan razlaz za sistemom nastalim 1945. godine. Jedan profesor mi je prilikom neformalnog razgovora rekao da se Rimsko pravo osim u Italiji izučava i bivšim zemljama SFRJ.

Neophodno je bolje finansiranje privrede, kako velike, tako srednje, male, pa i preduzetnika. Neophodno je pronaći efikasna sredstva za finansiranje preduzetništva. Evo prostog pitanja, da li bi banke pod istim uslovima kao potrošačke kredite davale kredite za finansiranje preduzetništva? Crowdfunding će upravo pomoći takvim licima da dođu do sredstava, u kom slučaju će banke ostati bez ozbiljnih iznosa depozita (prema podacima EK 2015, preko platformi za crowdfunding prikupljeno je oko 4,5 milijardi evra).

Potrebno je unapređenje državnog sektora i administracije. Jednostavno, državna uprava ozbiljno sprečava svaki ozbiljan razvoj i napredak privatnog sektora. Čak i kada privatni sektor povuče napred, državni sektor „kaska“ zbog sopstvenih nameštenika.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Imam svoje planove i ideje u smislu ličnog i profesionalnog napretka. Šta ću biti za 10 godina ne znam, niti želim da nagađam. Čudni su putevi Gospodnji.

STEFAN JOVIĆ

Jaffa d.o.o. Crvenka

Rođen 31. 10. 1989. u Beogradu. Završio Fakultet organizacionih nauka u Beogradu. Zaposlen kao brend menadžer u kompaniji "Jaffa d.o.o Crvenka". Nakon rada u marketinškoj agenciji, svoja znanja u protekle tri godine širi u okviru kompanije, i to u polju brend menadžmenta u izuzetno dinamičnoj konditorskoj industriji. Od vanprofesionalnih interesovanja, izdvaja sport i istoriju.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Kao glavne probleme vidim neobrazovanost, nestručnost, traženje eksternih faktora za sopstvenu neostvarenost, apatiju i pre svega nepostojanje svesti o prisustvu i važnosti navedenog.

Naviknuti na nepostojanje sistema u bilo kojoj sferi, stvari nezamislive u uređenim društvima postaju normalne za našeg čoveka, prihvaćene i usvojene kao redovne. Mirenje sa "kvazisistemom" podrazumeva da se naš čovek već dugo ponaša po sistemu "što ne bih i ja, kad je onaj drugi mogao" i time i sam daje legitimitet samom problemu i njegovom širenju.

Današnji student, koji bi po prirodi stvari trebalo da bude budući stub društva, nije isti onaj student od pre dve ili više decenija, kada je upravo on bio taj koji je pokretao promene ka idealu u koji je tada verovao. Današnji student nema ideale. Danas se i on od samog starta studiranja susreće sa udaranjem u zid (sistem) u čije menjanje ni sam ne veruje usled ambijenta stvorenog u zemlji. Glavni problem Srbije je što se čovek koji živi u njoj pomirio sa tim da ovde nikada neće biti bolje.

Prednost Srbije je što u njoj i dalje postoje ljudi koji se bave stvarima koje vole shvatajući da su sami kreatori svog uspeha i da ni najgori sistem ne može da bude izgovor.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Srbiju čine njeni ljudi. Neophodno je da sistem koji ti ljudi stvaraju bude sistem koji najpre uspeva da pruži adekvatno obrazovanje i vrednosti, a zatim da jasno pokaže da ceni stečenu stručnost i vaspitanje. Takav sistem će stvarati ambiciozne ljude i pomoći da dođu do potpunog iskorišćavanja svog potencijala.

Predlozi se pre svega odnose na stvaranje adekvatnog obrazovnog sistema. Ovo je najpre odgovornost države i njenih institucija, ali ako znamo da obrazovni sistem počiva na još tri stuba – zaposlenima, roditeljima i učenicima, jasno je da je ovo jako kompleksno pitanje i proces u kojem učešće moraju da uzmu svi akteri. Profesionalna orijentacija u osnovnom i srednjem obrazovanju je aktivnost koja je trenutno na marginama u našem školstvu, a u razvijenijim zemljama je dokazano dala dobre rezultate. Takođe, naš sistem obrazovanja se nije prilagodio potrebama tržišta i ovde leži odgovor na pitanje smanjivanja nezaposlenosti.

Promovisanje pravih vrednosti kroz masovne medije: umesto da mediji prikazuju primere dobre prakse i tako utiču na to da uzori mlađima budu ljudi koji su vrednim radom u oblastima kojima se bave postigli uspehe, u prvi plan se stavljaju vrednosti kojih se treba stideti. Imajući u vidu moć masovnih medija i njihov uticaj na obrazovanje mlađih naraštaja, ovo je pitanje od državnog značaja.

Gde sebe vidite za 10 godina?

U Srbiji, kako vodim sopstveni biznis, koji će moj tim i mene svakodnevno motivisati.

STEFAN MARIĆ

konsultant Peterhof Consulting

Datum rođenja: 3. 5. 1993.

Mesto rođenja: Gradiška, Republika Srpska.

Završio Ekonomski fakultet, Univerzitet u Beogradu.

Peterhof Consulting konsultant od septembra 2016.

Glavne oblasti interesovanja: stratejski menadžment, korporativne finansije, sa fokusom na TMT i A&D sektore, ICT, pisanje.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Glavni problemi bi mogli da se sumiraju na sledeći način:

1. Nefunkcionalnost pravne države

Erozija institucionalnih kapaciteta pravnog sistema dovela je do urušavanja poretka pravne države.

2. Fundamentalni disbalansi u ekonomiji

Najbolji indikatori strukturalnih disbalansa su ogromni eksterni deficiti, nivo strukturalne nezaposlenosti i tranzicioni output gap, koji su ključni enableri deindustrijalizacije ekonomske baze kroz deformisan sistem podsticaja.

3. Preveliki upliv države u ekonomiju i neefikasna centralna administracija dovode do inhibicije vertikalne propulzivnosti talenata, inovacija i ideja u ekonomiji i društvu uopšte.

Glavne prednosti Srbije su njen stratejski položaj, izražene komparativne prednosti u poljoprivredi, energetici i rudarstvu, kao i bogato kulturno nasleđe koje doprinosi društvenoj koheziji i u vremenima negativne ekonomske klime.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Stratejske prednosti je moguće iskoristiti rapidnom reformom administracije, eliminisanjem neproaktivne aktive iz državnog vlasništva i kroz razvoj targetiranih industrijskih politika koje će služiti kao katalizatorski mehanizmi rasta privrede.

Stavljanjem u odnos trenutnih problema i komparativnih prednosti, očigledno je da se Srbija nalazi u unikatnoj poziciji gde su šanse i rizici asimetrično raspoređeni, otvarajući time priliku da se kroz inteligentnu nacionalnu strategiju realizuje mogućnost za asimetričan upside koju je stvorila konvergencija različitih endogenih i egzogenih faktora.

Trasiranje kretanja nacije u budućnosti, sa druge strane, ne može se vezivati samo za ekonomsku strategiju. Održiv (i inkluzivan rast) je neophodno bazirati na multivektorskoj strategiji koja će pored ekonomskih i zakonodavnih reformi uključivati rekalkibraciju spoljne politike i set mera za ojačavanje svih sfera društva (kultura, bezbednost, sport itd).

Gde sebe vidite za 10 godina?

U stratejskom menadžmentu.

STEVAN PREDOJEVIĆ

Baumit Serbia d.o.o.

Rođen 24. septembra 1987. godine u Kragujevcu. Osnovnu školu i osnovnu muzičku školu završio u Topoli do 2002. godine. Srednju ekonomsku školu završio u Kragujevcu 2006. godine, a Ekonomski fakultet Univerziteta u Beogradu 2011. godine. Trenutno na master studijama na istom fakultetu. Takođe na ACCA studijama. Angažovan kao finansijski direktor Baumit Serbia d.o.o. Sve prethodno navedeno smatra svojevrsnim postignućima koja ga svakako neće zadovoljiti već podstaći da radi i napreduje još više. Sport kao glavna preokupacija.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

I prednosti, sa jedne strane, i nedostaci sa druge, brojni su. Osnovne prednosti po mom mišljenju svakako jesu geografski položaj, plodno tlo i mestimično izvanredne prirodne lepote. Ljudi koji u Srbiji žive, definitivno u sebi nose talenat i pobjednički mentalitet, koji je možda vremenom splasnuo, ali je tu i samo ga treba probuditi. Na to nas redovno podsećaju sportisti i učenici matematičkih gimnazija na velikim međunarodnim takmičenjima. Paradoksalno je ipak to što u prethodno navedene dve oblasti, sportu i obrazovanju, vidim možda i najveće probleme sa kojima se Srbija danas suočava. Zapravo se ne suočava, nego ih sklanja u stranu. Usled nedostatka sistemskih rešenja, sa ad hoc obično spektakularnim akcijama čija je osnovna svrha skretanje pažnje, ne može se očekivati mnogo toga dobrog u budućnosti. Kada govorim o sportu i obrazovanju, pre svega mislim na implementaciju istih u najranijim fazama života, dakle ne samo na profesionalni sport i visoko obrazovanje.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Svi prethodno navedeni problemi su na neki način isprepleteni. Da bi geografski položaj bio u potpunosti iskorišćen, neophodno je obezbediti infrastrukturu. Ali da bi i plodno tlo i prirodne lepote bili iskorišćeni, obrazovne ustanove poput Poljoprivrednog, Veterinarskog, Rudarskog fakulteta i drugih ne smeju biti marginalizovane kao što je to sada slučaj. Ne smeju se domaće IT kompanije gurati u sunovrat podsticajima inostranim kompanijama. Besmisleno je. Timski duh se može kroz sport izgraditi u najranijem detinjstvu, ne mislim da se to samo kroz treninge može tako lako prihvatiti u tridesetim godinama i kasnije. Tim ne uči. Razvoj je proces učenja individualaca koje je neophodno ukomponovati u tim. Mora se obezbediti jednakost šansi za sve pojedince da se fizički i mentalno kontinuirano razvijaju. Odliv mozgova je neminovan. Ali treba naći način kako ih podstaknuti da odu, steknu nova znanja i veštine i onda sve to usvojeno donesu u Srbiju i primene ovde.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Kao lidera ozbiljnog poslovnog sistema, sa velikom porodicom.

TAMARA KUKANJAC

student Fakulteta za fizičku hemiju u Beogradu

Rođena 25. 9. 1995. godine. Završila Srednju hemijsko-medicinsku školu u Vršcu, smer Tehničar za industrijsku farmaceutsku tehnologiju, student Univerziteta u Beogradu - Fakulteta za fizičku hemiju. Interesovanja: naučnoistraživački rad na polju fizičko-hemijskih nauka.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Glavni problemi: slaba ekonomija, nemogućnost ulaganja u istraživanje i razvoj novih tehnologija, samim tim i slab životni standard građana.

Prednosti: dobro obrazovanje na svim poljima, veliki broj mladih kadrova, mogućnost napretka u svim sferama rada i razvoja.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Predlozi:

- pokretanje ekonomije bi imalo za posledicu mogućnost otvaranja novih i modernizaciju postojećih nauč-

noistraživačkih ustanova koje bi donele nov kvalitet, koji bi se mogao iskoristiti za dalje pokretanje redovne proizvodnje,

- kadar koji postoji, od naučnoistraživačkog do proizvodnog, mogao bi se bolje iskoristiti,

- ne bi dolazilo do „odliva mozgova“, već bismo mogli zajedno sa onima koji su već otišli da stvorimo nov kvalitet, normalno uz njihovu pomoć - najviše u znanju i tehnologiji.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Imam želju da svojim radom i stručnim usavršavanjem, zajedno sa svojim kolegama, donesem nov kvalitet, bilo u nekoj od postojećih institucija ili u svojoj firmi.

TAMARA OSOBA

Societe Generale banka

Rođena 10. oktobra 1982. u Beogradu. Diplomirala na Fakultetu organizacionih nauka Univerziteta u Beogradu, na Odseku za upravljanje kvalitetom. Zaposlena u Societe Generale banci od 2006. godine, trenutno na poziciji šefa službe za upravljanje kvalitetom i reklamacijama. Dobitnica Zlatnog i Srebrnog trofeja Societe Generale grupe u 2011. i 2012. za koordinaciju procesa inovacija i pokrenute inicijative u ovoj oblasti; interno priznanje banke za najboljeg zaposlenog u SGS za Q4 2011. Posvećena aktivnostima unapređenja kvaliteta usluga, inovacijama i procesu digitalne transformacije.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Neraskidivu povezanost politike sa svim porama društva u Srbiji smatram najvećom preprekom za normalan i, u perspektivi, bolji život. Kada osobe na ključnim pozicijama shvate da su im neophodni pametni i sposobni, a ne samo poslušni saradnici, moguće je suočavanje sa pravim izazovima reformi. Ovo se mnogo lakše postiže u privredi, iako ipak nije pravilo, a u državnoj upravi je i dalje težnja. Ograničenja sa kojima se srećemo u urušenom obrazovnom sistemu, u kome su kvalitetni profesori i pravi mentori izuzetak od mase nezainteresovanih, predstavljaju priliku samo sposobnim pojedincima da nađu svoj put i istaknu se, ali stvaraju problem kod većine koja se neće snaći i uspeti da izvuče najbolje iz ponudjenog obrazovanja, već će samo formalno ispuniti ono što je zadato. Na ovaj način se stvaraju kadrovi sa nerealnom predstavom o sopstvenim sposobnostima i nerealnim karijernim očekivanjima. Zato bi svi, bez obzira na uzrast i poziciju, trebalo da prihvate da je potrebno da se menjaju nabolje, i to stalno, jer niko nije postigao nivo savršenstva u kome nema mesta unapređenju.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Na nivou pojedinca, ako neko ne prepoznaje naše kvalitete i ne deli iste ideale, ili ih ne sagledava na isti način, ne bi trebalo da odustanemo i da se predamo, već da se dalje trudimo da dokažemo ono u šta verujemo, bilo da se radi o ličnim kvalitetima, stavovima ili planovima za budućnost.

Jasno je da nije uvek lako održati ovakav stav, posebno ukoliko se nalazite u inertnom i često apatičnom okruženju, pa to predstavlja i dodatni izazov. Treba biti uporan i hrabar, ali i čuvati lični integritet.

Globalno gledano, smatram da je neophodno radikalno promeniti stav države prema vaspitno-obrazovnom sistemu, počev od predškolskog uzrasta. Ukoliko želimo da gradimo uspešnu zemlju koja će se razvijati prateći globalne trendove i koju će voditi mudri i stručni ljudi, prioritet mora biti investiranje u stvaranje tih ljudi – investiranje u decu i mlade. Možda nekima deluje teško definisati kao prioritet generacije koje neće postati glasačko telo u narednim mandatima, ali to vidim kao jedini način da opstanemo kao društvo i kao država.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Verujem da ću za deset godina biti na poziciji sa koje ću moći pozitivno da utičem na kadrove i razvoj organizacije u kojoj budem radila, modelirajući „neke nove klince“ na njihovom putu ka uspehu.

TEODORA JOVANČEVIĆ

student psihologije na Fakultetu za medije i komunikacije

Rođena 7. 12. 1994. u Paraćinu. Završila gimnaziju, sada student četvrte godine psihologije na Fakultetu za medije i komunikacije u Beogradu. Prethodne tri godine najviše se bavila volontiranjem u najvećoj studentskoj organizaciji AIESEC, vršeći funkciju potpredsednice za marketing i upravljanje talentima. Pored toga, glavna interesovanja su joj upravo iz polja psihologije i psihoterapije gde se trudi da svakodnevno radi na unapređivanju i proširivanju svog znanja kroz razne edukacije i seminare.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Kao glavne prednosti Srbije pre svega bih istakla talentovane, obrazovane mlade ljude u raznim oblastima, naukama i zanimanjima. Potencijal koji poseduju naši ljudi primećuje se na raznim takmičenjima, studijama slučaja, izumima... Pored toga, Srbija ima dosta prostora za napredak, baš zbog mnogih nefunkcionalnosti. Razvoj polazi upravo odatle, pa se u mnoge naše sektore, poput industrijskog, poljoprivrednog i IT sektora, može ulagati kako bi do toga došlo.

Ukoliko govorimo o problemima, prvi se nadovezuje na upravo ove talentovane studente, koji u sve većem broju pokazuju nezainteresovanost i ravnodušnost prema napredovanju i razvitku, kako sebe, tako i države. To polazi od strogih sistema selekcije pre svega fakulteta koji nemaju dovoljne resurse da edukuju što veći broj ljudi, pa mnogi ni ne dobiju svoju šansu. Rigorozan sistem selekcije nastavlja se pri prvom zapošljavanju, što dodatno demotiviše mlade ljude. Uz sve to, prilike za razvoj u struci, ali i lični razvoj koje postoje u Srbiji u ograničenom su broju zbog tih istih nedostataka resursa, tehnologije, ali i pogrešnih fokusa države, pa naši studenti često to traže van Srbije. Dosta njih se i ne vrati jer pronađe svoje šanse van naših granica.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Što se tiče problema u obrazovanju, potrebno je krenuti malim koracima i sitnim promenama, a ne ciljati na velike reforme koje se nikada ne završavaju. Napraviti veće kapacitete prostora, zaposliti još stručnih profesorskih kadrova i time napraviti neki korak napred, bar za početak u oblastima koje pokazuju budućnost u našoj državi, poput informacionih tehnologija. To bi verovatno probudilo mnoge mlade ljude da već od srednjoškolskog obrazovanja počnu da zamišljaju svoj karijerni put i ambiciozno koračaju po njemu. Naši univerziteti bi trebalo da rade na partnerstvima sa stranim državnim i privatnim univerzitetima, kako bi doneli različitost, ali i resurse za naše projekte, edukacije... Takođe, iako ih je malo, ipak postoje razne prilike za usavršavanje poput volontiranja, studentskih organizacija, studentskih razmena i stipendija, i foruma baš poput ovog. To zaista pruža motivaciju, nove ideje, šire perspektive i umrežavanje sa ljudima širom Srbije i sveta. To kasnije dovodi do primene mnogih strategija iz sveta upravo u Srbiji, da li u korporacijama ili start up firmama, što će vući ljude da se vrate i iskoriste svoj potencijal usput gradeći bolju državu.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za deset godina sebe vidim kao ostvarenu, porodičnu osobu koja svakodnevno napreduje i radi u multinacionalnom sistemu, sa različitim profilima ljudi, razvijajući polje ljudskih resursa, ali i psihoterapije u Srbiji.

UROŠ STARČEVIĆ

diplomac Ekonomskog fakulteta u Subotici

Datum rođenja: 18. 7. 1993.

Mesto rođenja: Novi Sad.

Poslednja završena škola: Ekonomski fakultet u Subotici, Odeljenje u Novom Sadu (datum diplomiranja: 7. 10. 2016).

Tokom studija bio stipendista sledećih stipendijskih programa:

Stipendija za izuzetno nadarene studente od strane Ministarstva prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Republike Srbije (tokom 2. i 3. godina studija), „Dositeja“ - Fond za mlade talente Republike Srbije (tokom 4. godine studija), Stipendija Evropske unije, tokom ERASMUS perioda mobilnosti studenata (4. godina studija),

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Najveći problem Srbije u ovom trenutku je ruiniran sistem obrazovanja. Pored mnogih problema koje naša država ima ovo smatram za najveći, jer on onemogućava promene na taj način što proizodi generacije mladih sa neadekvatnim veštinama da se uključe u tržište rada. Zastarelo gradivo i suviše teorije, a nimalo prakse su problemi koji dominiraju obrazovnim sistemom. Što se tiče sistema visokog obrazovanja dodatno se ističu problem dostupnosti obrazovanja u vidu visokih naknada koje studenti moraju da plaćaju i pored svog budžetskog statusa, kao i veliki broj akreditovanih privatnih fakulteta koje studenti završavaju sa vrlo malo stečenog znanja (uz nekoliko izuzetaka). Još jedan od gorućih problema je neefikasan pravni sistem koji dozvoljava da ljudi čekaju zadovoljenje pravde i po više od 10 godina. Ovo takođe odvraća strane investitore od dolaska u našu zemlju. Jedna od pozitivnih strana bi mogla biti geografska pozicija Srbije, koja leži na veoma važnim međunarodnim transportnim koridorima (pod uslovom da se odgovarajuća infrastruktura konačno završi), uključujući tu pre svega položaj na kineskom "Novom putu svile". Brojni potpisani sporazumi sa EU, ali u isto vreme i bescarinski režim sa Evroazijskom ekonomskom unijom je takođe nešto što bi moglo privući dosta investitora.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Što se tiče obrazovanja, jedini mogući način za rešavanje ovog problema je uvođenje sistema dualnog obra-

zovanja po ugledu na neke od najrazvijenijih evropskih država, kao što je na primer Švajcarska. To bi značilo da srednjoškolski u stručnim školama i studenti deo školovanja ne provode u učionicama, već u firmama, na stručnoj obuci zavisnoj od usmerenja. Uvođenje ovakve prakse, uz smanjenje opterećenja preteranim teorijskim gradivom dovelo bi do toga da student po izlasku sa fakulteta bude osposobljen za učešće na tržištu rada i da već ima neophodno radno iskustvo. Po meni bi idealan odnos teorijske nastave i prakse bio 50:50. Za uvođenje reda u sistem visokog obrazovanja potrebno je izvršiti rangiranje visokoškolskih ustanova i studijskih programa. Na taj način bi poslodavci bili u mogućnosti da provere koliko nečija diploma zaista vredi, a i izbeglo bi se svrstavanje svih privatnih fakulteta u isti koš. Fakulteti bi bili zainteresovani da povećaju kvalitet obrazovanja kako bi napredovali na jednoj takvoj listi. Bilo bi poželjno da ovakvo rangiranje uradi neka nezavisna (po mogućstvu strana) agencija, kako bi se izbegle razne neregularnosti i podmičivanje koji bi nesumnjivo nastali ukoliko bi neka naša institucija pokušala da izvrši ovaj zadatak. Pravosuđu je takođe potrebna reforma, za šta bi bilo dobro u potpunosti primeniti akcioni plan iz poglavlja 23 u pregovorima sa EU.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za deset godina vidim sebe kao uspešnog preduzetnika, ili na dobrom putu da postanem CEO neke velike multinacionalne kompanije.

VELJKO STANOJKOVIĆ

Imlek a.d.

Datum i mesto rođenja: 8. 6. 1986. godine, Leskovac.

Obrazovanje: Fakultet organizacionih nauka.

Radno mesto: HR kontroler, HR sektor, Imlek a.d.

Interesovanja: Big Data Analytics, Data Science.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Srbija je zemlja sa ogromnim ljudskim potencijalom koji nažalost nije iskorišćen na pravi način. Sistem koji je uspostavljen deluje veoma demotivisuće na ljude koje svojim znanjem, trudom i radom žele da napreduju i razvijaju se u željenom pravcu. Posledica toga je takozvani odliv mozga iz naše zemlje i činjenica da mladi ljudi iz Srbije postižu sjajne rezultate u svetu dok u našoj zemlji nikada nisu ni dobili pravu šansu. Odlazak mladih kvalitetnih ljudi uzročno-posledično smanjuje konkurenciju pa se uspeh u Srbiji lakše postiže, ali je taj uspeh samo delimičan. Striktno forsiranje formalnog obrazovanje je još jedan veliki problem prisutan u Srbiji. Trend u svetu koji je sve više aktuelan je veća zastupljenost neformalnog obrazovanja, izmeštanje obrazovanja iz formalnih institucija kao što su škole i fakulteti na forume i radionice, kao i velika zastupljenost on-line obuka koje su često besplatne ili vrlo pristupačne, što u Srbiji nažalost nije slučaj. Činjenica da Srbiji nedostaju IT stručnjaci je klasična posledica toga.

Programiranje, kao i druge IT veštine, nije ništa drugo nego "zanat 21. veka" i da biste bili dobri u tome nije vam neophodna diploma nego mnogo, mnogo rada na razvijanju tih veština, kao i konstantno i kontinuirano usavršavanje.

U poslovnom svetu, jedan od glavnih problema je rigidnost na promene i sporo prihvatanje novih tehnologija i metodologija sa ogromnim zakašnjenjem u odnosu na trendove u ostatku sveta. Prisustvo multinacionalnih i internacionalnih kompanija donekle je promenilo tu sliku pa se nove metodologije i tehnologije uvode po direktivama iz matičnih kompanija, ali ni tu se procesi ne sprovode adekvatnom brzinom, pre svega zbog otpora ljudi prema promenama, koji je veoma prisutan u našem društvu.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Neophodno je dati mladim ljudima šansu, što ne znači da im treba dati posao. Posao se ne daje, posao se stiče. Da bi mladi ljudi prvo došli do posla, neophodno im je omogući-

ti što više kvalitetnih praksi u svim velikim kompanijama gde bi mogli da dođu do neophodnog iskustva. Nakon toga, potrebno je mladim ljudima ukazati poverenje, dodeliti im odgovornosti u skladu sa njihovim sposobnostima i adekvatno ih nagraditi za njihovo znanje i njihov rad. U potpunosti treba promeniti svest o karijeri, zaposlenju i napredovanju. U Srbiji i dalje postoje tendencije da se zaposlenje dobija jednom do penzije, da se karijera gradi po političkoj liniji, a da se napreduje po starešinstvu i lojalnosti, dok se znanje, sposobnosti i veštine stavljaju u drugi plan.

U domenu obrazovanja, potrebno je mladima omogućiti sticanje što više praktičnog znanja. Završetak škole ili fakulteta ne predstavlja i kraj obrazovanja već je tu novi početak.

U poslovnim sistemima, na značaju treba više dati ljudima koji su reformatori i inovatori jer su oni nosioci promena i inovacija neophodnih za privredni rast i razvoj. Sa druge strane, evidentan je problem gde se na ljude koji se penzionišu istog momenta zaboravi. Odricanje od ljudi koji su formalno završili svoje karijere je opasno kao amnezija. Neophodno je te ljude angažovati kroz društveno koristan rad, dati im na značaju i omogućiti im da mladim ljudima prenesu deo svoje ekspertize koju su za života stekli. Činjenica je da bi mnogi uspešni ljudi u penziji ovako nešto radili bez nadoknade, ali ne postoje organizacije koje bi pokrenule ovakvu vrstu inicijative.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Za deset godina vidim sebe kao ispunjenu porodičnu osobu, sa visoko razvijenim analitičkim veštinama koje bih koristio da odgovorim na najkompleksnija pitanja u poslovnom, društvenom i naučnom svetu.

VLADAN BABIĆ

Delhaize Serbia

Rođen 2. 4. 1987. u Smederevskoj Palanci, diplomirao na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Karijeru započeo 2012. godine u kompaniji Delhaize Serbia kao polaznik prve generacije "Retail Management Training" programa i nakon dve godine unapređen na trenutno radno mesto menadžer operacija. Proširio svoja znanja iz menadžmenta kroz "Young Managers Program 2016", IEDC, Bled School of Management, a u 2015. godini nosilac titule "radnik udarnik" kompanije Delhaize Serbia.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Srbija se i danas suočava sa velikim izazovima koji je prate već dugi niz godina, među njima postoji uzročno-posledična veza i rešavanje jednog problema, uz zanemarivanje ostalih, ne može dovesti do željenog rezultata. Nezaposlenost, koja je rasla čak i u periodima kada je Srbija imala visoku stopu privrednog rasta, predstavlja jedan od najvećih izazova za našu zemlju. Siva ekonomija, pored toga što "jede budžet", dodatno iskrljuje realnu sliku o trenutnoj stopi nezaposlenosti. Nizak nivo investicija, nezavršeno restruktuiranje javnih preduzeća, nedovoljan rast industrijske proizvodnje, starosna struktura i "odliv mozgova", beogradizacija Srbije, samo su neki od glavnih problema sa kojima se susrećemo u ovom trenutku.

Sa druge strane, strateški geografski položaj, obrazovana radna snaga dostupna po konkurentnim troškovima, postojeći trgovinski ugovori, predstavljaju potencijal Srbije, koji je još uvek nedovoljno iskorišćen.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Potrebno je što pre završiti restruktuiranje javnih preduzeća kroz prodaju, likvidaciju ili stečaj. Pored toga

što više neće opterećivati budžet, stvoriće se uslovi za stvaranje novih radnih mesta sa zdravom osnovom. Podizanje svesti i reforma Poreske uprave dovešće do smanjivanja sive ekonomije, što će povećati budžetske prihode i smanjiti stopu nezaposlenosti. Usmerenost sistema obrazovanja ka zanimanjima, povećanje broja učenika i studenata za ona zanimanja koja su potrebna privredi, uticaće kako na smanjenje stope nezaposlenosti, tako i na stvaranje boljih uslova za investicije. Najbolje studente treba podržati u nameri da odu u inostranstvo na usavršavanje, ali nakon što steknu nova znanja i iskustva, moraju se kreirati takva radna mesta gde će moći da nastave usavršavanje u svojoj zemlji i prenose iskustva iz drugih zemalja. Kako bi se stvorila povoljnija klima za investicije, potrebno je smanjiti teret birokratije. Podsticanje ulaganja u poljoprivredu i druge komparativne prednosti manjih gradova, smanjiće trend migracije u glavni grad Srbije.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Na poziciji koja će mi omogućiti da uz dovoljno znanja i iskustva donosim bitne odluke koje će menjati poslovanje u pozitivnom pravcu, mnogim saradnicima olakšavati posao uz povećanu produktivnost, a mene podstaći na dalju kreativnost.

VOJISLAV VLAHOVIĆ

Wiener Städtische osiguranje i Wiener RE Beograd

Rođen 12. juna 1991. godine u Beogradu. Osnovnu školu je završio u Sopotu. Nakon završene treće godine srednje ekonomske škole u Sopotu, jula 2009. godine odlazi na Floridu u Sjedinjene Američke Države gde 2010. godine maturira u Merritt Island High School gimnaziji u top 6% studenata generacije. Iste godine polaže TOEFL, SAT i ACT prijemne testove i stiče uslov za upis Univerziteta u Koloradu na Fakultetu za biznis (Leeds School of Business), koji je 2016. na šangajskoj listi najboljih univerziteta na svetu rangiran na 38. mestu. Diplomirao je decembra 2013. godine na dva smera, Računovodstvo i Preduzetništvo. Svoju profesionalnu karijeru započinje u aprilu 2014. godine kao korporativni risk menadžer u Wiener Städtische osiguranju i Wiener RE Beograd reosiguranju.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Glavni problem Srbije, jedan jedini, jeste nepostojanje sistema u kome vladaju jednaka pravila za sve. Nepostojanje jednakih pravila za sve jeste osnov za dalje urušavanje temeljnih stubova našeg društva: vojske, policije, zdravstva, obrazovanja, sudstva i kulture. Urušavanjem prethodno navedenih stubova, većina populacije je dovedena u veliku životnu neizvesnost. Ne znaju da li će se izlečiti ukoliko im pozli, ne znaju da li im deca mogu računati na adekvatno obrazovanje, ne znaju da li će ih vojska i policija zaštititi od nevolje, ne znaju da li mogu ostvariti svoja osnovna ljudska prava na sudu; bivaju trovani pogrešnim vrednostima, usadnim od strane jeftinog i srozanog kulturološkog sadržaja koji ih čini sve tišim i beznadežnijim.

Sa druge strane, postoji nekolicina nas mladih, ambicioznih i vrednih koji još uvek veruju da je moguće živeti punim plućima. U urušenom sistemu, nažalost, najveća prednost je upravo ta što mi koji smo ambiciozni možemo relativno lako da se izdignemo iznad većinskog mediokriteta. Takođe, jedna od većih prednosti Srbije je postojanje interneta – odnosno nepostojanje granica za zaradu i činjenica da ne moraš da napustiš zemlju kako bi ugovorio posao u inostranstvu.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Obnavljanje urušenih institucija koje sam naveo kao deo sistemskog problema je proces koji će trajati minimum petnaest godina ukoliko se počne danas. Potrebna je smena generacija, da dođe ona koja će prihvatiti sistem u kojem su jednaka pravila za sve i u kojem nas vode najbolji. Ne može sistem menjati generacija koja ga je i stvorila, nemoguće je. Naravno, veliki preduslov je i dugoročni oporavak ekonomije, koji najpre treba da počne od poreskog sistema, te stimulacije mikrokompanija. Tada će veliki deo populacije uz minimalna ulaganja moći da računa na određeni prihod i tako eliminiše neizvesnost i egzistencijalne probleme. Međutim, trenutno nije racionalno investirati u mikrokompaniju u kojoj godišnje treba da platiš preko 160 parafiskalnih nameta. TSve ove stvari mogu da se isprave u roku od godinu dana. Neće nam biti bolje za godinu dana, ali će sve pogrešne stvari da krenu pravim putem, takvim da više nikada neće biti moguće vratiti se na predašnje stanje.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Vidim sebe 2026. godine, sa četvoro dece, srećnog, nasmejnog i ostvarenog, u našoj zemlji u kojoj vladaju jednaka pravila za sve.

VUK KOLAŠINAC

Generali osiguranje Srbija

Rođen 26. 10. 1988, Užice
Ekonomski fakultet u Beogradu
Smer – Međunarodna ekonomija i spoljna trgovina
Modul – Međunarodne finansije
Rukovodilac službe za provizije,
Direkcija za ljudske resurse i organizaciju
Generali osiguranje Srbija
Član Talent programa Generali osiguranja Srbija.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Najveću prednost Srbije čine njeni ljudi. Mislim da imamo puno pametnih i talentovanih ljudi u svim oblastima. Glavni izazov je napraviti sistem u kojem će ti potencijali biti iskorišćeni. Takođe, geografska lokacija naše zemlje je nešto što nam otvara razne mogućnosti za povećanje saradnje na svim nivoima i sa zemljama zapadne Evrope ali i sa zemljama iz Azije.

Prednost Srbije, koja je po mom mišljenju nije dovoljno iskorišćena, jeste turizam. Tačno je da svake godine imamo sve više turista posebno u Beogradu, ali postoje mnoge prirodne lepote širom Srbije koje bi potencijalno mogle da privuku veliki broj ljudi.

Što se problema tiče, njih ima puno, ali to nije specifičnost naše zemlje. Svaka država suočava se sa gomilom izazova, kako globalnih tako i lokalnih.

Ono što je po mom mišljenju osnovni problem i jedan od glavnih uzroka ostalih izazova sa kojima se susrećemo, jeste loš obrazovni sistem. Kvalitet obrazovanja opada iz godine u godinu i mladi ljudi su sve manje funkcionalno pismeni. Ceo sistem nije dovoljno fleksibilan i ne može brzo da prati tržišne promene koje su brže nego ikada. Literatura je često zastarela i mnogo pažnje se posvećuje teorijskom znanju, koje jeste bitno ali nikako ne sme da bude bitnije od praktičnog znanja.

Takođe, obrazovne ustanove moraju da prate stanje na tržištu rada i da na osnovu toga prilagođavaju svoje programe, a ne da dolazimo u situaciju da obrazujemo ljude koji ne mogu da nađu posao jer je tržište prezasićeno, a da sa druge strane imamo deficit drugih profesija.

Problem su takođe i kriterijumi koji su, po mom mišljenju, previše niski. Previše lako se dolazi do diploma fakulteta, bez mnogo uloženog truda i rada. Iz tog razloga diplome gube na značaju, što negativno utiče na društvo i jedan je od razloga zašto dosta mladih i talentovanih ljudi napušta zemlju.

Pored sistema obrazovanja, drugi veliki problem Srbije je nedovoljno ulaganje u kulturu.

U medijima dominiraju rijaliti programi i ljudi koji propagiraju pogrešne vrednosti na koje se nažalost mladi ljudi ugledaju. Poražavajuće je da idoli mladih ljudi budu kriminalci i devojke bez zanimanja. Ali problem je i to što su ljudi koji ne dele te vrednosti previše pasivni i dopuštaju da ovakve stvari dođu u prvi plan.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Srbiji je najviše potreban entuzijazam. Potrebni su ljudi koji su spremni da rade i koji veruju da se stvari mogu promeniti nabolje. Na državi je da omogući da entuzijazam traje što duže. Da pomogne ljudima da što lakše ostvare svoje ciljeve.

Svetski trendovi pokazuju da je naša budućnost sve više digitalna. Treba uvesti informatiku kao obavezan predmet u osnovne škole. Posvetiti veću pažnju praktičnom znanju. Potrebno je dati više prostora mladim ljudima koji imaju nove ideje. Promovisati prave vrednosti i pokrenuti ljude, a pogotovu mlade ljude, na veći društveni aktivizam. Podstaci ljude da budu tolerantniji i da razmišljaju društveno odgovorno.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Sebe vidim u Srbiji kao nekog ko pomaže i ulaže u ljude koji imaju entuzijazam i hrabrost da promene stvari.

ŽELJKO POPOVIĆ

student Fakulteta tehničkih nauka u Novom Sadu

Rođen 6. 8. 1996. u Subotici. Završio Srednju tehničku školu "Ivan Sarić" u Subotici, smer elektrotehničar računara. Učestvovao na takmičenju pod nazivom "Projektna nedelja", gde je dobio nagrade za radove "DJ kontroler", "Laboratorijski izvor jednosmernog napona sa regulacijom" i "Meteo station" koja je u osnovi imala Arduino YUN mikrokontroler i mnoštvo senzora. Ove godine je upisao drugu godinu Fakulteta tehničkih nauka u Novom Sadu, smer Elektronika, energetika i telekomunikacije (podusmerenje mikroracunarska elektronika), a prosek položenih ispita mu je 9,0.

Šta vidite kao glavne probleme, a šta kao prednosti Srbije u ovom trenutku?

Za glavne problem u Srbiji smatram:

1. Veliki negativan uticaj medija i propagande koja se servira auditorijumu putem nje.
2. Podstrekanje međusobne mržnje i netrepeljivosti među narodima koristeći se parolom "zavadi pa vladaj", čime se oslabljuje naše jedinstvo.
3. Neoliberalizam - pošast koja uništava ne samo Srbiju već ceo region.

4. Treba sprečiti „odliv mozgova" pod hitno, jer ko će da vuče napred ako ne mladi koji su puni energije i želje za borbom da sutra bude bolje.

Prednosti u Srbiji:

1. I pored teškog života i velikih problema pred kojima se naš čovek nalazi, on se i dalje bori za sebe i svoju porodicu i gordo podignute glave ide napred.
2. Velika glad našeg čoveka za znanjem i uspehom koja ga visoko kotira u obrazovnom sistemu u svetu.

Koji su vaši predlozi za rešavanje problema koje ste naveli?

Prvi problem bih rešio tako što bih osvestio ljude da ne gledaju i ne veruju samo onome što im se servira pu-

tem medija, da mnogo više čitaju, da se informišu iz različitih izvora, ali pre svega treba sprečiti medijsku cenzuru i omogućiti slobodu govora.

Drugo, ostati dosledan sebi, nikada ne okretati leđa svojoj zemlji, jer samo jedinstveni možemo biti spremni da se borimo protiv svakog zla i rešiti svaki problem.

Treće, iskoristiti primer Islanda, odbaciti državne dugove, proterati MMF, proterati strane banke, davati iste povlastice i beneficije domaćim investitorima kao i stranim, ne prodavati državnu zemlju i fabrike strancima, nego ulagati u njihov razvoj.

Četvrto rešenje je pre svega napraviti korenite promene, ključno za većinu problema u našoj zemlji je da samo zavirimo u našu bogatu istoriju i tu ćemo pronaći odgovor na gotovo sve probleme.

Gde sebe vidite za 10 godina?

Vidim sebe kao akademskog građanina, zaposlenog, koji u domenu svog posla može da doprinese napretku firme gde radi, i kao člana zajednice koji se bori za bolje sutra za sebe i sve oko sebe, ističući poštenje, rad i požrtvovanje kao vrednosti, spremnog na promene u cilju napretka.

CIP - Каталогизација у публикацији -
Народна библиотека Србије, Београд

005.322:316.46]:061.3.02

YES! : Youth.Energy.Success. : 100 mladih lidera Srbije / [urednik Biljana Stepanović]. - Beograd : Business Info Group, 2016 (Beograd : Caligraph). - 91 str. : portreti ; 25 cm

"Business Info Group i Savez ekonomista Srbije, pod pokroviteljstvom Kopaonik biznis foruma, prvi put su organizovali Forum mladih lidera Srbije YES (youth, energy, success). Forum je organizovan na Srebrnom jezeru od 7. do 9. oktobra." --> predgovor. - Tiraž 300

ISBN 978-86-89139-13-6

1. Степановић, Биљана [уредник]

а) Форум младих лидера Србије ЈЕС (млади, енергија, успех) [Сребрно

језеро] - Учесници - Биографије

COBISS.SR-ID 227417868

